XXXI. ÉVFOLYAM, 47. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1975. NOVEMBER 20.

Ludas Matyi

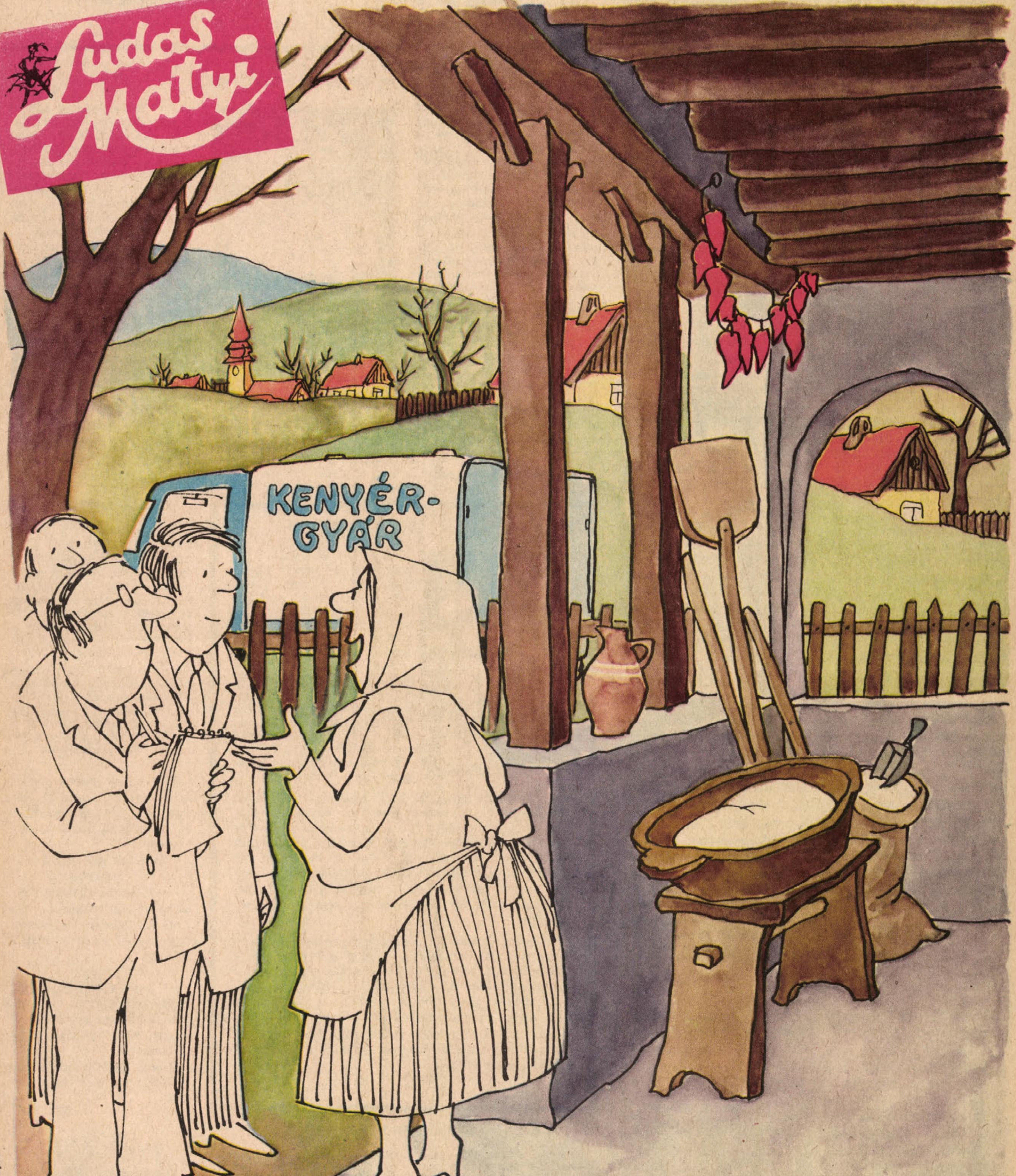

Brenner György rajza

— Kedveskéim, akkor most elmondom, hogyan kell jó kenyeret sütni…

KEDVES LUDAS!

NEM POSTAMUNKA

Volt egy nagy postahivatal a József körút és Népszínház utca sarkán, amely lehúzta redőnyeit, hogy helyet adjon Budapest legnagyobb önkiszolgáló éttermének. Ezt a vendéglátóipari üzemet Budapest egyesítésének századik év-

fordulója alkalmából akarták megnyitni, legalábbis ezt hirdeti a bezárt üzletre kitett plakát.

Az egyesítés szép ünnepségei — mint tudjuk — fényes külsőségek között zajlottak le a fővárosban, de a vendéglátóipar nem váltotta be az ígéretet.

Egy ideig palackozott italokat árultak a rideg helyiségekben, de a vevők inkább korszerűen berendezett üzletekben vásárolnak és azok, akik számára nem fontos, hogy milyen az üzlet, inkább helyben akarják elfogyasztani a hegy levét. A palackozott ital árusítása nem vált be. Közben megszűnt a Népszínház utca és a József körút sarkán levő eszpresszó, hogy a nagy önkiszolgáló valóban nagy legyen. De nem lett nagy, sőt kicsi se. Budapest egyik legforgalmasabb gócpontján évek óta zárva van egy üzlethelyiség, az emberek hiába várják, hogy ott végre ételekkel önkiszolgálhassák magukat.

Amióta a vendéglátóipar plakáton meghirdette, hogy 1972-ben megnyílik Budapest legnagyobb önkiszolgálója, azóta összekapcsolták a szovjet és az amerikai űrhajót, a Marsot és a Venust ostromoljuk. Ám az önkiszolgáló munkájának összekapcsolása, koordinálása egyre késik. Talán új plakátot kellene kitenni: „Megnyílik Pest és Buda egyesítésének 150-ik évfordulóján." Akkor már a „legnagyobb" budapesti önkiszolgálóban talán a marslakók is elférnének.

(palásti)

ROLETTA-RÚD

Még a nyár elején eltört az erkélyajtó rolettájának rugója, bár nem is olyan régi és nem is olyan sokat használtuk. Gondoltam, sebaj, veszek egy másikat. Sajnos, ez nem volt olyan egyszerű, mint gondoltam, mert mindig azt a választ kaptam, hogy sajnos nincs, már régen nincs, hogy mikor lesz, azt nem tudjuk.

Ezen annál inkább is csodálkoztam, mert a modern építésű házakban mindenütt vászonroletták vannak, ha ezekben a rúgók tönkremennek, akkor ezek örökre hasznavehetetlenné válnak? Nekem egy 120 cm szélességű rolettarúdra lenne szükségem, s kérlek, kedves Ludas, ha tudsz ilyenről, értesíts, hogy hol lehet kapni.

Mérei Katalin
1118 Budapest, Ménesi út 79/b

BABETTA

Vettem egy Babetta mopedet.

Jó volt ez a kis motor, amíg a homok meg nem ette a racsnikerekét és a láncot. A baj akkor kezdődött, amikor a kopott alkatrészeket pótolni szerettem volna. Kecskemét, Baja, Szeged, Budapest járműboltjaiban is hiába kerestük, kerestettük az alkatrészeket.

Most mit tegyek? Két elhasználódott alkatrész miatt adjam a MÉH-nek, vagy tegyem a régi vasaló és rézmozsár közé sublótdísznek? Értékes, javítható járművet miért kell kiselejtezni egy-két alkatrész hiánya miatt?

Darányi Károlyné
6400 Kiskunhalas,
Felső öreg szőlők 84.
52/1762.

BABETTA MOPED ÉLT 2 ÉVET

EGY ÖREG HÁZ KESERVEI

A Szilágyi Erzsébet fasor 11/a számú házat már 1970-ben rommá nyilvánították, lebontásra ítélték. Öt évig semmit sem csináltak. Ez év október 30-án, délelőtt, 2—3 mázsányi korhadt gerenda, vakolat, kő stb. lezuhant egy közösen használt területre, ahol 1—2 perccel előbb emberek álltak. Az IKV másnap elszállíttatta a „romokat" és most hatalmas lyuk tátong a házon. A padlás és a pince használata életveszélyes, mindenütt repedezik, omlik a fal. A lakáson belüli helyzet sem jobb. A szobák beáznak, a falak vizesek, repedeznek. A frissen festett falakon gombák tenyésznek. Hiába a festés, takarítás, egy-két hét múlva ugyanolyan a fal, mint volt.

Gyakori a csőrepedés.

Ilyenkor pár hétre el kell zárni a vizet. Utána jönnek az IKV emberei, rendbehozzák a dolgot, de előfordult már az is, hogy a javítás után az egyik lakásban egyáltalán nem folyt a víz. Öt hét múlva újból ásnak egy gödröt, azután betemetik. A lakók „kövezik" újra a járdát, hogy valahogy menni lehessen rajta. A járda, ha egyáltalán annak lehet nevezni azokat a köveket, amelyeken a lakók botorkálnak a rosszul világított udvaron, szintén siralmas állapotban van.

A lakásokhoz ugyan nincs fürdőszoba, de a természet erről is gondoskodik. Nagyobb esőzésekkor a szobák és a konyhák beáznak — ugyanis a tetőn a cserepek eltávolodtak egymástól —, és ilyenkor lavórok, nagyobb edények kerülnek a beázás alá, és akár zuhanyozni is lehetne. Az esőcsatornákból a lyukakon keresztül ömlik a víz. Utána a mennyezeten megjelennek a beázás foltjai.

Szóval így fest egy zöldövezeti kis ház a kapun belül. Aki nem hiszi, jöjjön el és nézze meg.

Pilinger Györgyné,
1024 Bp., Szilágyi Erzsébet
fasor 11/a.

VONATRA VÁRVA

Fél órát várakoztam a Rákospalota-Újpest vasútállomáson. Bőven jutott időm nézelődésre, sétálgatásra, tapasztalatszerzésre.

Feltűnt, hogy a környék milyen gazdag lángos- és pecsenyesütő árudákban. A frissen sült házi kolbász illatától az ember könnyen megrészegül. Sokan elfeledkeznek a kínosan betartott fogyókúrájukról is. A szigorú diétás étrendre kénykerítetteknek azt ajánlom: egy másik állomáson szálljanak fel a vonatra.

Az állomásra igyekvő utasok zsírpapír szőnyegen járnak-kelnek. A villamosmegálló közelében szeméttel megrakott, tömött kukák sorakoznak. A Fővárosi Köztisztasági Hivatal szemétgyűjtő ládáján ezt olvashatjuk: „Kérjük, hogy a hulladékot a gyűjtőbe dobja. Köszönjük." Jól hangzik az udvarias mondat, de a papírral csordultig tömött szemétládába még egy villamosjegyet sem lehetne bepréselni.

Mit tehet ilyenkor a jószándékú ember? Tegye a lángos papírját, a jegyet a zsebébe, a kalapja alá, a füle mögé? A kevésbé jószándékúak egészen más utat választanak. Az állomás előtti téren dobják el a hulladékot. Majd elviszi valaki — gondolják.

Az újpesti tanács figyelmébe ajánlom az említett környéket. Gondoskodjanak róla, hogy a jelentős haszonnal működő árudák a tisztaság érdekében is áldozzanak valamit!

(f. i.)

A CIPÓK

A Nagykörút és a Rákóczi út sarkán levő Csemege Áruház épületének a kapuja előtt mindig nagy halom láda tornyosodik. Szállításra várnak, hozzák és viszik. De néhány műanyagláda külön hever a fal mellett, s ezekben kis fehér cipók vannak, fedetlenül. Az út pora ülepedik rájuk, emberek mennek el fölöttük, beszélve, krákogva, köhögve, és még egy kutya is beleszagol, de a gazdája tovább rántja a pórázzal. Nem kellemes látvány.

Egy jó óra múlva megint arra visz az utam. A kép ugyanaz, a cipók továbbra is várakoznak, porban, napsütésben.

Odaszólok egy ott téblábоló bolti embernek:

— Nagyobb gondot fordíthatnának ezekre a pékárukra. Elvégre egészségügyi szabályok is vannak a világon.

Azt feleli erre:

— Sose aggódjék, uram. Ezek már száraz, szikkadt cipók, és nem kerülnek eladásra. Mint visszáru, megy a darálóba.

Szóval zsemlemorzsa lesz belőlük. Így már megnyugtató.

(Zs. Z.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi 1975. szeptember 18-i számában megjelent „Spórolós automata" című észrevétellel kapcsolatosan az alábbi tájékoztatást adjuk:

A pécsi MÁV-pályaudvaron a perselyes autóbuszjáratok igénybevételét elősegítő pénzváltó automatát helyeztettünk el. Az automata kísérleti jelleggel üzemel, ugyanis továbbiakat, a város más pontjain, csak akkor kívánunk elhelyeztetni, ha azok kifogástalan voltáról a gyakorlatban meggyőződhetünk.

A pénzváltó automata a gyakori igénybevétel alatt sajnos elromlott, és ennek megfelelően hol több, hol kevesebb pénzérmét szolgáltat ki. A hiba oka az, hogy a pénzváltást lebonyolító műanyag kar a használat során erősen megkopik. A konstrukciós hiba elhárítására az automatát több alkalommal javíttattuk, azonban — mint a panaszból is kitűnik — ezek nem vezettek kellő eredményre. Intézkedtünk a pénzváltó automata üzemen kívül helyezésére, megbízhatatlansága miatt.

Laki Pál
ig. h.
Volán 12. sz. Vállalat
Pécs

ANGOL HIDEGVÉR

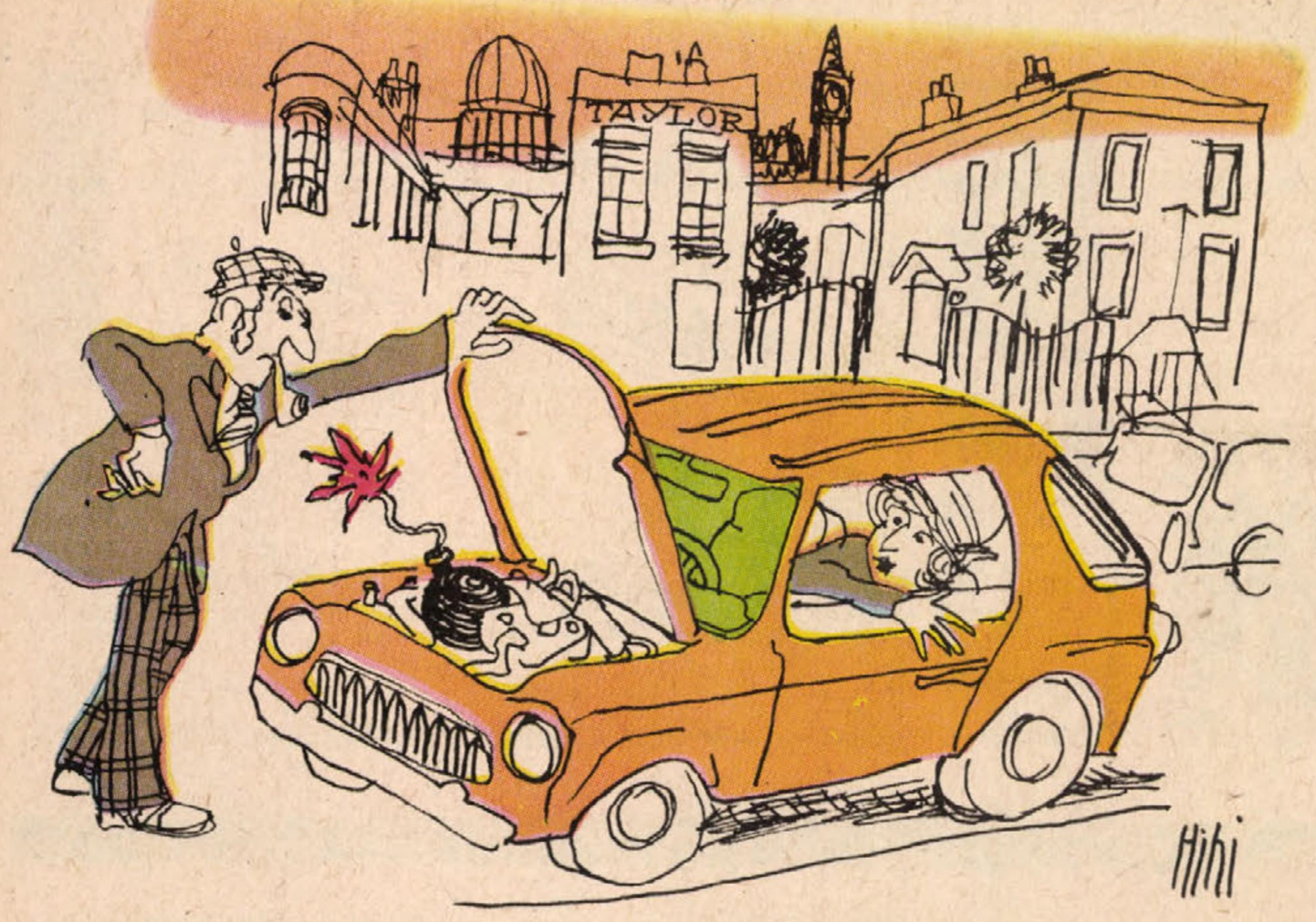

– Megint a gyújtással van baj, George?

SPORT AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN

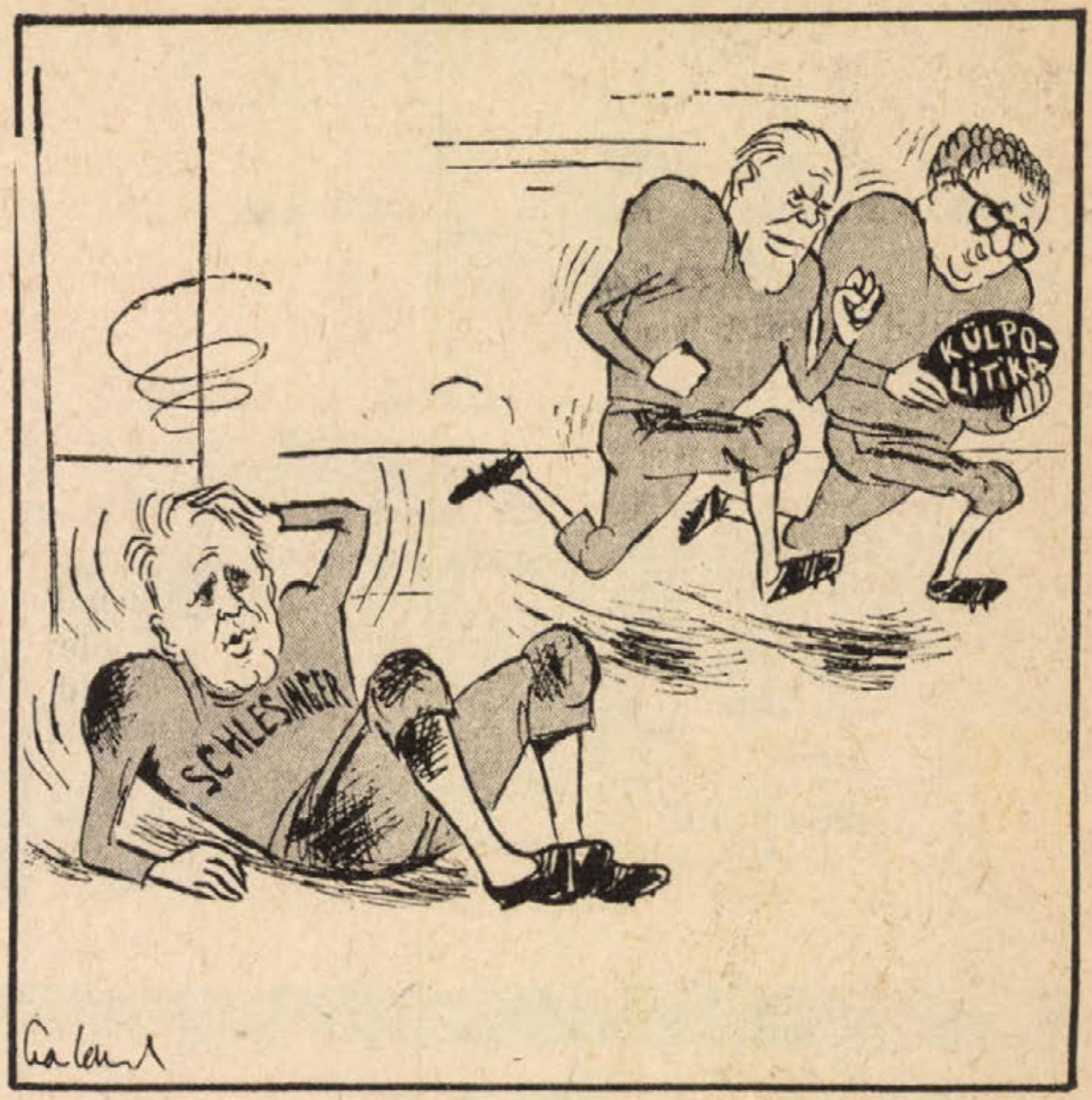

(„The Daily Telegraph", Anglia)

Vendégegyeztetés

— Összehívhatnánk már egy kis társaságot — szólt az asszony —, már egy sereg embernek tartozunk meghívással. Például Mángorlóéknak...

— Helyes — válaszolt a férj. — És kiket akarsz meghívni Mángorlóék mellé?

— Talán Gazolinékat. Már jó egy éve, hogy náluk vendégeskedtünk.

— Ez bajos lesz — rázta a fejét a férj. — A társaságot úgy kell összeállítani, hogy egyívású, azonos érdeklődésű emberek találkozzanak. Legalábbis ne végletesen ellentétes típusok. Tudod milyen szabadszájú Mángorló Pista, ontja a disznó vicceket. Gazolinné viszont már akkor is elpirul, ha olyan szót hall, hogy zoknitartó.

— Hosszú a lista. Hívjuk meg Bangkokyékat, Szavazatszedőéket és Cs. Juhászékat.

— Lenne is botrány. Bangkokyéknak nagyon jól megy soruk. Majd eldicsekednek vele, hogy villát építettek, vettek az asszonynak is egy kocsit, Tokióban voltak társasutazáson. Szavazatszedőék pedig, akiket már a harmadik lakásukból telepítenek ki födémcsere miatt négy nagypapával és öt nagymamával a hátukon, csikorgatják a fogukat.

— És Cs. Juhászék?

— Ha Cs. Juhászékat meghívod, akkor viszont hagyd ki Gazolinékat. Politikailag nem egyeznek. Cs. Juhász már az első pohár után a Bunkócskát kezdi énekelni. Gazolinéknak viszont fenntartásaik vannak.

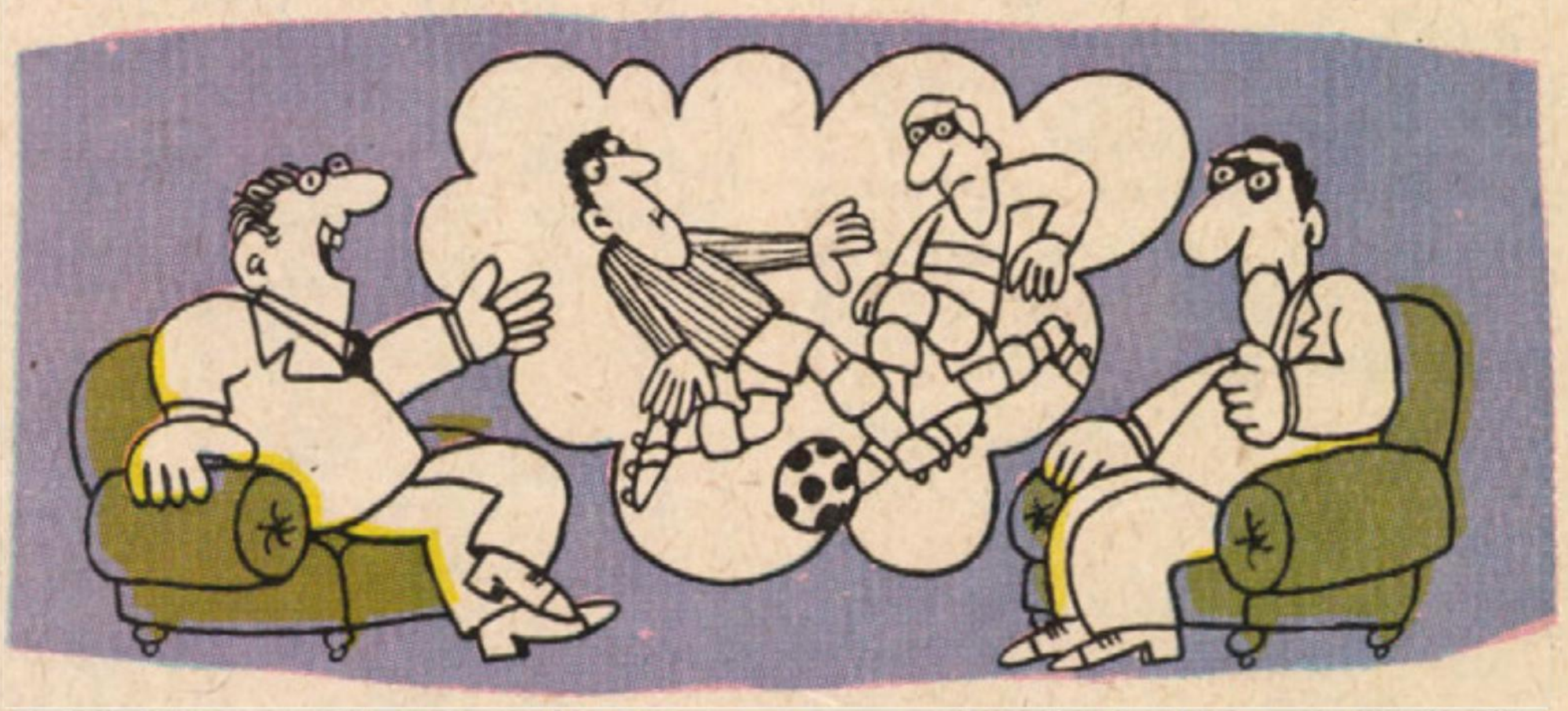

— Akkor viszont Cs. Juhászékhoz jól illenek Borkolábék.

— Csak politikailag. Borkoláb fociőrült. Egyébről se beszél, mint a becsúszó szerelésről, meg a kupaszerdáról. Cs. Juhász szerint viszont a futball mákony és népbutító marhaság.

— Akkor Borkolábék mellé azt a másik sportrajongót kell meghívni, Kozacseket.

— Ez futballice indokolt. Csakhogy Borkoláb akkora Fradi-drukker, hogy még a lepedőjét is zöld-fehérből varratja, Kozacsek viszont konok MTK-hivő. Ezek széttépnék egymást, neked kéne porszívóval összeszedni a földi maradványaikat.

— Maradjunk hát Mángorlóéknál és jöjjenek hozzá Szavazatszedőék, Bangkokyék meg Kozacsekék.

— Ahhoz a miénknél nagyobb lakás kéne. Mángorló füstöl mint a kémény, Bangkoky meg a Dohányzás Elleni Társaság alapszervi prédikátora. Szavazatszedőné kékharisnya, órákig szónokol a nők egyenjogúságáról, miközben Kozacsekné ugrásra készen várja, hogy a szerelemről és a divatról csacsoghasson.

— Hát akkor nincsenek egymáshoz illő, azonos észjárású emberek, akiket egybehívhatnánk?

— Vannak. De minek összehozni egy csomó unalmas, egyforma embert?!

Novobáczky Sándor

ÚJ LAKÓTELEP

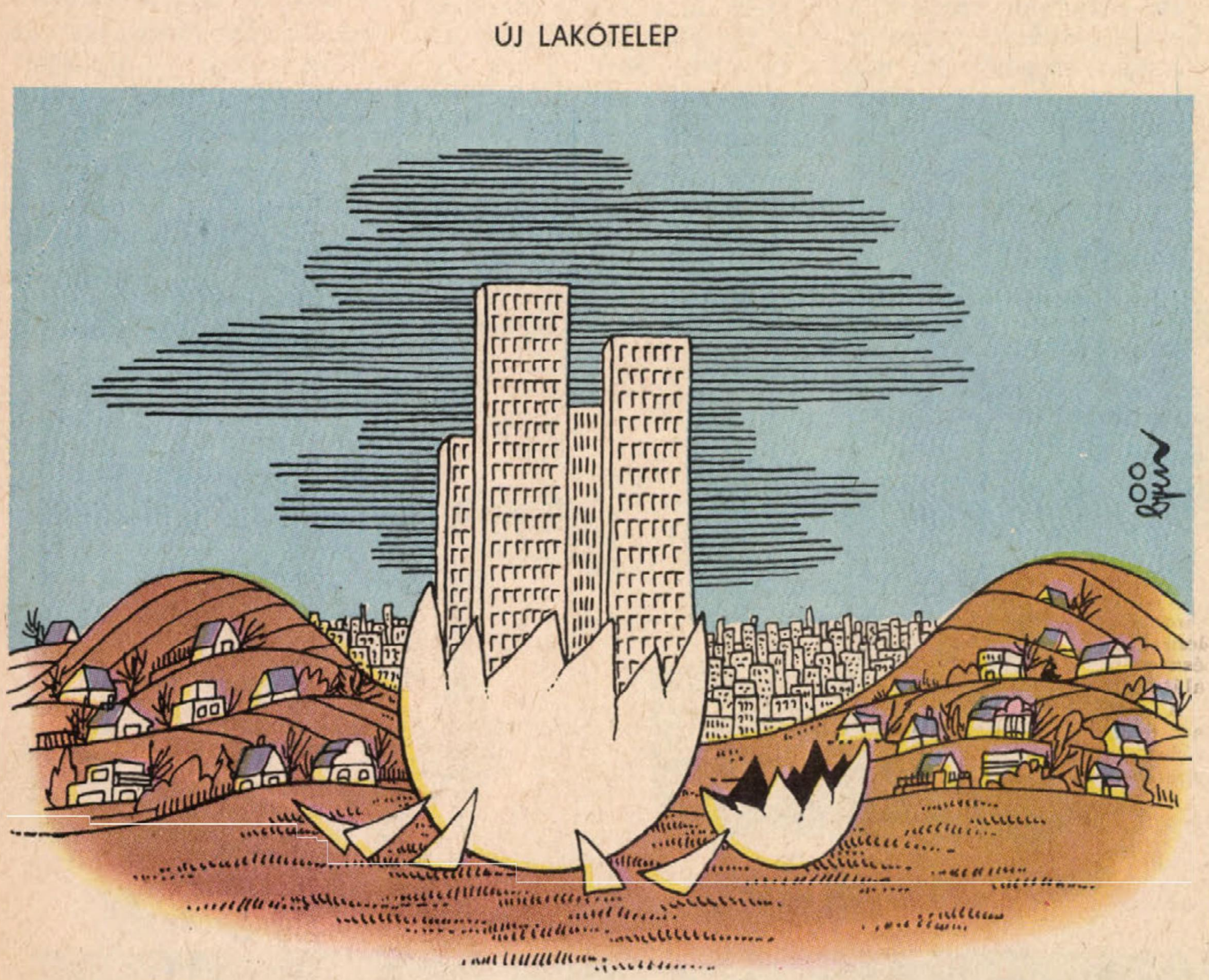

DICSEKVÉS

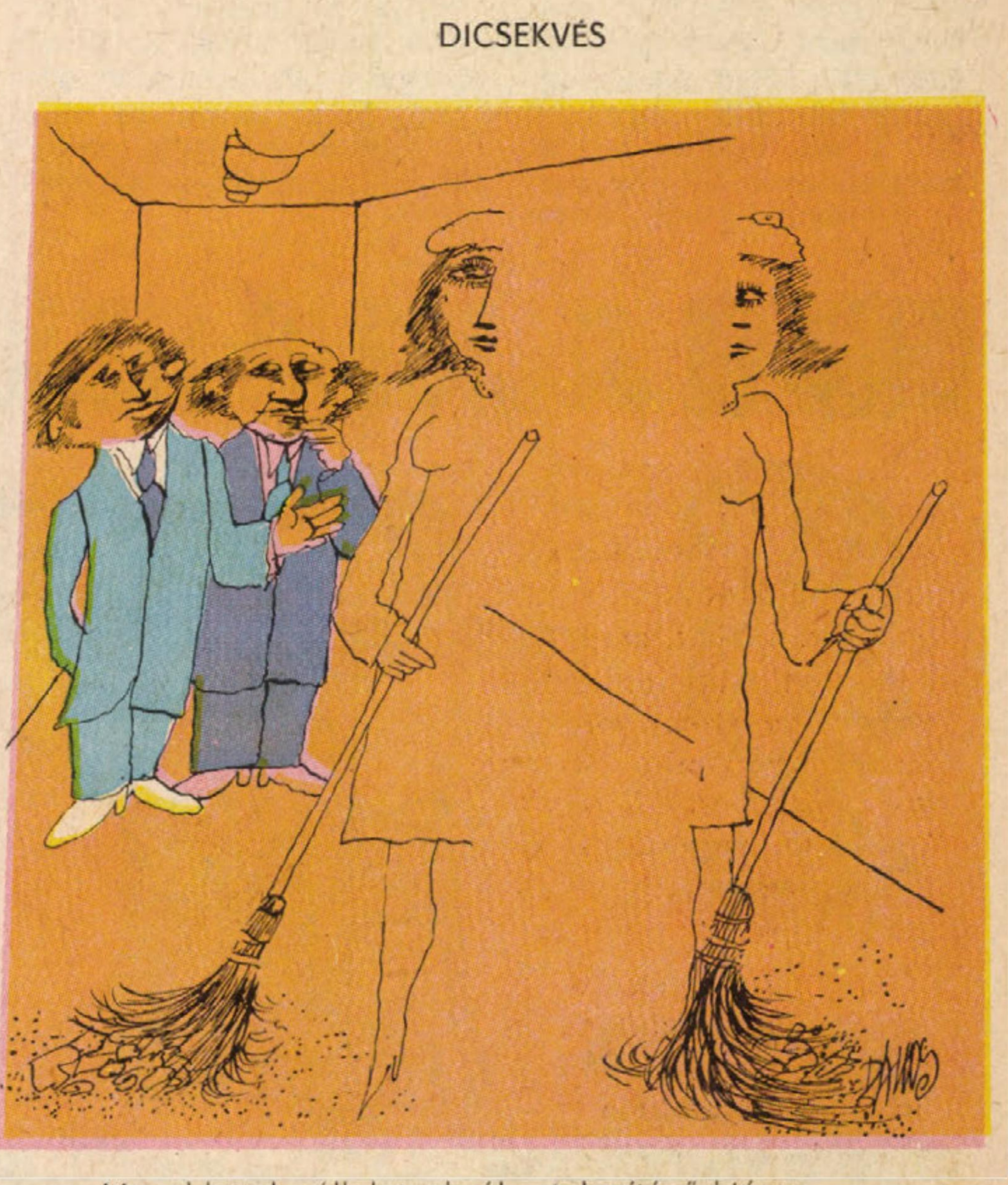

– Megoldottuk vállalatunknál a takarítónő-hiányt . . .

KAPZSISÁG

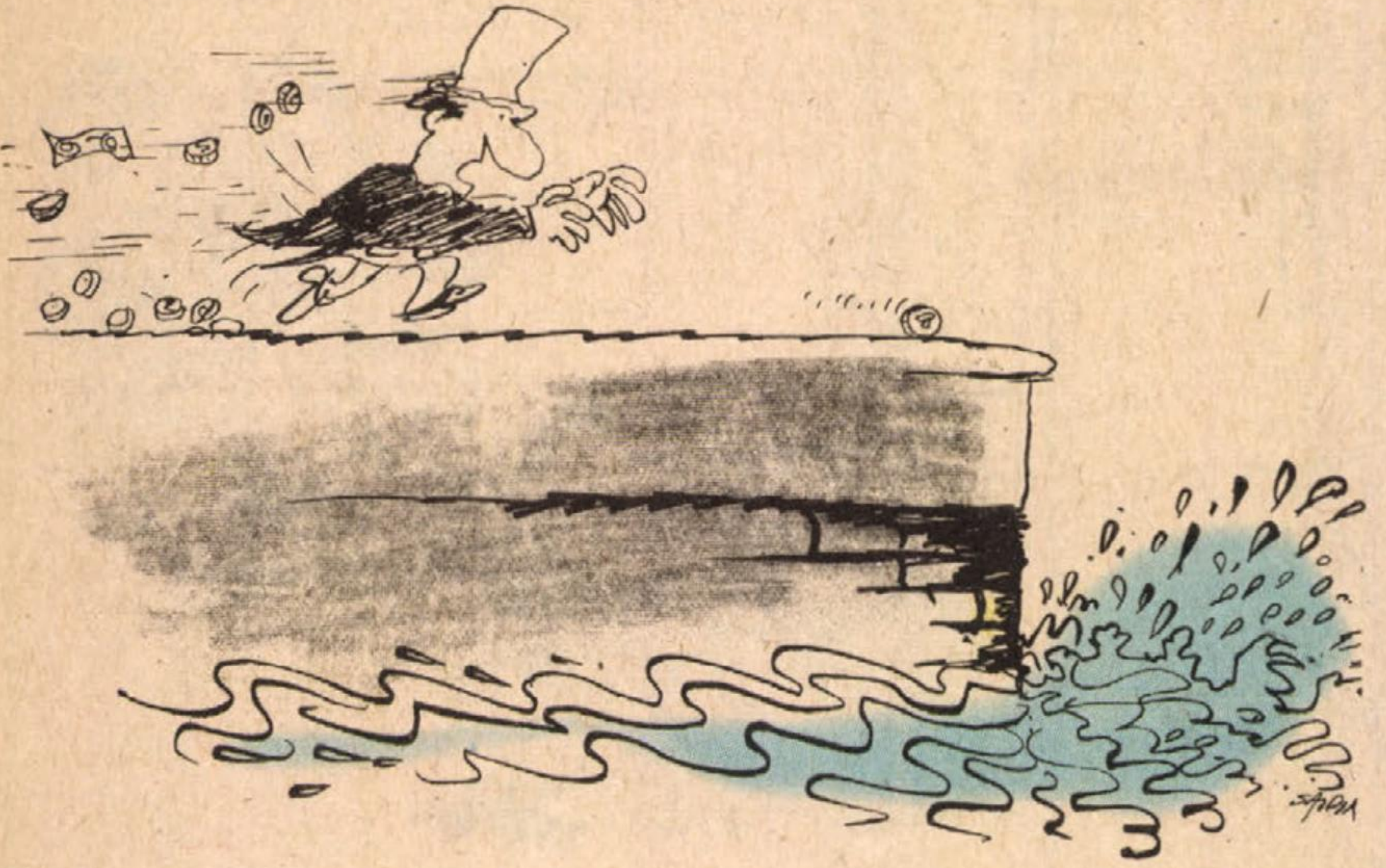

TÚLSÚLY

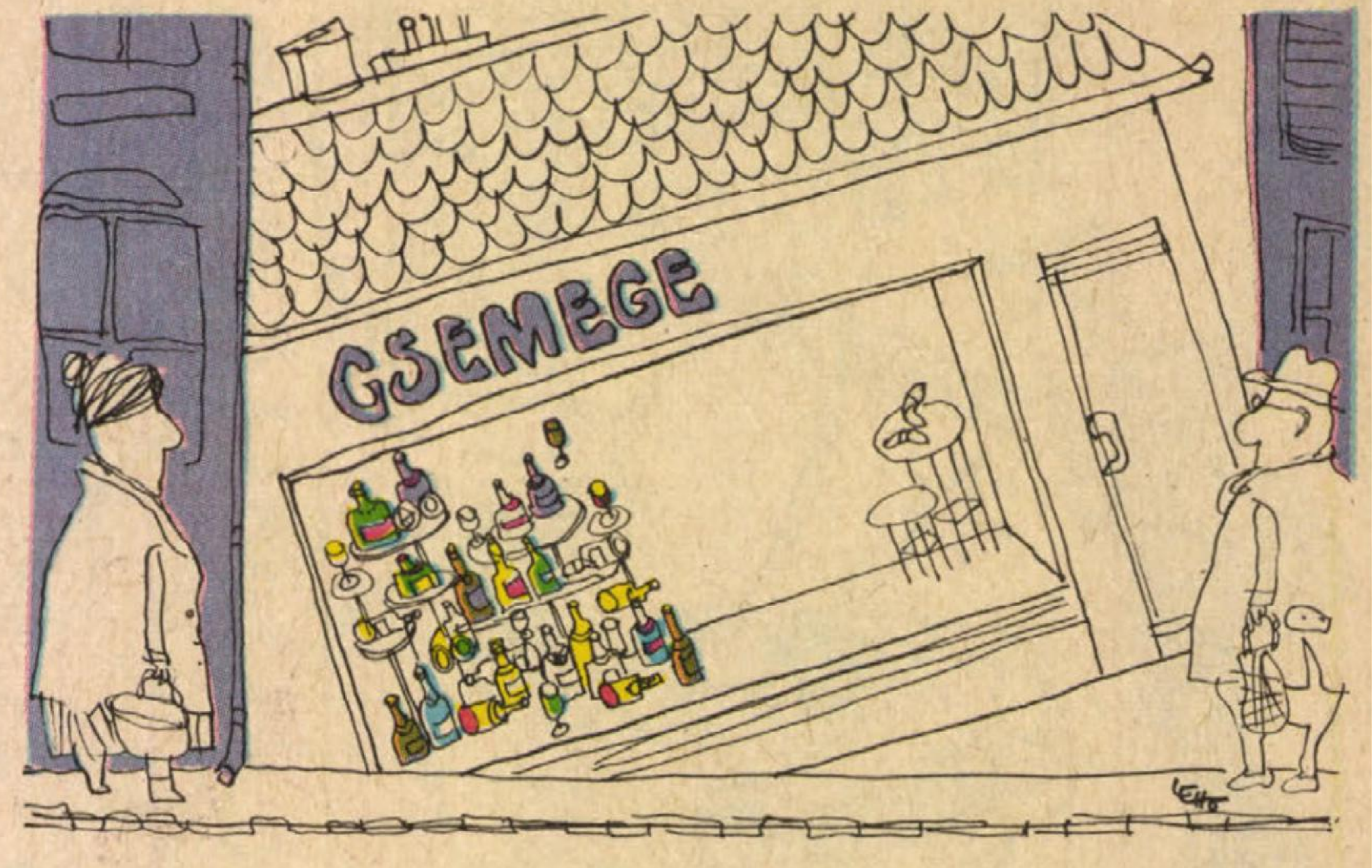

Levélváltás a kényeztetésről

Kedves Szerkesztő úr!

Egy magyarra szinkronizált tévéfilmben láttam: a bandita harisnyát húz a fejére, pisztollyal a kezében besurran egy rádiókereskedő üzletébe és elrabolja a pénzét. Körülményesnek látszó nyomozás során kiderül, hogy a tettes egy jól nevelt, érettségi előtt álló úrilány. Amikor leleplezik, azzal érvel, hogy unta már a hétköznapok eseménytelenségét és nem bírta elviselni, hogy mindent megkapott otthon a mamától. „Valamit” kellett tennie.

Nálunk is vannak ilyen elkényeztetett fiatalok, akik jódolgukban már nem tudják, hogy mit kezdjenek az életükkel. Mi lesz a mai fiatalokból?

Kedves Olvasónk!

A mai fiatalokból is éppen olyan felnőttek lesznek, mint amilyenek mi vagyunk. Majd ők is aggódva kérdezik, hogy „Mi lesz a mai (vagyis az akkori) fiatalokból?” Én nem az ifjúságot féltem, hanem a szülőket. A fiatalság átmeneti állapot, elmúlik. A szülő azonban szülő marad, nem változik meg, se ma, se a jövőben. Mindig el fogja kényeztetni a csemetéjét. Csak a gyereken múlik, hogy visszaél-e azzal a szeretettel, amellyel a szülő körülveszi.

Egy barátom (átlagon felüli jó apa és gondos szülő) néhány évvel ezelőtt így beszélt a fiáról:

„Az én szegény Pistikémet most nyúzzák az érettségin.

Az én szegény Pistikémnek sikerült az egyetemi felvételije, de kegyetlenül megkínozták. Se vége, se hossza a vizsgáknak. Rengeteg gondja van, most például a KRESZ-ből kell vizsgáznia. Nem rémes? Még csak húszéves és ennyi izgalomban van része. Vettem ugyanis egy Wartburgot magamnak. De minek az nekem, amikor nem tudok kocsit vezetni? Szegény Pistikémnek adtam, hadd járjon be vele az egyetemre, úgyis tönkre strapálja magát a tanulással.”

Majd később:

„Hogy múlnak az évek, az én szegény Pistikém megszerezte a diplomát. Tehetséges gyerek, büszke vagyok rá. A főállásban 3000 forint a fizetése, a másodállásban 1500 és egy-egy újítása is beüt. Nagyon takarékos gyerek az én szegény Pistikém és jó fiú. Húsz hónap alatt félretett hatvanezer forintot, telket vett a Balaton mellett, és hétvégi faházat épített rá. A saját erejéből. Én csak 20 ezer forintot adtam hozzá. Otthon lakik, de mi egyetlen fillért sem fogadunk el tőle. Most kezdheti elölről a spórolást: el kell adnia szegény Pistikémnek a régi kocsiját, újat akar venni, méghozzá zöld Wartburgot, mert a menyasszonyának zöld a szeme és ehhez a legjobban a zöld színű kocsi passzol.”

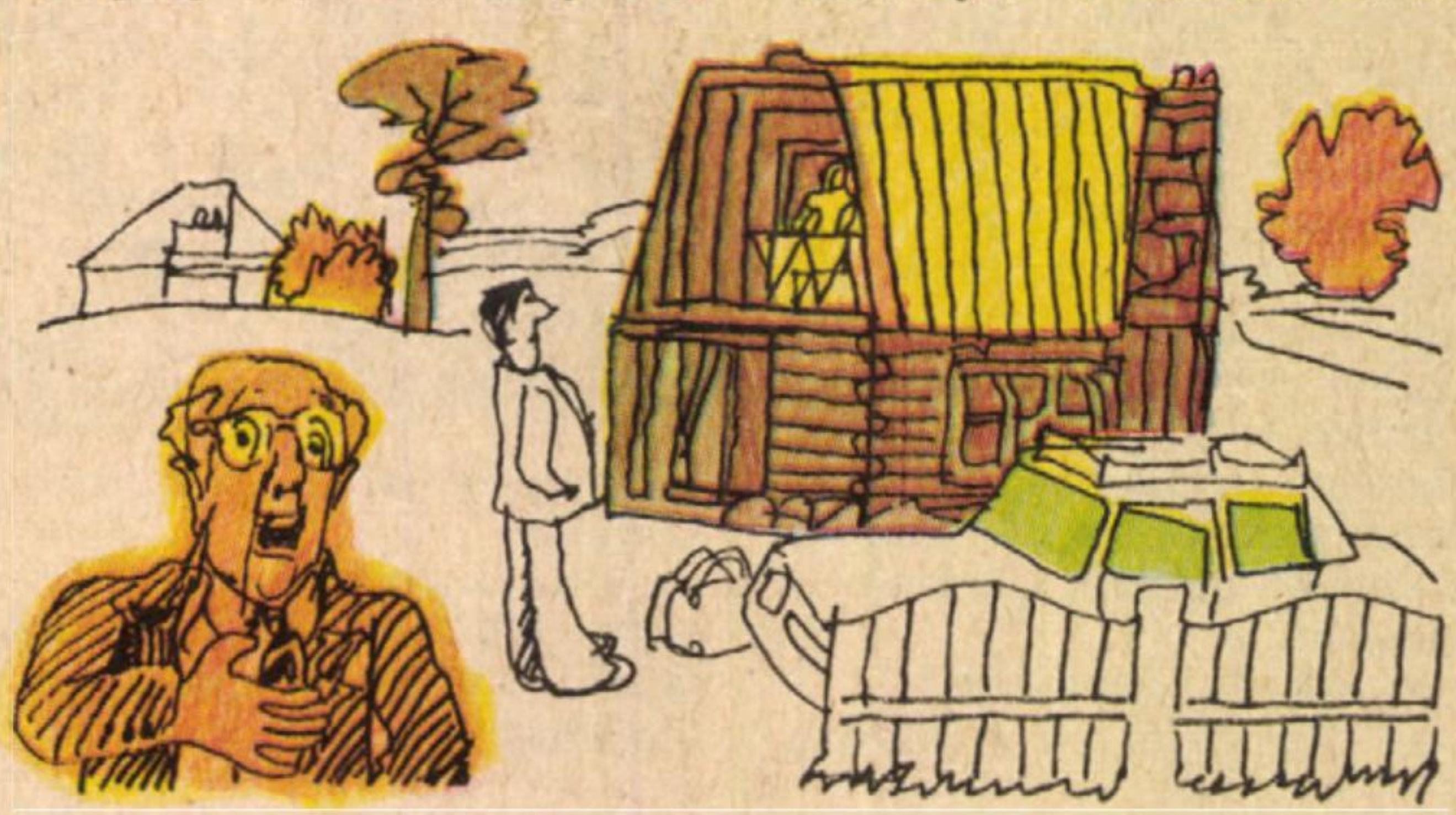

Még később:

„Még nincs 30 éves és máris többre vitte, mint én. Ezt megmondta nekünk már 13 éves korában, azt is mondta, hogy szétfolyik a kezünk között a pénz. Mi meg csak nevettünk a feleségemmel, mert már akkor mindent a gyerekre költöttünk. Derék fiú! Nem ismer fáradtságot: nem sajnálta a két nyárvégi víkendjét feláldozni, hogy hajólakkal kétszeresen is bevonja a faházát. Nem kíméli magát az én szegény Pistikém, a kocsijával kínlódik a mai rettentő nehéz városi közlekedésben, én villamossal járok a munkahelyemre a város másik végébe.

Még nem vagyok 50 éves, jól keresek, kiszámítottam, hogy ha 500 forintot félreteszek havonta, akkor 5 év alatt 30 ezer forintot tudok megtakarítani szegény Pistikém új kocsijához. A mostani addig úgyis tönkremegy.”

Egyszer megkérdeztem a barátomat, miért emlegeti mindig „szegény” Pistikémnek a fiát? A „gyerek” vidám, eszes, remek állásában jól dolgozik és korához képest sokat keres, szeret és tud is élni. Miért szegény? Az atya így felelt: „Gyengédségből, szeretetből és hálából, mert huligán is lehetett volna a fiamból. És én kamaszkora óta mindig erre gondolok, ezért mondom, hogy szegény Pistike. Megszoktam.”

Pistikét nem tudták elrontani a túlzott kényeztetéssel. Én most már az *elkényeztetett szülőkről* szeretnék hallani. Legalább egyszer.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD NÖVÉNYEIBŐL

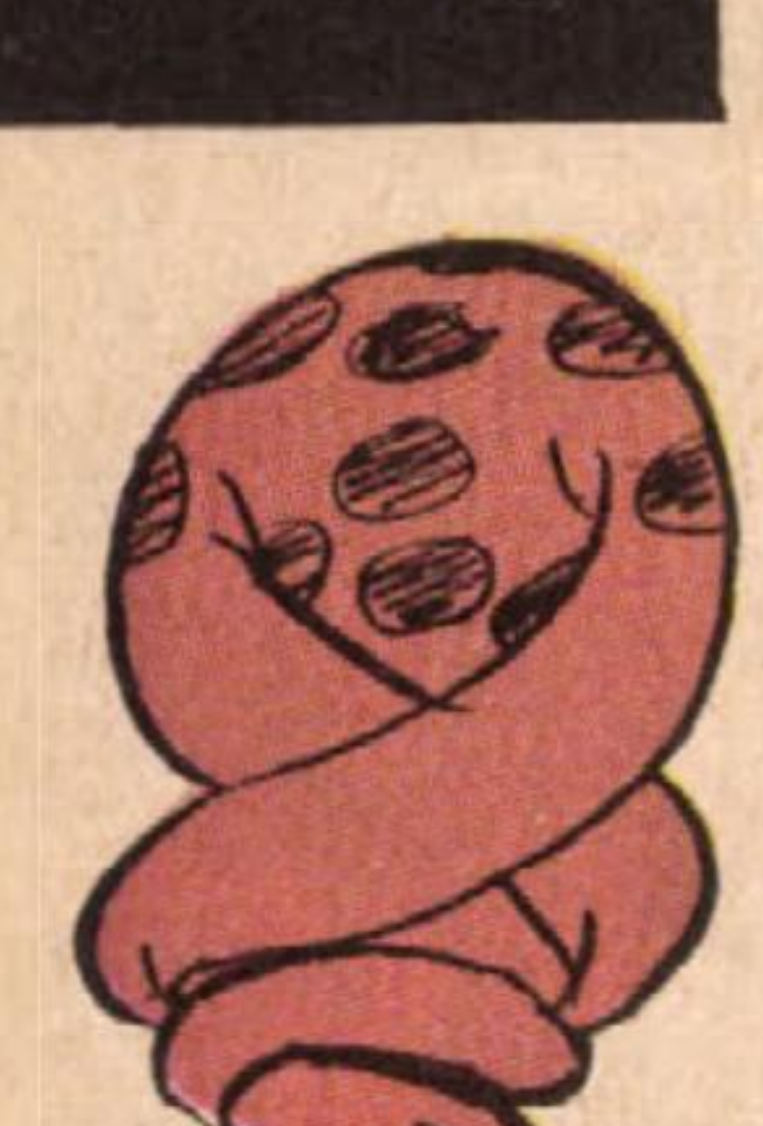

kényszerzubbony alakú bolondgomba

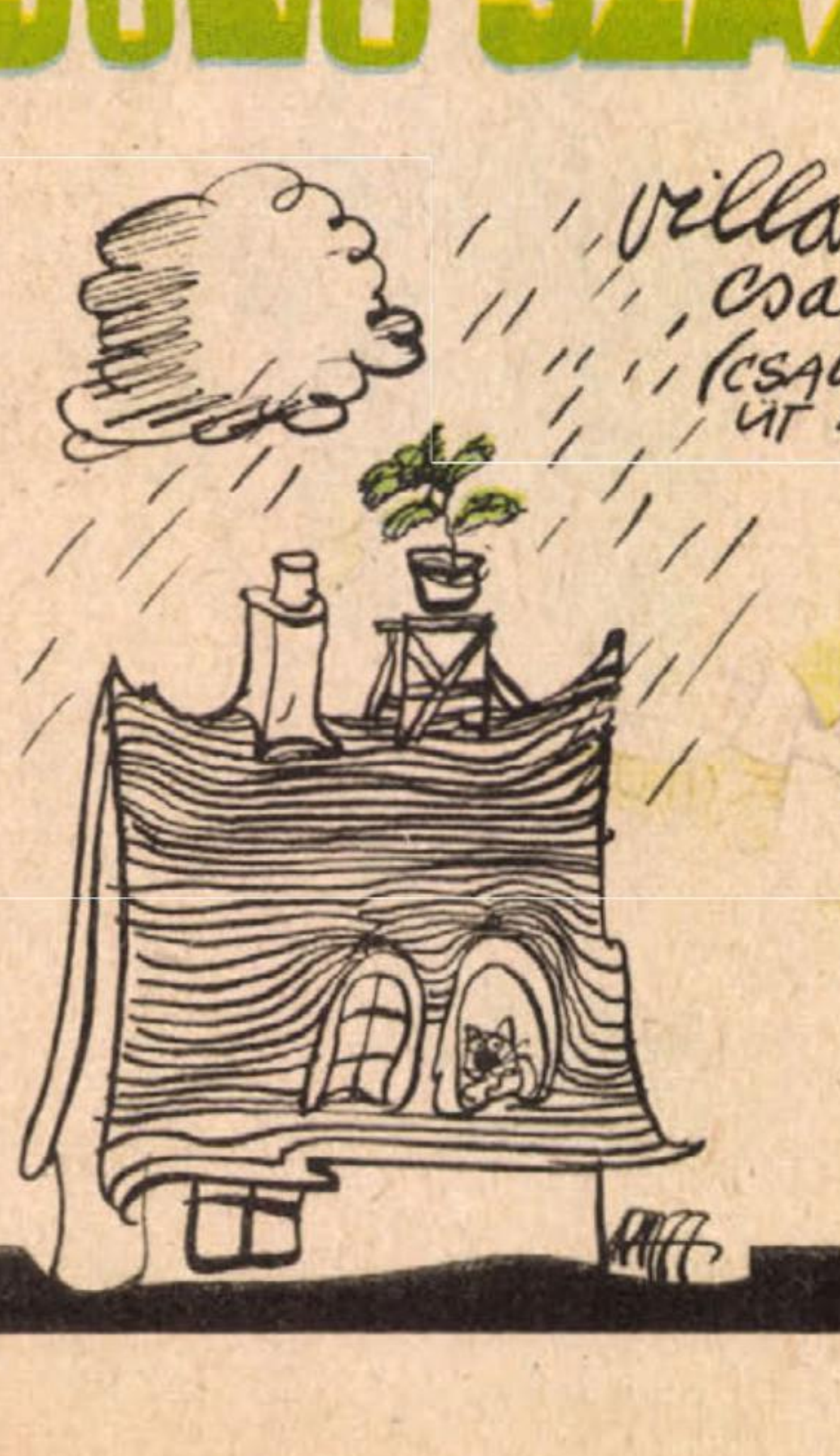

villámhárító csalán (CSALÁNBA NEM ÜT A MENNYKŐ)

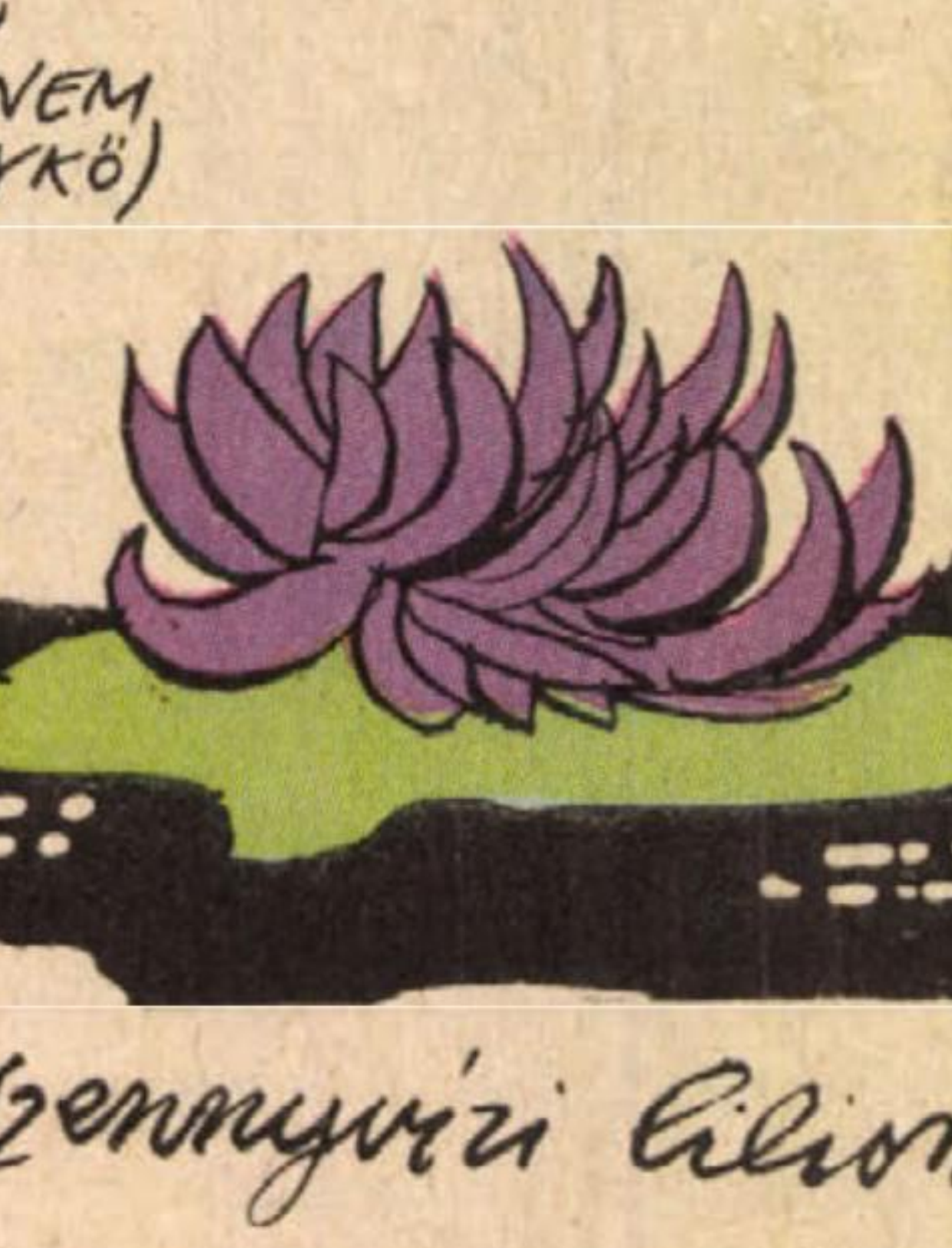

szennyvízi liliom

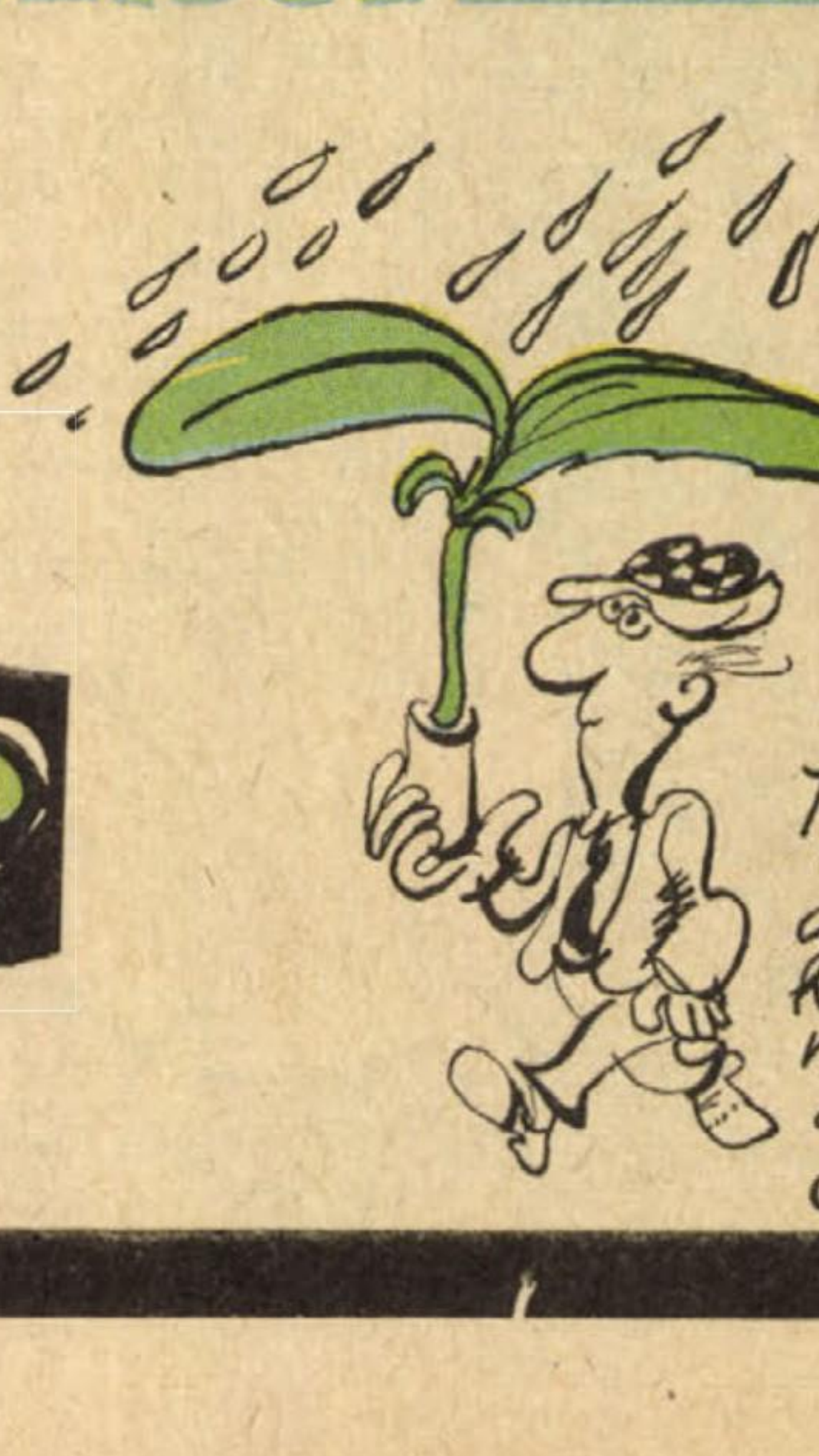

esővédő furkus, olyan férfiaknak, akik kényelmetlennek találják az esernyő cipelését

XIII./8.

Aki figyelmesen olvassa a Rádió és Televízió Újságot, észrevehetett egy újítást. A sorozatoknál pontosan feltüntetik: hány részből áll a sorozat és az a folytatás, amelyet nézünk, hányadik folytatás a sorozatban.

A címben feltüntetett XIII/8 azt jelenti: a sorozat tizenhárom részből áll és az a rész, amely azon a héten bemutatásra kerül: a nyolcadik.

A tájékoztatás precíz, a tájékoztatás hasznos. A tévénézőnek nem kell többé találgatnia: hányszor kell még a készülék elé ülnie, mikor ér véget a sorozat?

Mindent tudunk. A film hőse, a lobogó lelkű siheder meg akarja hódítani a világot, tele van becsvággyal, tervekkel, illúziókkal, de mi, a nézők, már tudjuk, hogy XIII/8. Vagyis már csak öt folytatás az élete, aztán slussz, vége a komédiának, a sorozatnak.

Hja, ilyen az élet! Repül az idő! Mire az ifjú észbe kap, már mindennek vége. Vagyis XIII/13.

Ebben a két rideg számban benne van a kezdet és a vég. Benne van a gyerekkor, a fiatalság, a szerelem, a sikerek, a kudarcok, azaz az egész élet.

Milyen egyszerű, ugye? A filozófusok hosszú tanulmányokat írnak az életről és a halálról, a születésről és az elmúlásról és mindarról, ami a kettő között van. A Rádió és Televízió Újság mindezt két számmal el tudja mondani: XIII/13.

Bevallom őszintén, érzékeny lelkű ember vagyok, bár a humoristákról azt tartják, hogy cinikus fráterek. Ez nem igaz. Én például nem tudok meghatódottság nélkül végignézni egy sorozatot a tévében, ha a randevúra siető, szerelmes fiatal lányról tudom, hogy VIII/7. Tehát már csak egyszer látom és aztán soha többé és ő is már csak egyszer találkozik a szerelmével a virágba borult fák alatt, a VIII/8-ban.

Van ebben valami félelmetes. Tudok valamit, amit nem szabadna tudnom. Hogy jövök én ahhoz, hogy tudjam? Mi vagyok én? Isten?

Ha költő lennék, verset írnék ebből a két számból. Íme, egy szomorú vers:

Egy fiatalon elhunyt költő emlékére

XLVI/24

Ez a kis írásom azért ilyen borongós hangulatú, mert eszembe jutott, hogy talán egy másik bolygón, valami speciális tévékészüléken, minket figyelnének, a mi életünket, és egy ottani tévénéző azt mondja a feleségének:

— Anyukám, nézd csak meg a Rádió és Televízióújságban, hogy még hány folytatás van hátra?!

Mire az asszonyka megnézi az újságot és azt mondja...

Milyen jó, hogy nem tudom, mit mond...

Mikes György

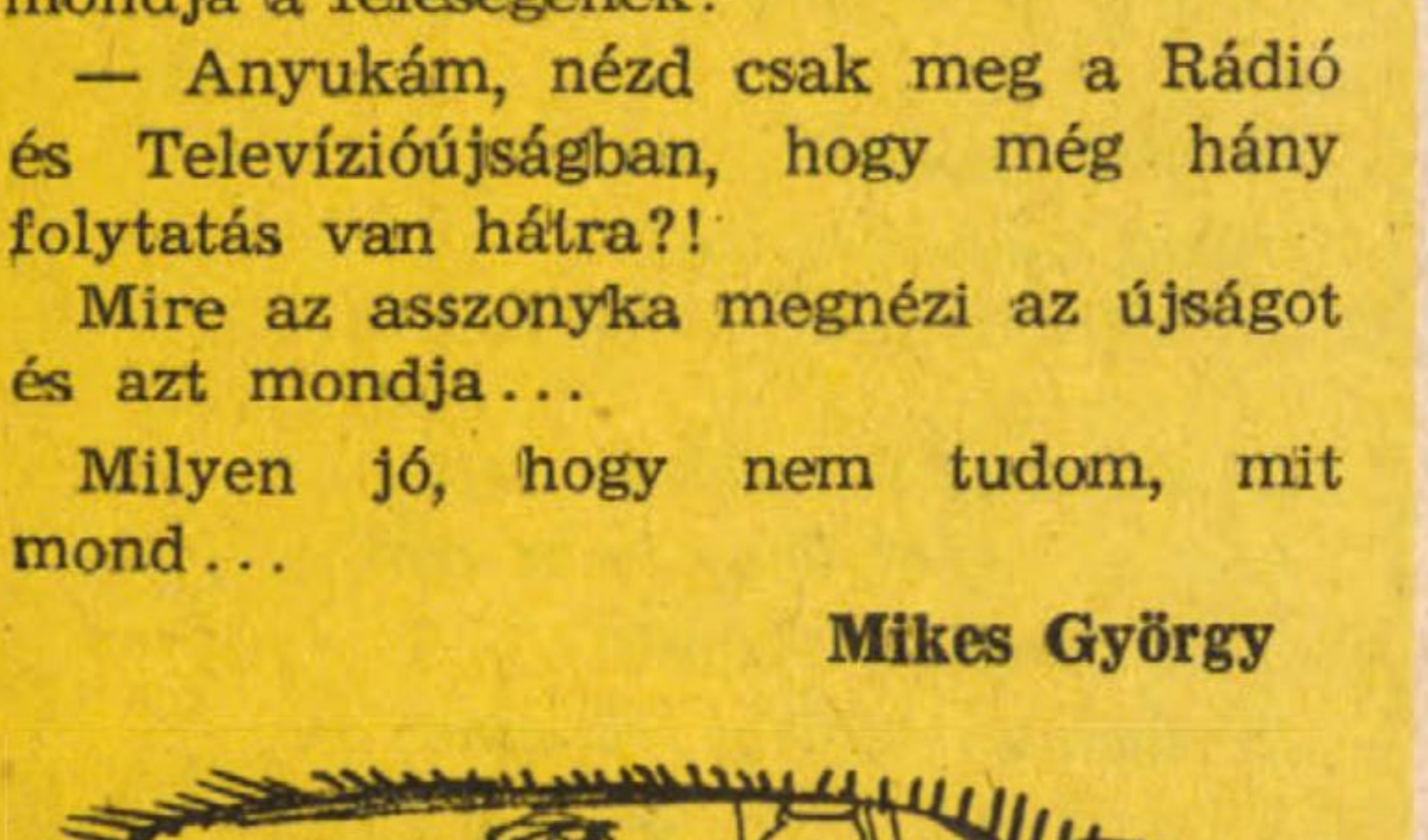

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

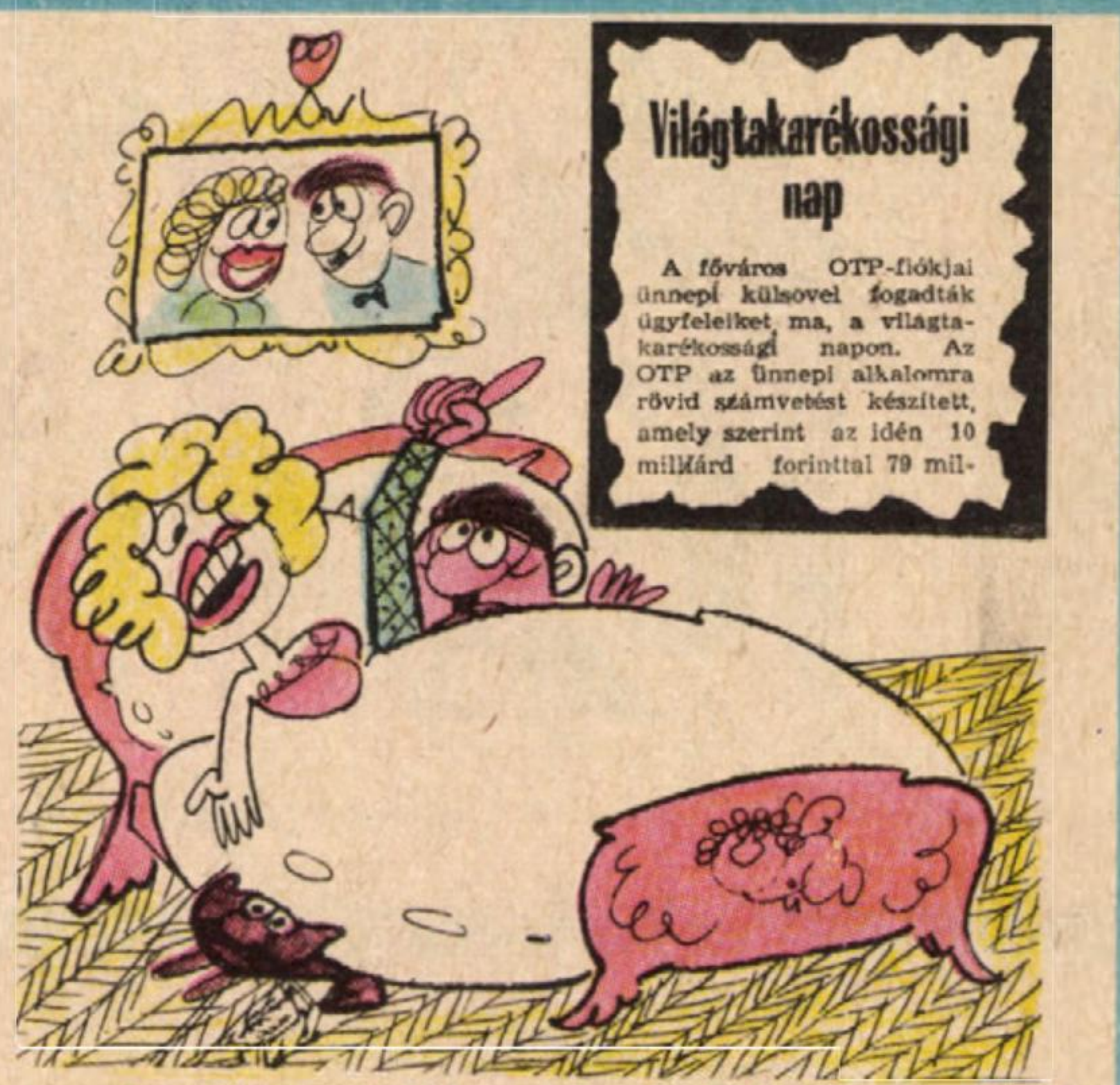

Világtakarékossági nap

A főváros OTP-fiókjai ünnepi külsővel fogadták ügyfeleiket ma, a világtakarékossági napon. Az OTP az ünnepi alkalomra rövid számvetést készített, amely szerint az idén 10 milliárd forinttal 79 mil-

– Te mindig találsz valami dátumot, Jenő!

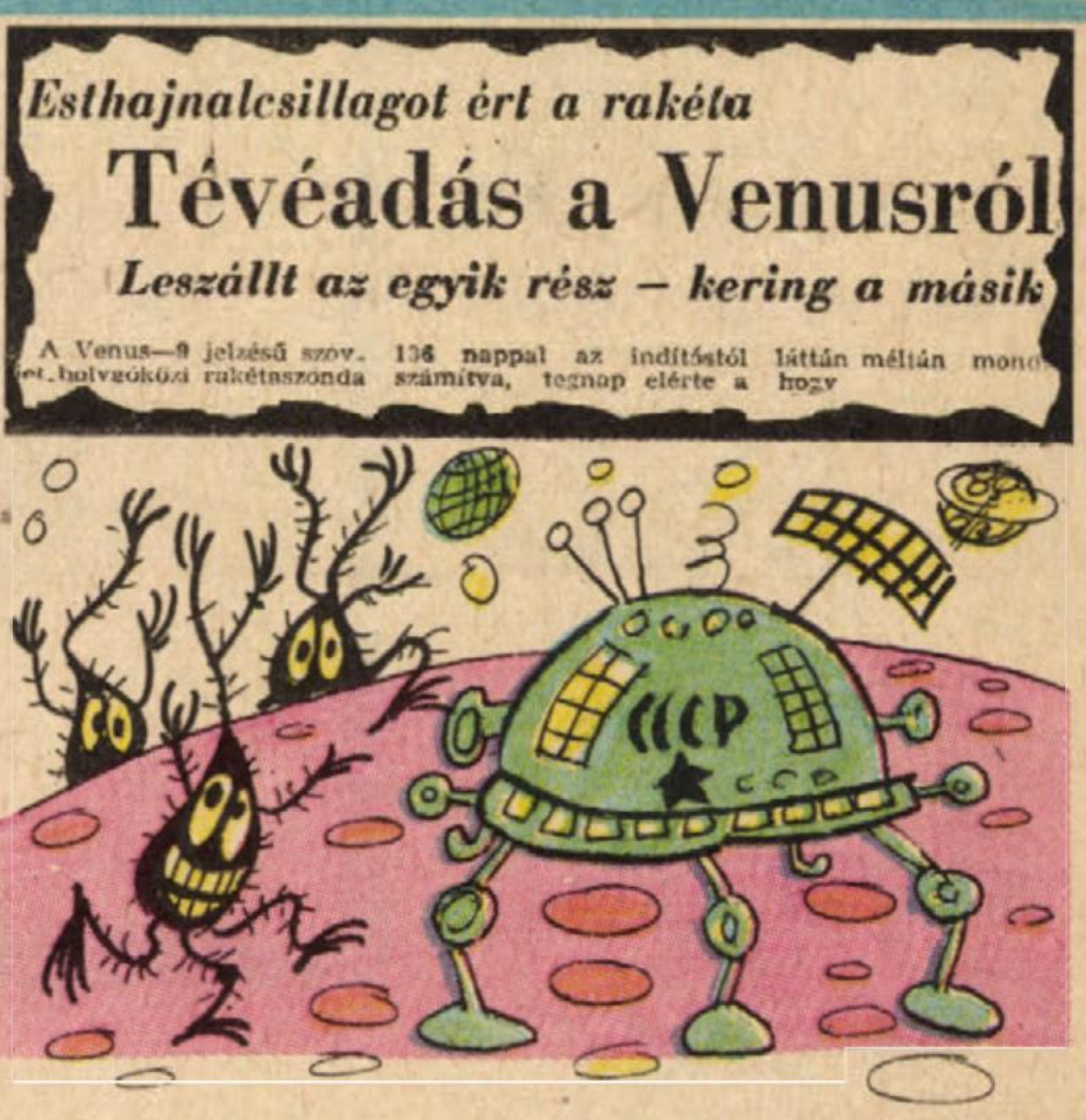

Esthajnalcsillagot ért a rakéta

Tévéadás a Venusról

Leszállt az egyik rész – kering a másik

A Venus—9 jelzésű szov-
et. bolygóközi rakétaszonda
136 nappal az indítástól
számítva, tegnap elérte a
láttán méltán mond
hogy

– Gyertek gyorsan, itt vannak a tévések!

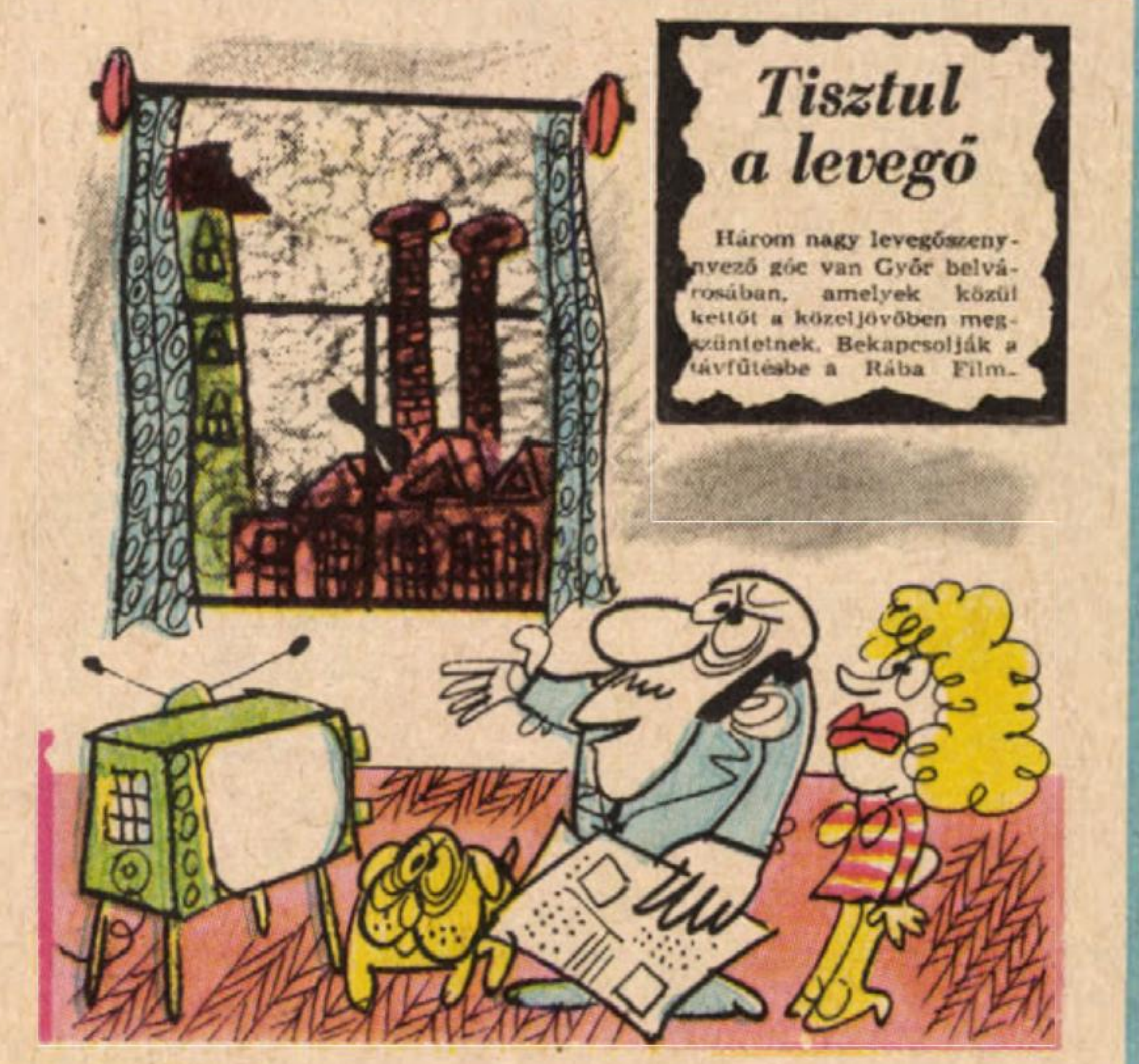

Tisztul a levegő

Három nagy levegőszennyező góc van Győr belvárosában, amelyek közül kettőt a közeljövőben megszüntetnek. Bekapcsolják a távfűtésbe a Rába Film-

– Jó hír, de azért az ablakot még ne nyissuk ki, fiam.

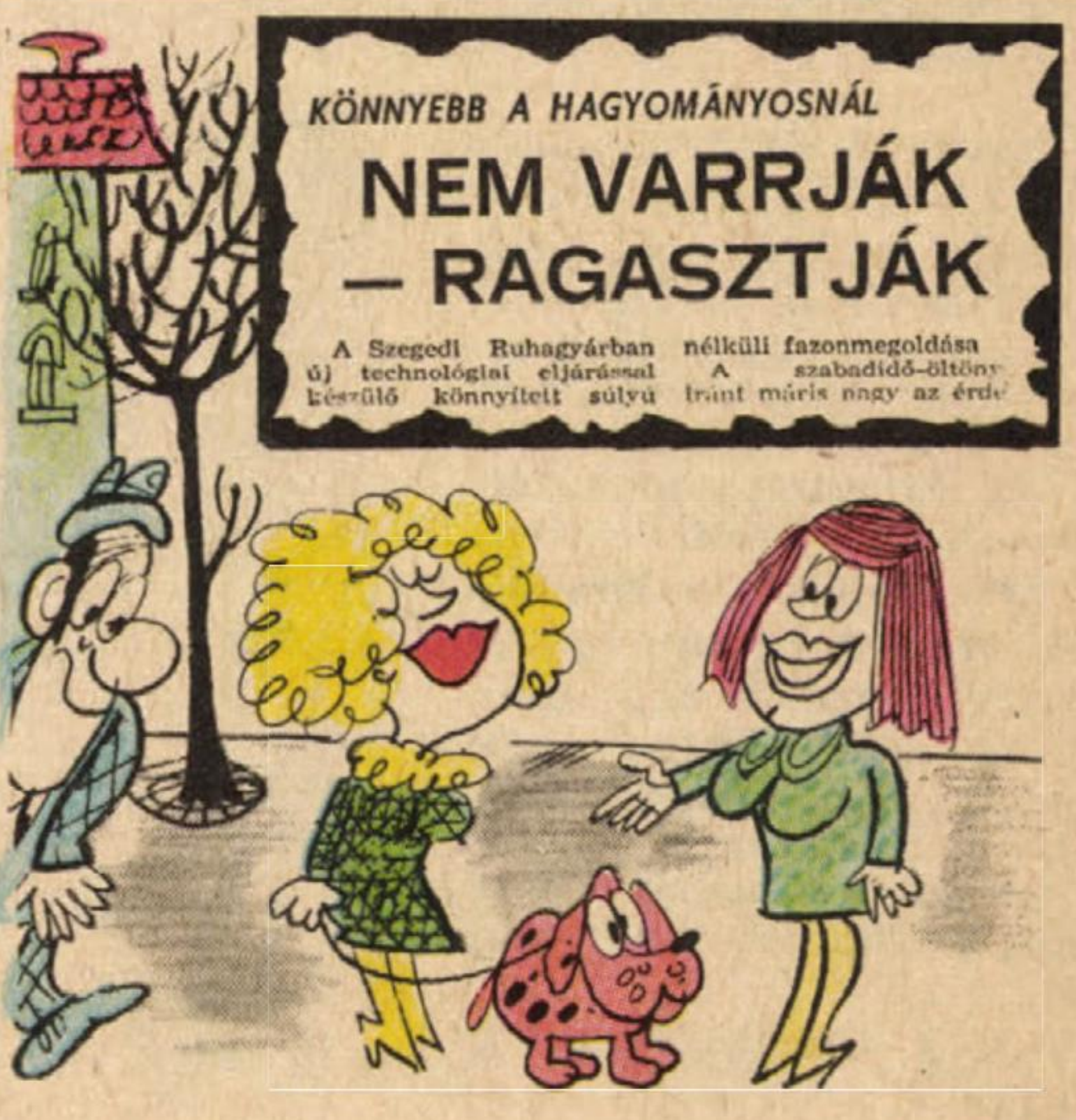

KÖNNYEBB A HAGYOMÁNYOSNÁL

NEM VARRJÁK – RAGASZTJÁK

A Szegedi Ruhagyárban
új technológiai eljárással
készülő könnyített súlyú
nélküli fazonmegoldása
A szabadidő-öltöny
iránt máris nagy az érde

– Olyan elegáns vagy. Kinél ragasztatsz, drágám?

RAVASZ NEBULÓ

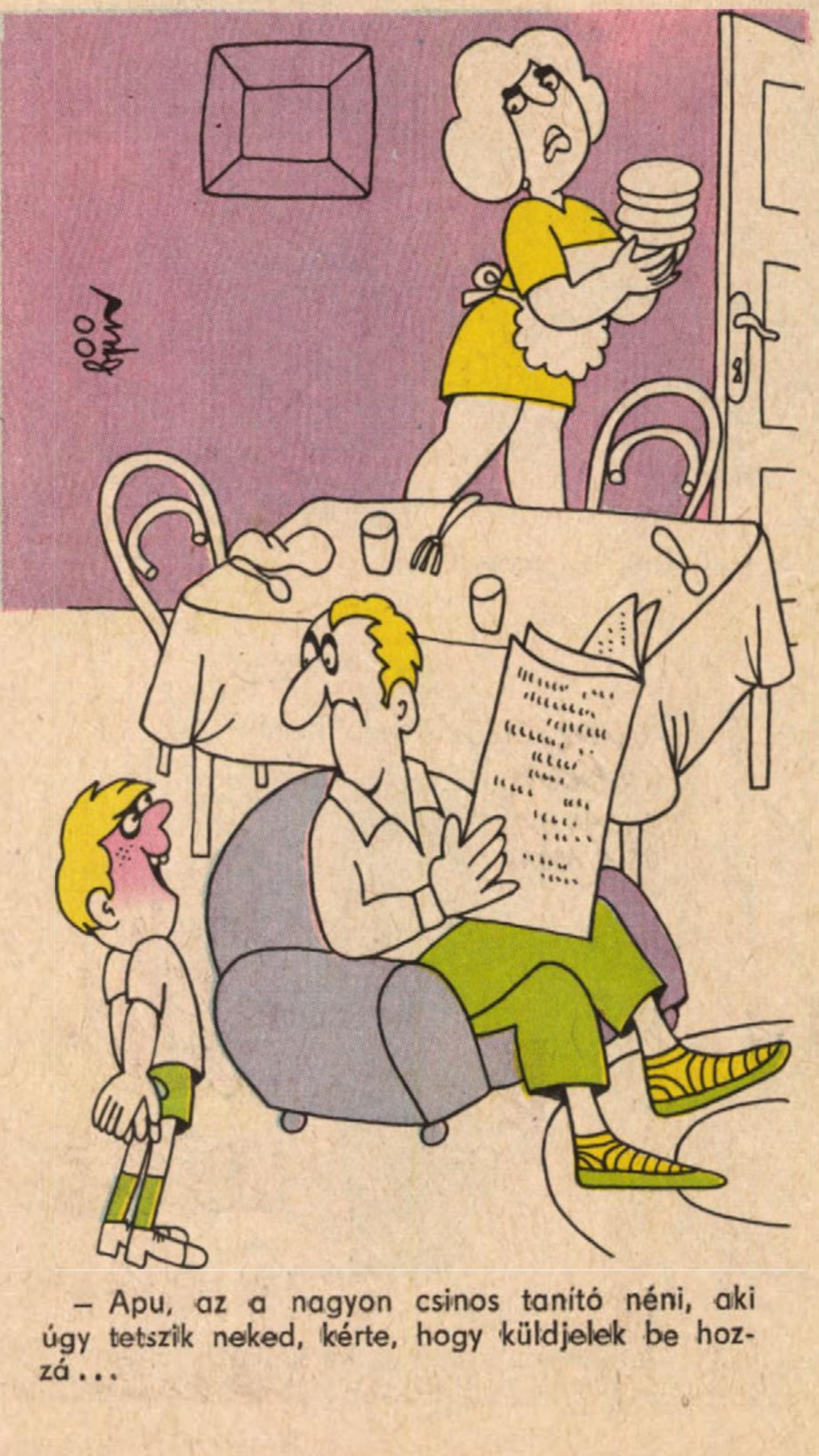

– Apu, az a nagyon csinos tanító néni, aki úgy tetszik neked, kérte, hogy küldjelek be hozzá...

MINDENT A VEVŐÉRT!

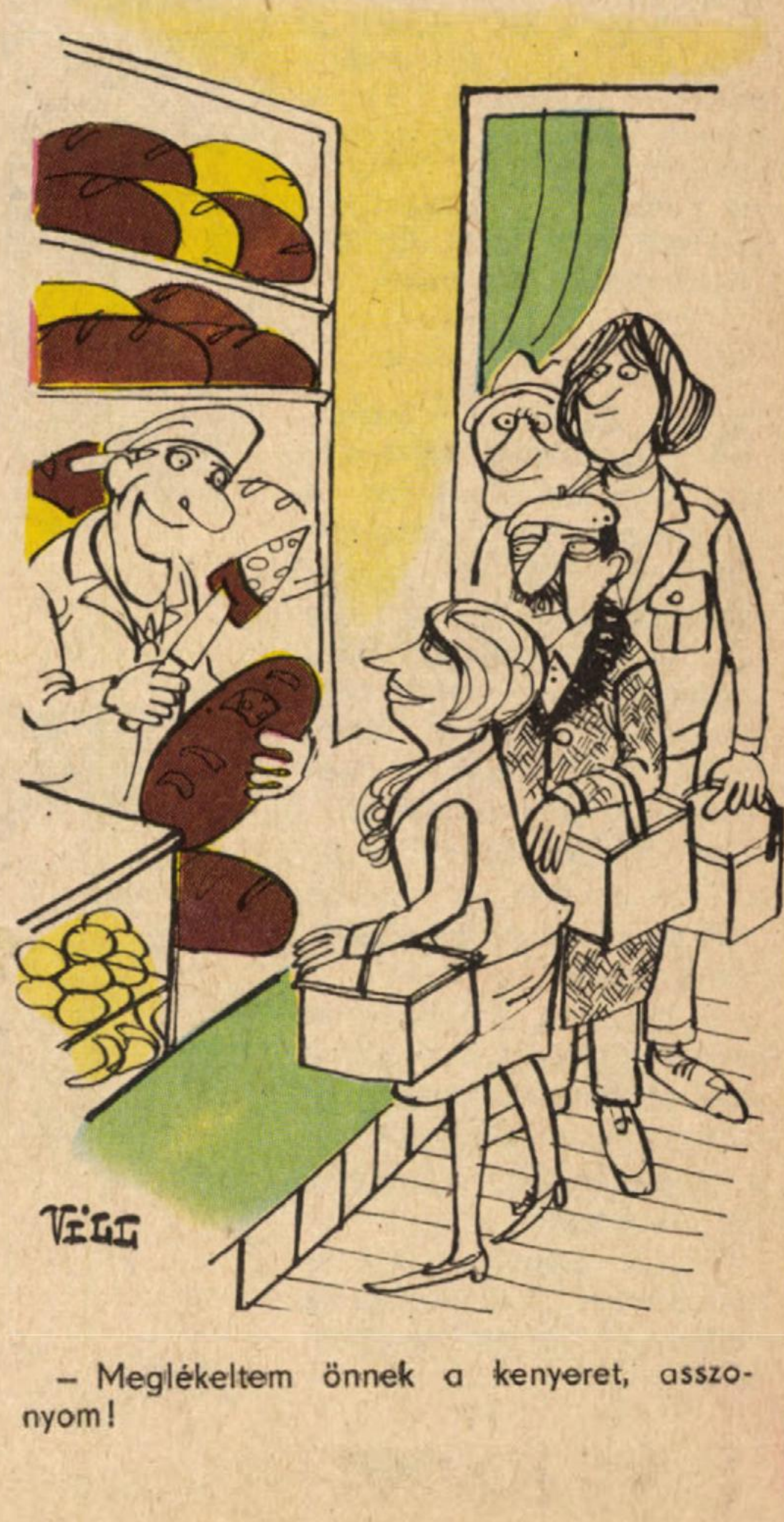

– Meglékeltem önnek a kenyeret, asszonyom!

TRIBÜN

Helmut Johannsen, a kitűnő nyugatnémet edző nem rajong a hosszú edzőtáborozásért. Azt mondta:

— Még egyetlen futballista sem tanulta meg az edzőtáborban, hogyan kell gólt rúgni. Igaz, hogy a römiben legtöbbjüknél jelentős fejlődés tapasztalható.

Günter Siebert, a Schalke 04 és a Hessen Kassel egykori gólzsákja az élvonalbeli labdarúgásból kiöregedvén „újraamatőrösítési" kérelemmel fordult a szövetséghez, majd az SC 03 Kassel nevű kiscsapathoz igazolt. Siebert a VfL Marburg ellen lépett először pályára az új egyesület színeiben. A mérkőzést új labdával játszották, ezt Siebert vásárolta a csapatnak.

Az SC 03 Kassel 8:1-re győzött. Siebert négy gólt lőtt.

Persze — övé volt a labda!

* * *

A szó szoros értelmében „festői" csapat a brazil FC Belilha. Kapusukat Picassónak hívják, a tartalékkapus neve Rafael. A középhátvéd posztján Velasquez áll, a jobbszélen Rubens, baloldalt Corot kergeti a labdát. A csapat klubháza a Goya utcában áll, nemrég választottak új elnököt. A neve: Osvaldo Leonardo da Vinci.

* * *

Sao Paulóban történt, kiscsapatok mérkőzésén. Osvaldo Cunheiro, a hatalmas termetű játékvezető már ötödször figyelmeztette Pingát, az alig 160 centis szélsőt, hogy hagyjon fel az örökös reklamálással. Amikor aztán Pinga újra tiltakozni merészelt, a játékvezető hirtelen ötlettel nyakonkapta a pici csatárt, a térdére fektette és alaposan elnadrágolta.

A fegyelmi bizottság öt évre eltiltotta Cunheirot a játékvezetéstől. Amikor az egyesbíró megkérdezte: mi a foglalkozása, Cunheiro így válaszolt:

— Azt hittem, hogy ez nyilvánvaló. Természetesen népiskolai tanító vagyok, kérem.

(p. p.)

STILSZERÜEN

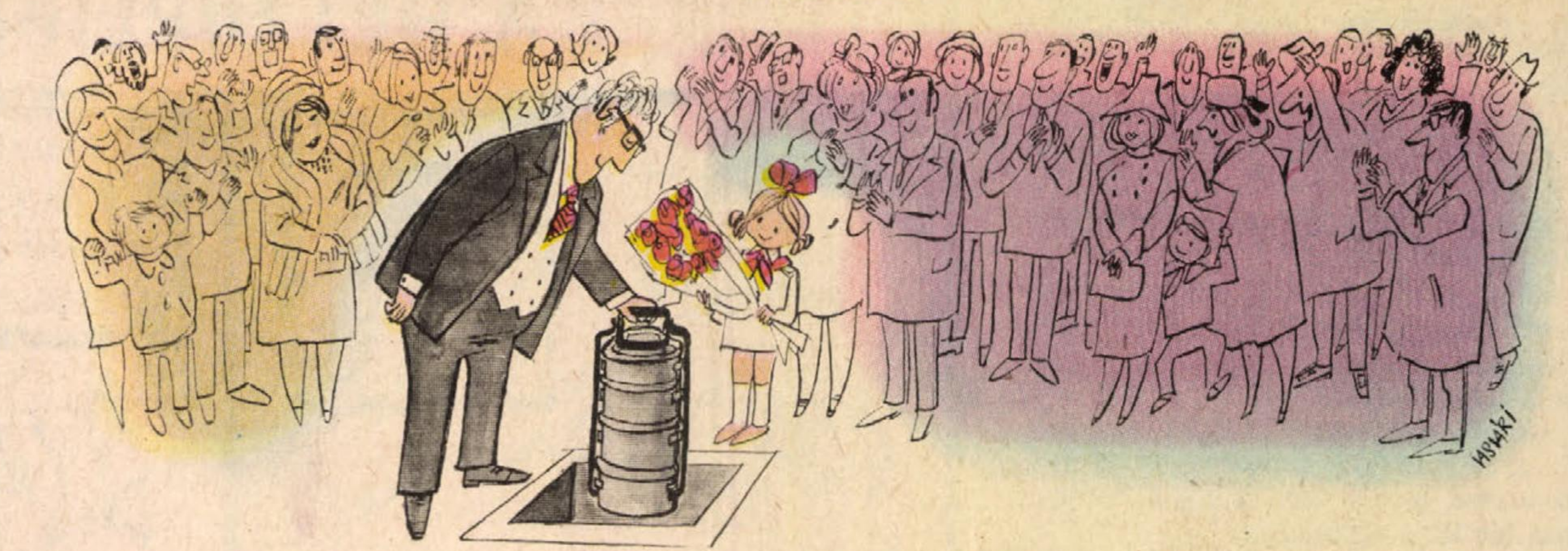

Éttermi alapítólevél elhelyezése.

KÍNOS LÁTOGATÁS

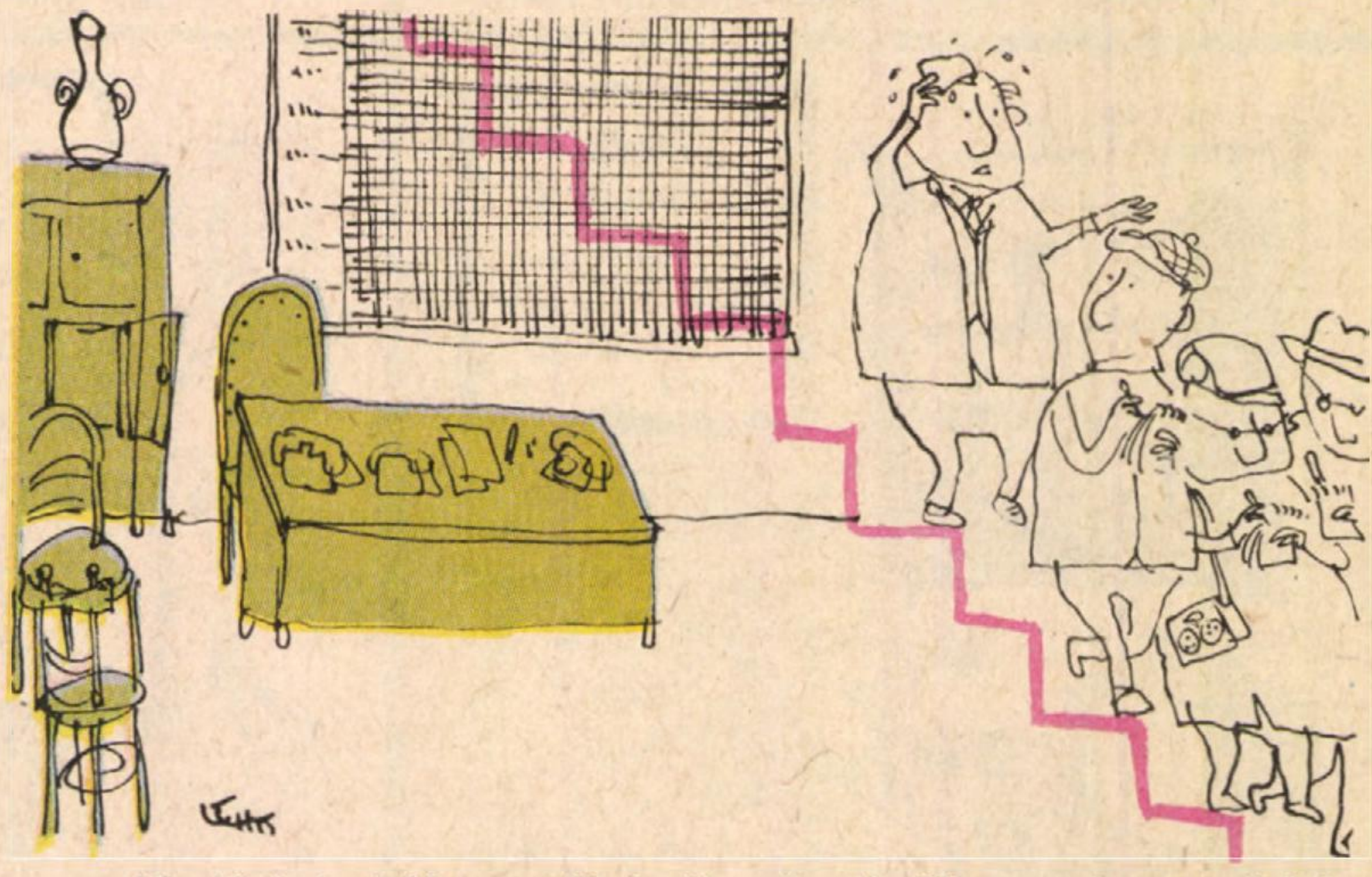

– Menjünk le talán a műhelyekbe, és nézzük meg, hogyan folyik a termelés!

ESTI TRÓFEÁK

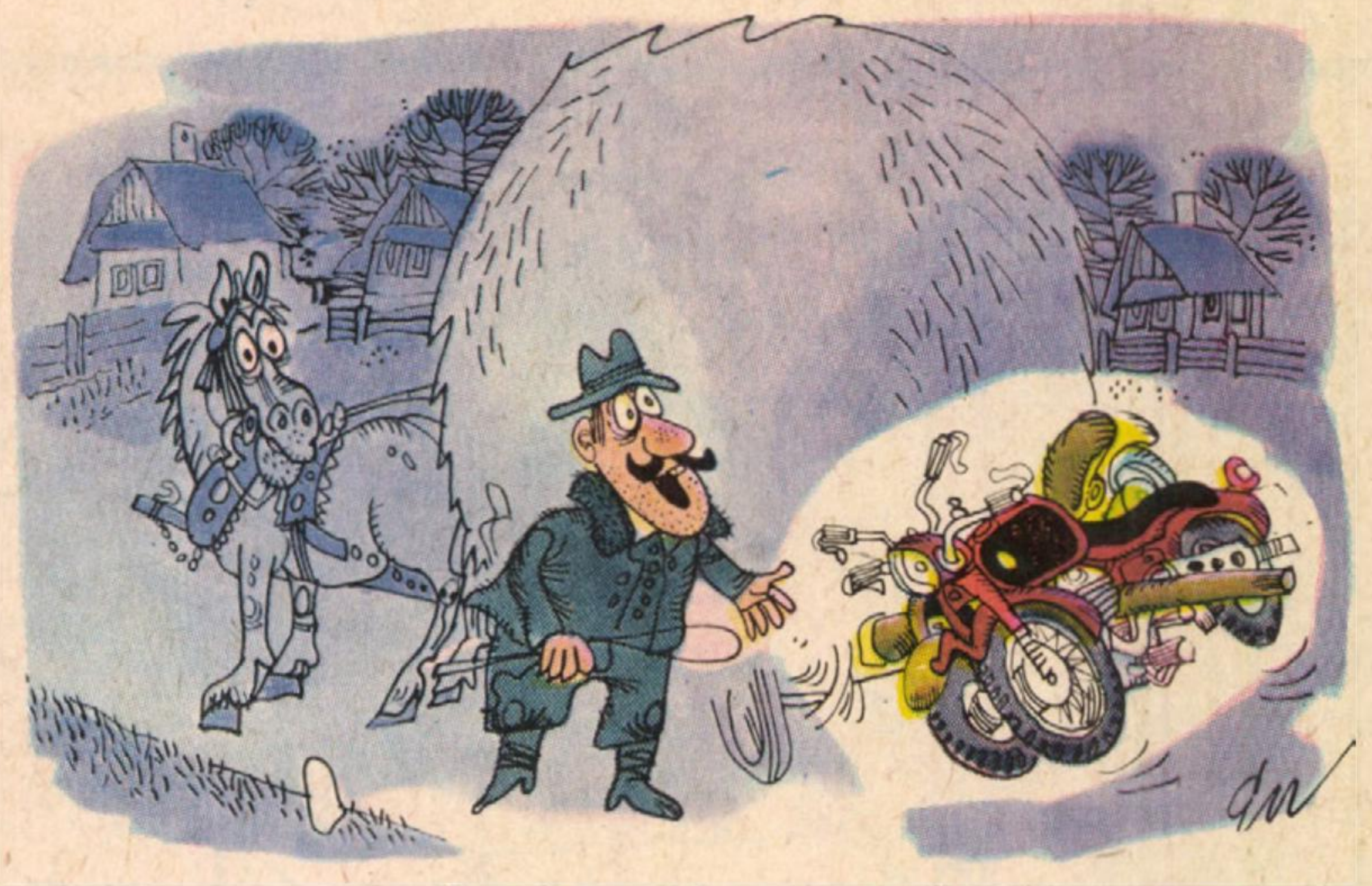

– A mai napunk gyenge volt...

PESTI KRIMI

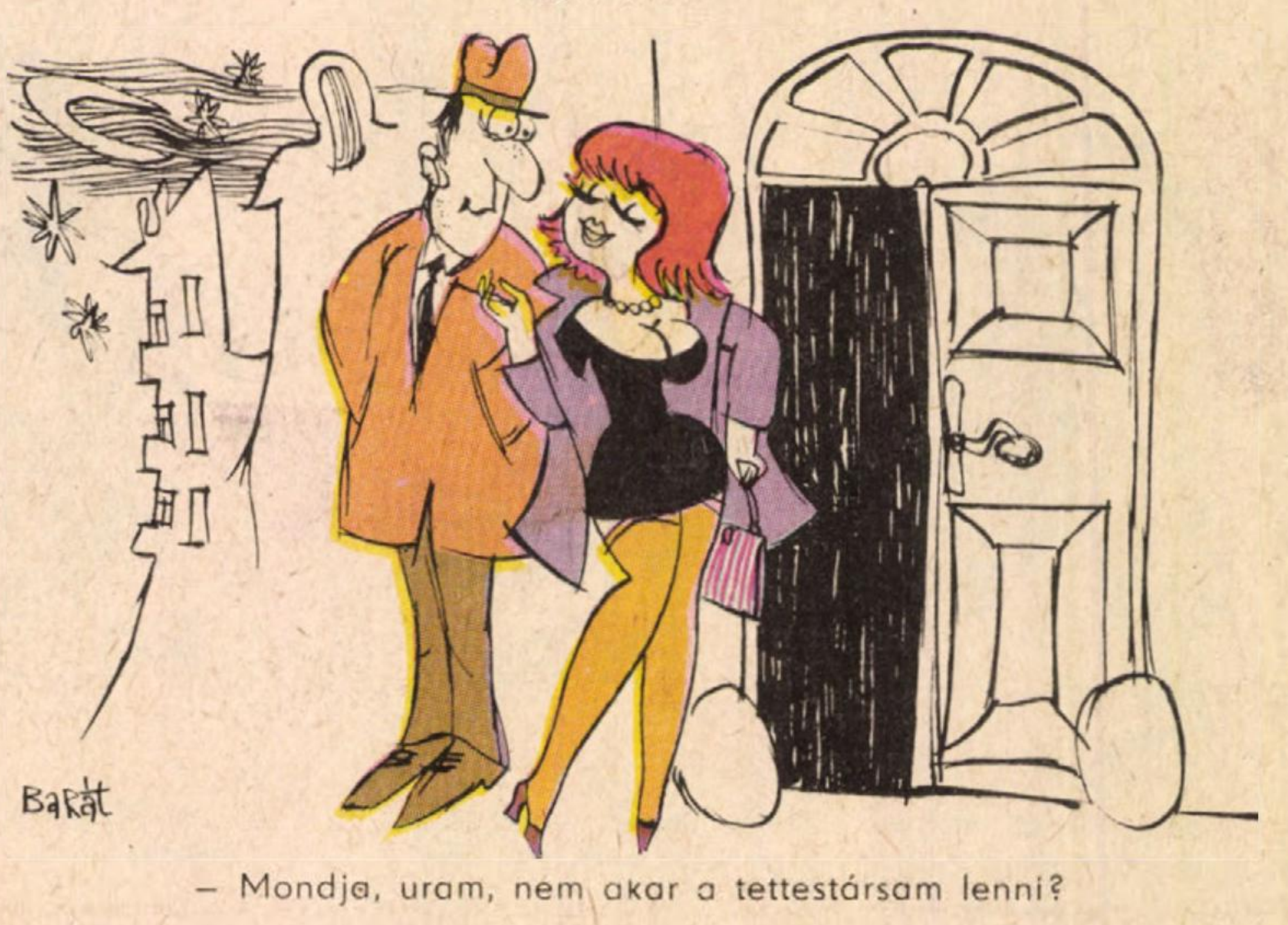

– Mondja, uram, nem akar a tettestársam lenni?

VERSIKÉK

MARI, A TITKÁRNŐ

Míg a főző kotyog: kitty-kotty
Kikottyantat egy-két titkot,
S miközben a dupla hat, a
Nem épp szimpla diplomata
Mosolyával szívig hatol,
Újabb titkokat puhatol,
S az ügyfelet, ha „nagy falat"
Úgy puhítja, mint a vajat,
Mindenkire hat „a Mari",
Ő a magyar Mata Hari.

MAGYAR HUMOR

Ménrót büszke Magorra,
Aki sosem mogorva.
Mindig vidám, folyton viccel,
Csupa móka, csupa víg csel.
Az élceit Hunor állja,
S bölcs humorral honorálja,
Kacaj harsog sátorából,
Kétezer év távlatából.
Azt üzeni: „Fiúk, ez kell!
Ne kopjával – humoreszkkel!
Míg így küzd sok Magor, Hunor,
Nem hal ki a magyar humor."

Szilvási Csaba

ISM.

A Párkák príma szindarab,
Magyar, – nem török, nem arab.
Szívből becsülöm, tisztelem,
De már nagyon is ismerem.

Mint hangjátékot hallgattam,
Majd színpadon is hallhattam,
Most tévéjáték cím alatt
A film a képernyőn szaladt.

S mert ismételik, ami jó:
Majd adja újra rádió
És színház, tévé, – így van ez.

Majd reggeli reklámja lesz:
„Itt a Párka! Fogja már ma!
Üljön tévéhez párjával,
S élvezzen Márkát Párkával!"

K. Tóth Lenke

DILEMMA

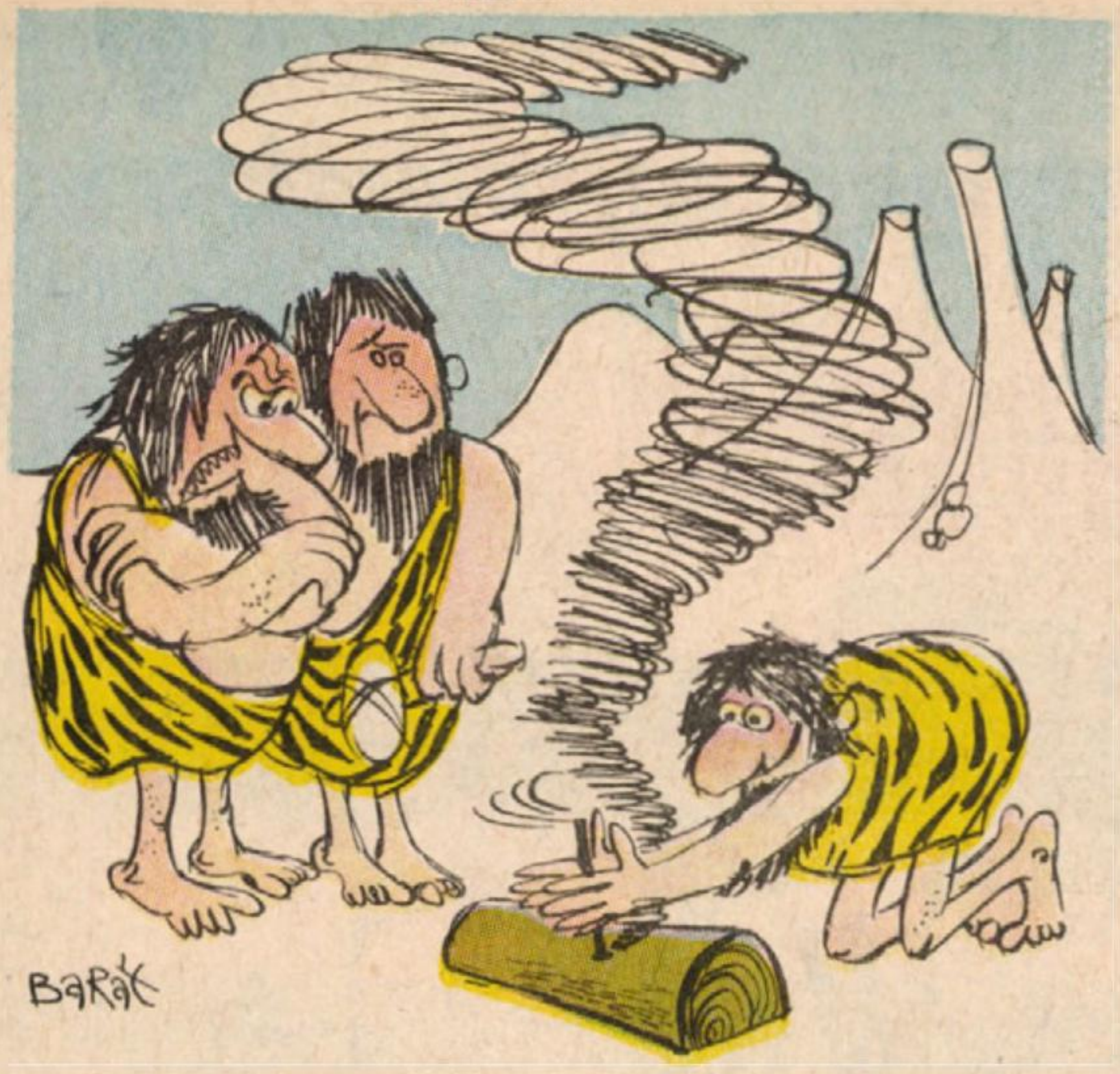

– Ez most korszakalkotó felfedezés, vagy csak közönséges pirománia?

KÖZÖNY

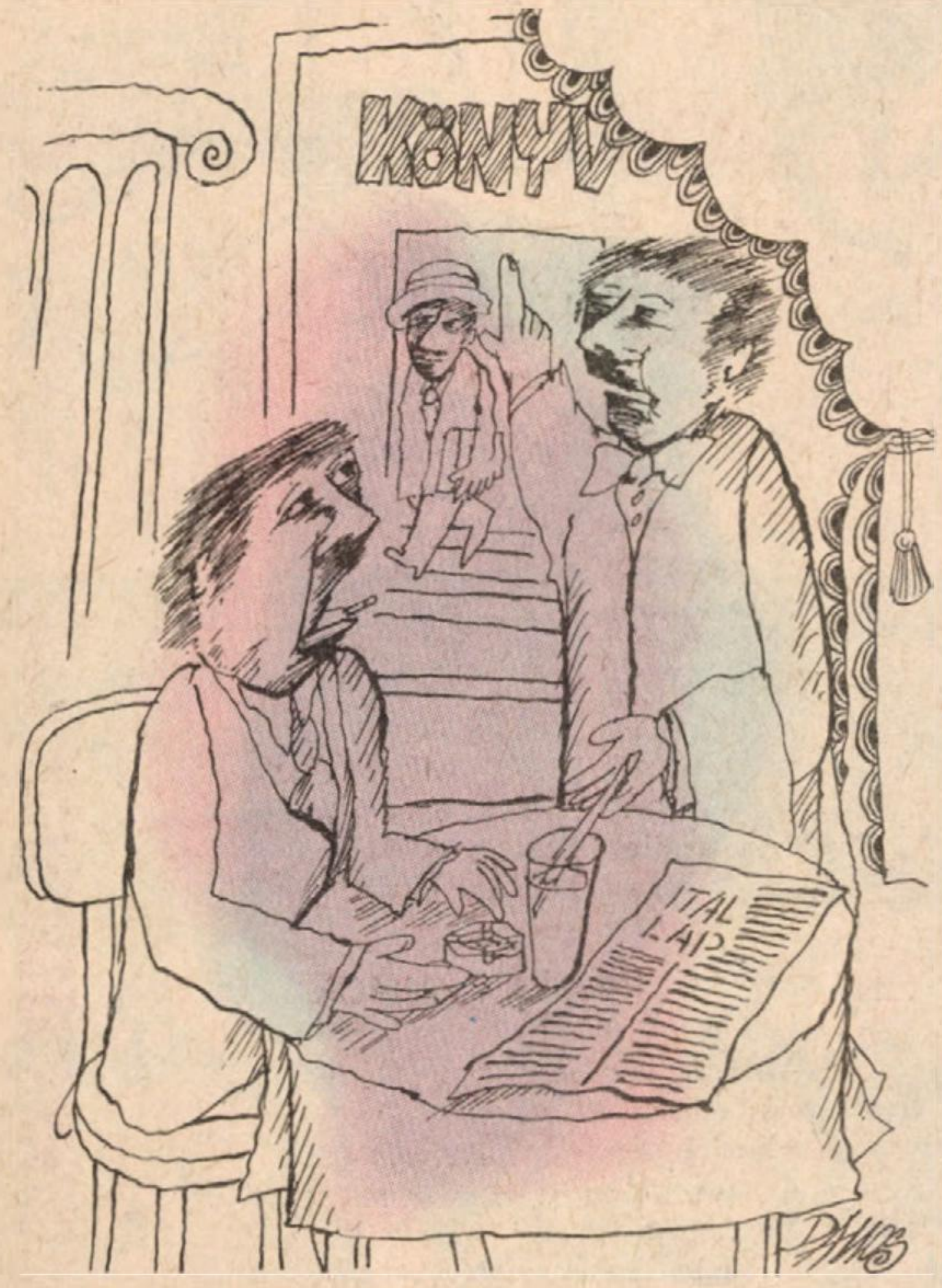

– Kérem a panaszkönyvet!
– A könyvesbolt a túloldalon van!

Vetélkedő

Gyakran benézek az antikváriumba, Blauer bácsi mindig félretesz nekem valamit. Mélázok múltkor is az állványok között, nyakig a finom porszagban, egyszerre kivágódik az ajtó és Adrenál Ervin, a jónevű novellista lódul be sebbel-lobbal meg egy nagy táskával.

— Szia, macskajancsi — kurjant rám. — Láttad már az új kötetemet?

— Izé... őszintén szólva...

— Nyugi, nem is láthattad, mert csak holnap jelenik meg. Ezt a tizenöt példányt szinte a gépből téptem ki, még meleg. Fogja, Blauer bácsi, ez mind a magáé, árulja egészséggel. Amit kap érte, vágja zsebre.

— Ezt nem értem — mondom. — Még meg se jelent és te máris idehozod?

— Az a bajod, hogy nincs fantáziád — kiált Adrenál Ervin. — Na, várjatok, még beírok valamit. Adjatok egy filctollat.

Rákönyököl a pultra és bekanyarintja mind a tizenöt kötetbe ugyanazt a szöveget:

„Mesteremnek és példaképemnek, Vikomt Gézának, áhítatos tisztelettel: Adrenál Ervin.”

Ez a Vikomt Géza szintén jónevű novellista. Most már végképp nem értem. Hiszen mindenki tudja, hogy Adrenál és Vikomt vadul gyűlöli egymást.

— Hogy te milyen mafla vagy — kuncog Adrenál Ervin. — Idehallgass, bejön egy vevő, kezébe kerül ez a kötet, rögtön eláll szeme-szája, hogy milyen aljas ember ez a Vikomt Géza. Hallod, aki képes egy ilyen szép ajánlással ellátott kötetet pár fillérért elkótyavetyélni... Na, erről majd ráismernek. Most megtanulják, hová tegyék...

Adrenál Ervin gonosz heherészések közepette távozik, aztán öt perc sem telik bele, újra kivágódik az ajtó. Sebbel-lobbal, nagy táska, Vikomt Géza.

— Csaó mindenkinek — kiáltja. — Nézze Blauer bácsi, hoztam magának tizenöt kötetet Adrenál új fércművéből. Egy vasat se kérek érte, csak tegye a főhelyre. Hadd lássa a világ, hogy még meg se jelent, és máris mindenki szabadul tőle.

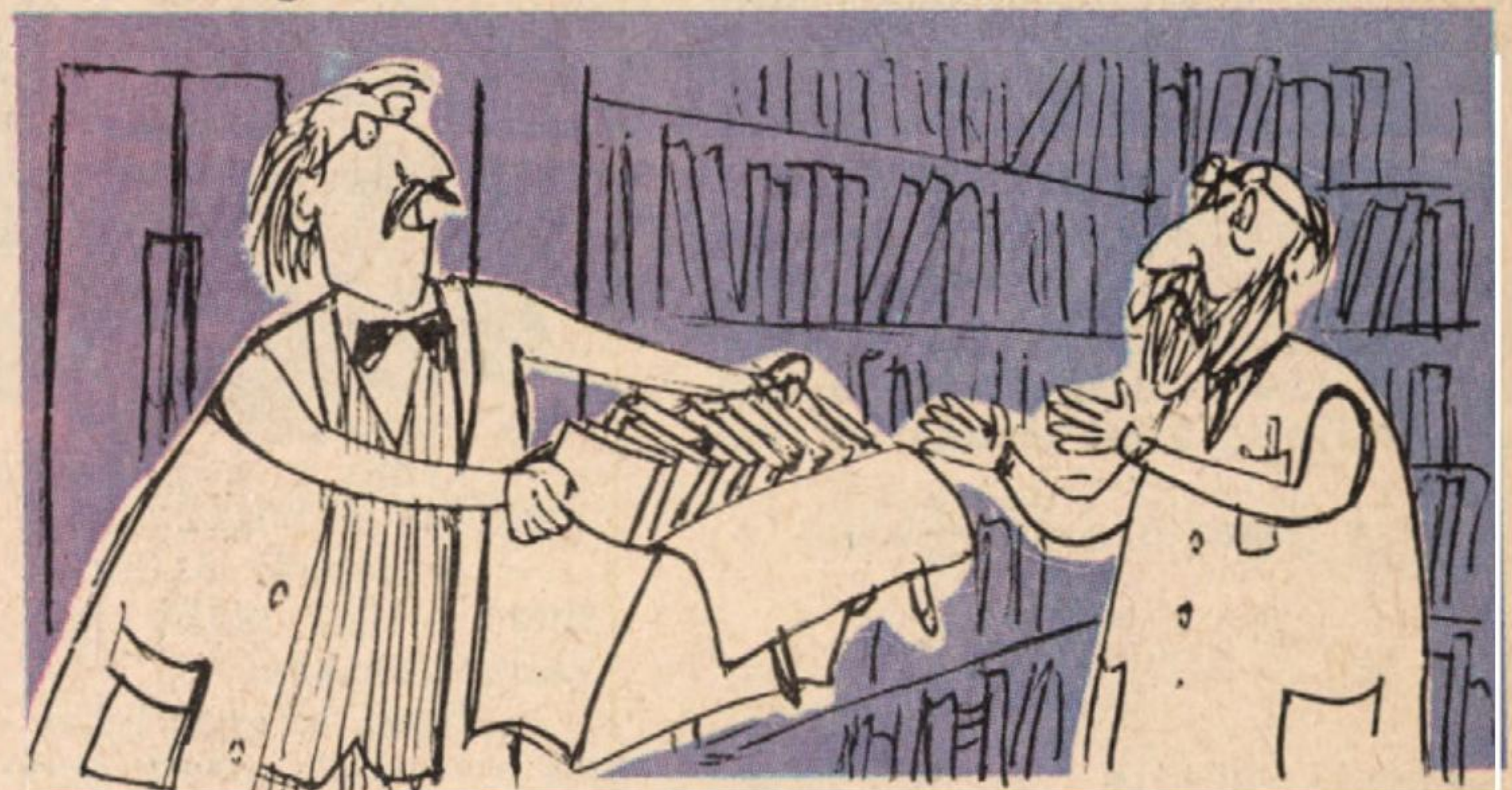

Blauer bácsi szerényen megjegyzi, hogy Adrenálból túlkínálat mutatkozik és rámutat a dedikált példányokra. Vikomt Géza nézi az ajánlást, elhúzza a száját.

— Ezt a tizenötöt mindenesetre magammal viszem. Jó lesz otthon a levesestányérok alá, mégse húzza fel a furnírt. Na, egy pillanat, csak átugrom ide a játékboltba.

Pár perc múlva újra jön, tizenöt luftballont hoz.

— Árukapcsolás lesz — mondja alvilági mosollyal. — Érted, ugye?

— Persze, hogy értem — bólintok. — Aki vásárol egy kötet Adrenált, kap mellé egy lufit.

Vikomt Géza sajnálkozva néz rám.

— Annyi fantáziád sincs, mint egy naposcsibének. Idehallgasson, Blauer bácsi. Írja ki jó nagy betűkkel, hogy aki vásárol kettőötvenért egy lufit, kap mellé egy kötet Adrenált. Nem árt, ha megtanulják rangsorolni az értékeket!

Vikomt Géza sátános kacarászások közepette búcsúzik, én meg újra beásom magam a régi könyvek közé. A térdem egy kicsit reszket, az emberi érzelmek ilyen mérvű áradása mindig kimerít.

Félóra múlva újra a felszínre bukkanok. Démoni jelenet játszódik le a szemem előtt. Egy nagyon fiatal srác alkuszik Blauer bácsival. Adrenál Ervin a kis nyeles falépcsőn ül és olyan az arca, mint Joe Frazieré a tizenötödik menetben.

— Idehallgasson, öreg — mondja a srác Blauer bácsinak. — Kap egy ötöst a lufiért, csak a könyvet ne kelljen elvinnem. Na?

Adrenál Ervin halkan felzokog a kis nyeles falépcsőn.

Megjegyzem, Vikomt Gézát a magam részéről mindig jobb novellistának tartottam.

Egyébként a srácot is ismerem.

Vikomt Géza unokaöccse.

Peterdi Pál

AZ EMBERBARÁT

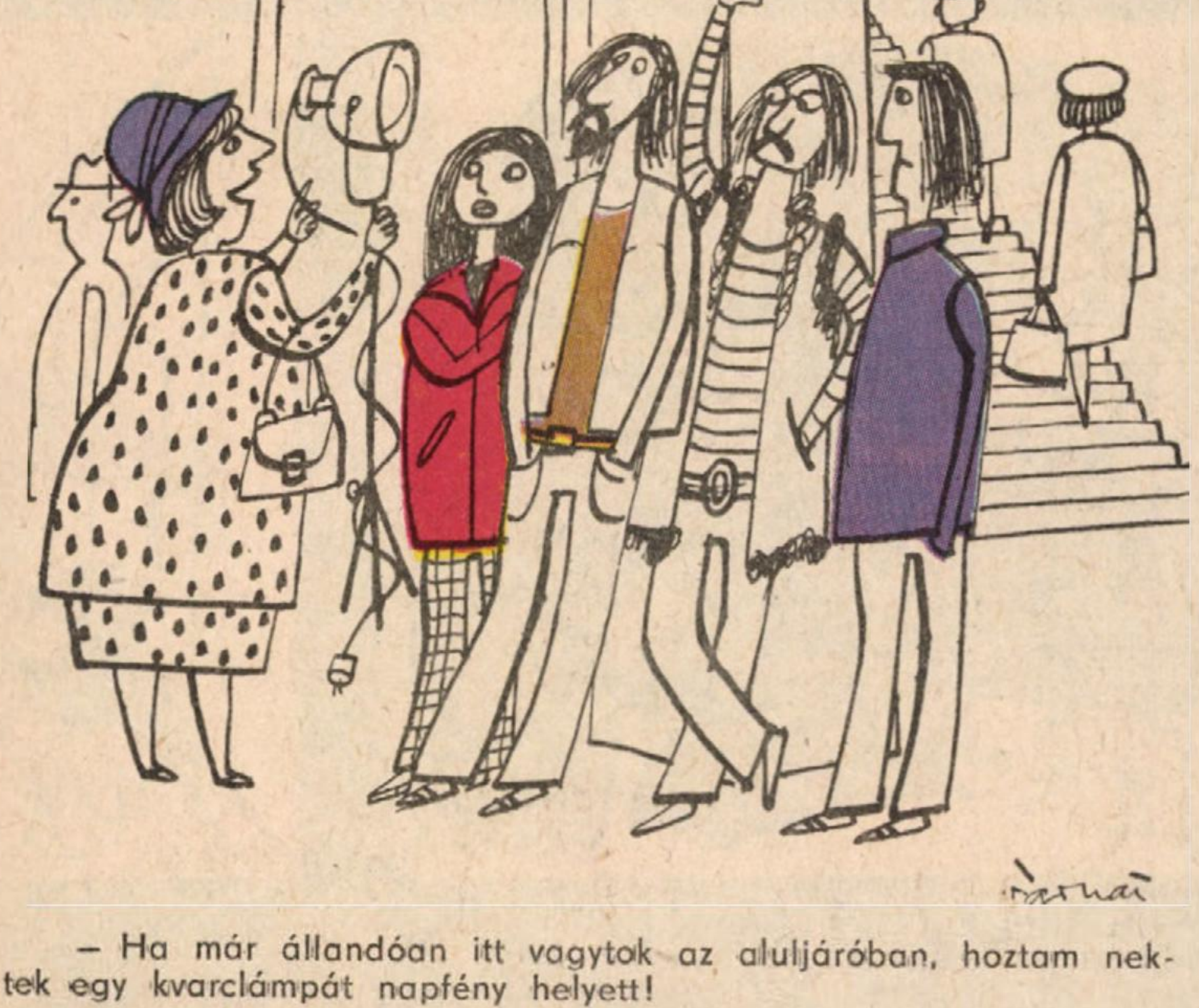

– Ha már állandóan itt vagytok az aluljáróban, hoztam nektek egy kvarclámpát napfény helyett!

TECHNIKAI ZSENI

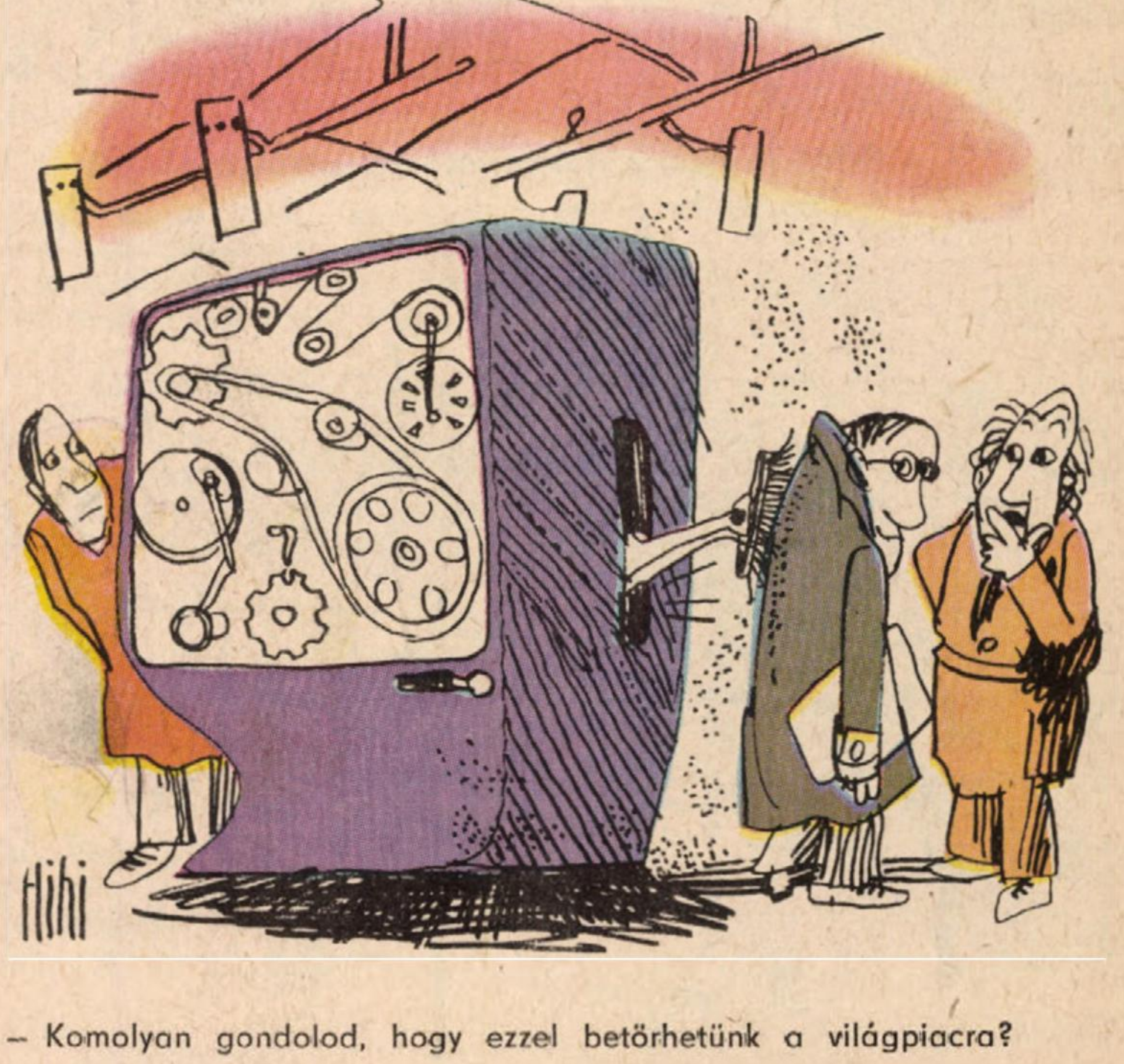

– Komolyan gondolod, hogy ezzel betörhetünk a világpiacra?

Fáy András fabuláiból

Két veréb összeveszett az eperfán. Addig cibálták egymást, míg épp a macska körmei közé pottyantak.

— Hát ti miért végeztétek verekedéssel a vitát? — öltött bírói ábrázatot a kandúr.

— Ellenségeinkről és arról tanácskoztunk, hogyan óvjuk magunkat — csipogták azok ijedten.

— Habár kissé későn, de felokosítlak titeket — így a macska, és végignyalta a száját — a civakodó tanácskozás közelebb visz a veszélyhez, amit el akartok kerülni.

Aztán bekapta a két ostobát.

•

Ahogy kitárta gyönyörűséges farkát a páva, minden madár őt magasztalta. *A hiú stiglic* is felsóhajtott:

— Ó, ha csak egy tollacska lehetnék a farkában, hogy bámulnának!

— Igaz, de csak mint a páva tollát — inti a csíz. — Már én a magam részéről inkább vagyok saját szárnyamra kis madár, mint egy nagynak az uszálya.

Nektek a tanulság: tolakodó tányérnyalók!

A holló ámulva hallgatta a csergő *szarkát.*

— Okos szavaimat fontolgatod, ugye? — mondja a szarka csodálójának. De a holló kiábrándította.

— Nem éppen! Inkább azon gondolkodom, hogy a sok szavalástól vajon marad-e gondolkodásra időd?

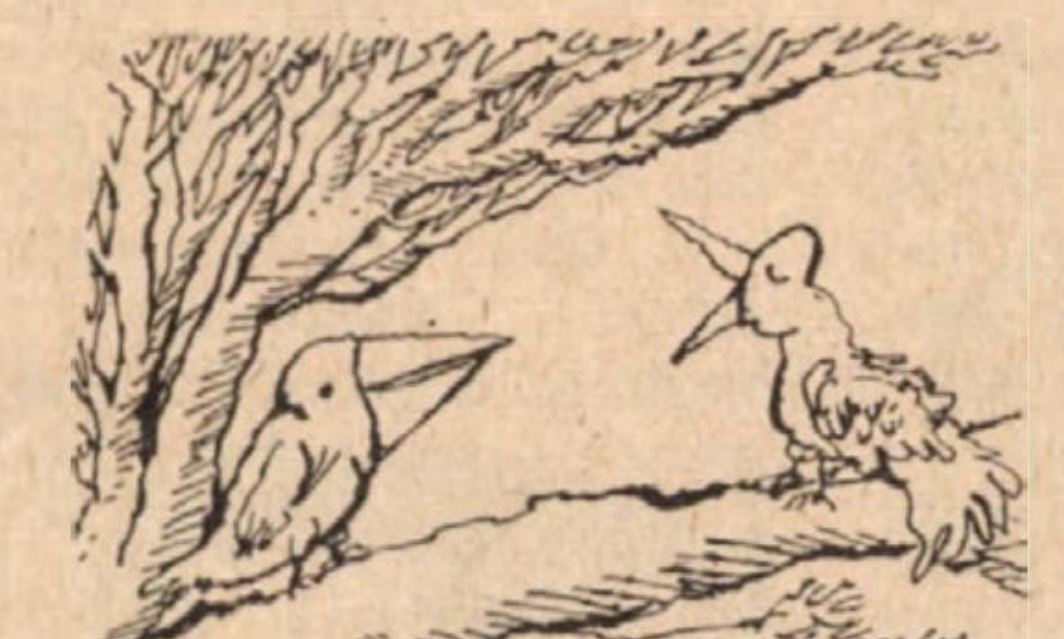

Nevetséges a nagy méreg s a szörnyű bosszúforralás a csekély emberben.

A veréb a malomba szokott és lopkodta a búzát.

— A molnár a lisztet, én a szemet — így szállt egy megoldott gabonászsákra.

— Hess, te szemtelen — zavarta el a molnár. (Nem tudni, hogy a lopás vagy a veréb szava bosszantotta jobban, én ugyan nem vitatkozom ezen.) A veréb bosszúsan csipogva röppent fel:

— Megállj csak, te nagy tolvaj! Ezt megbosszulom! Kiiszom a malmod vizét, aztán lásd, hogy mivel forog a kerék!

Mosolyogva nyúlt a molnár a korsó után:

— Nocsak! Akkor hát merítek egy kis vizet, nehogy szomjan haljak!

CSALÁDI ÉLET

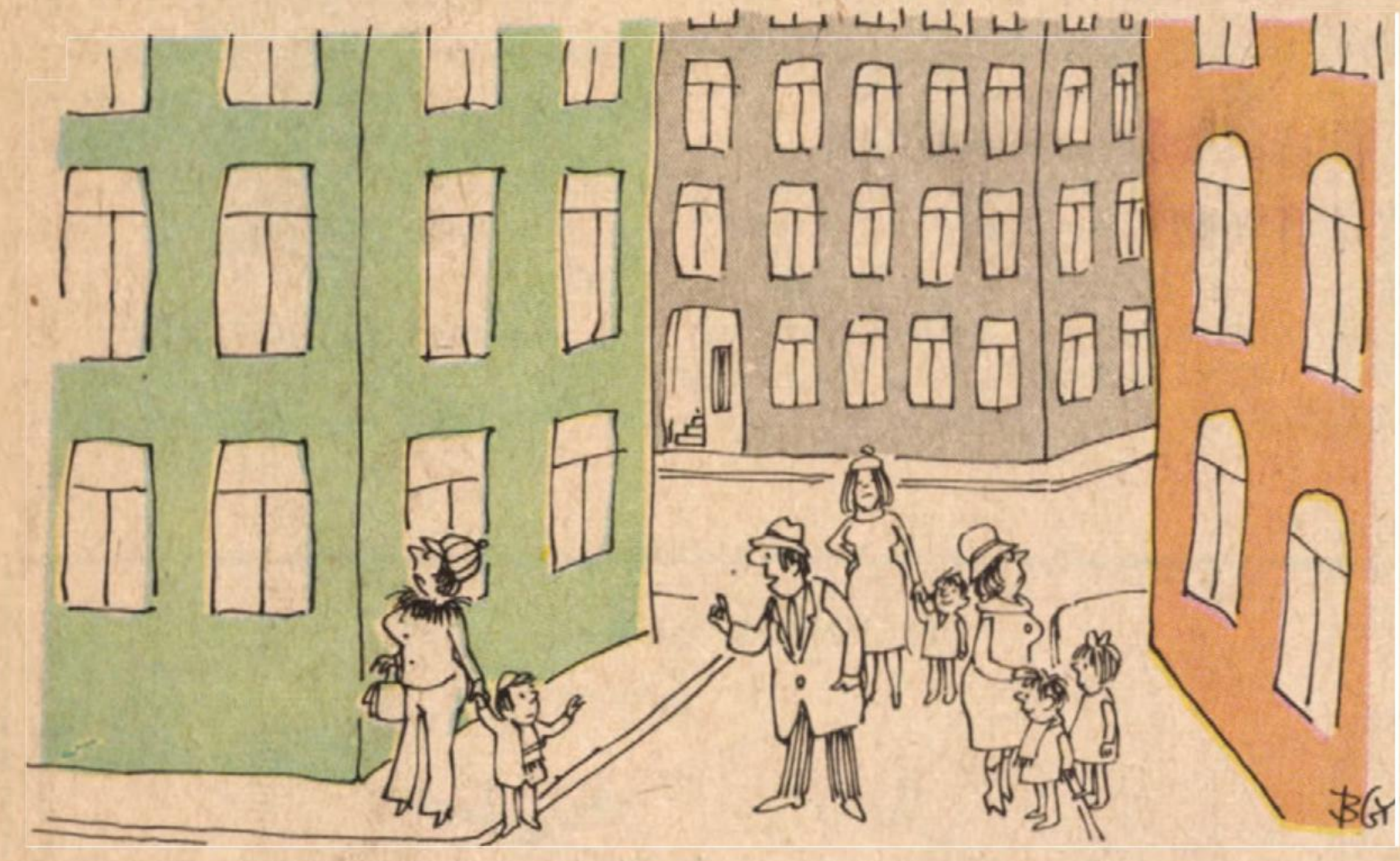

– Rólad se halljak rosszat jövő vasárnapig!

SZERENCSE

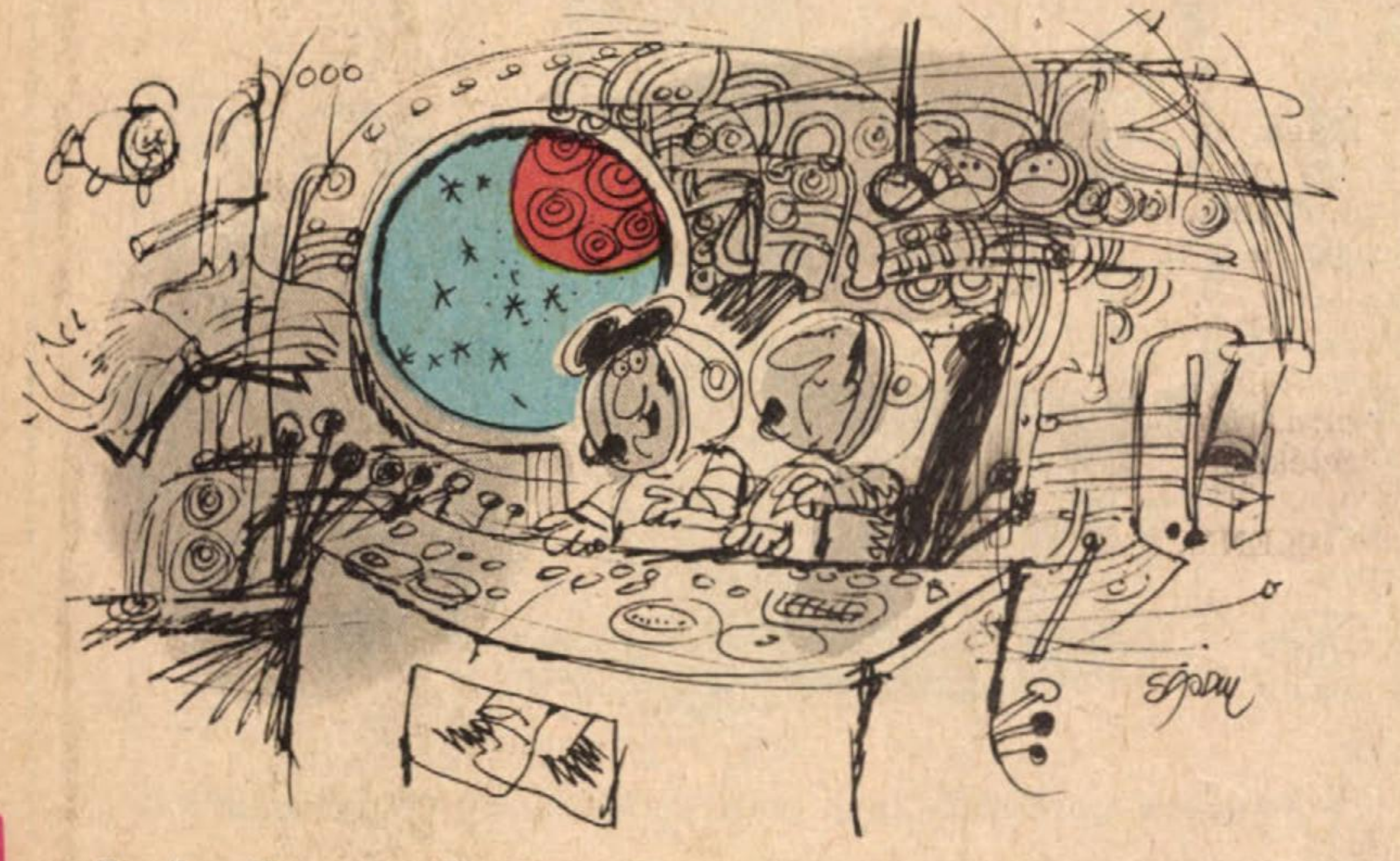

– Kapóra jött ez az űrutazás! Otthon épp most festik a lakásunkat...

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MITŐL MÁSZNAK A FALRA?

Lehoczki István:

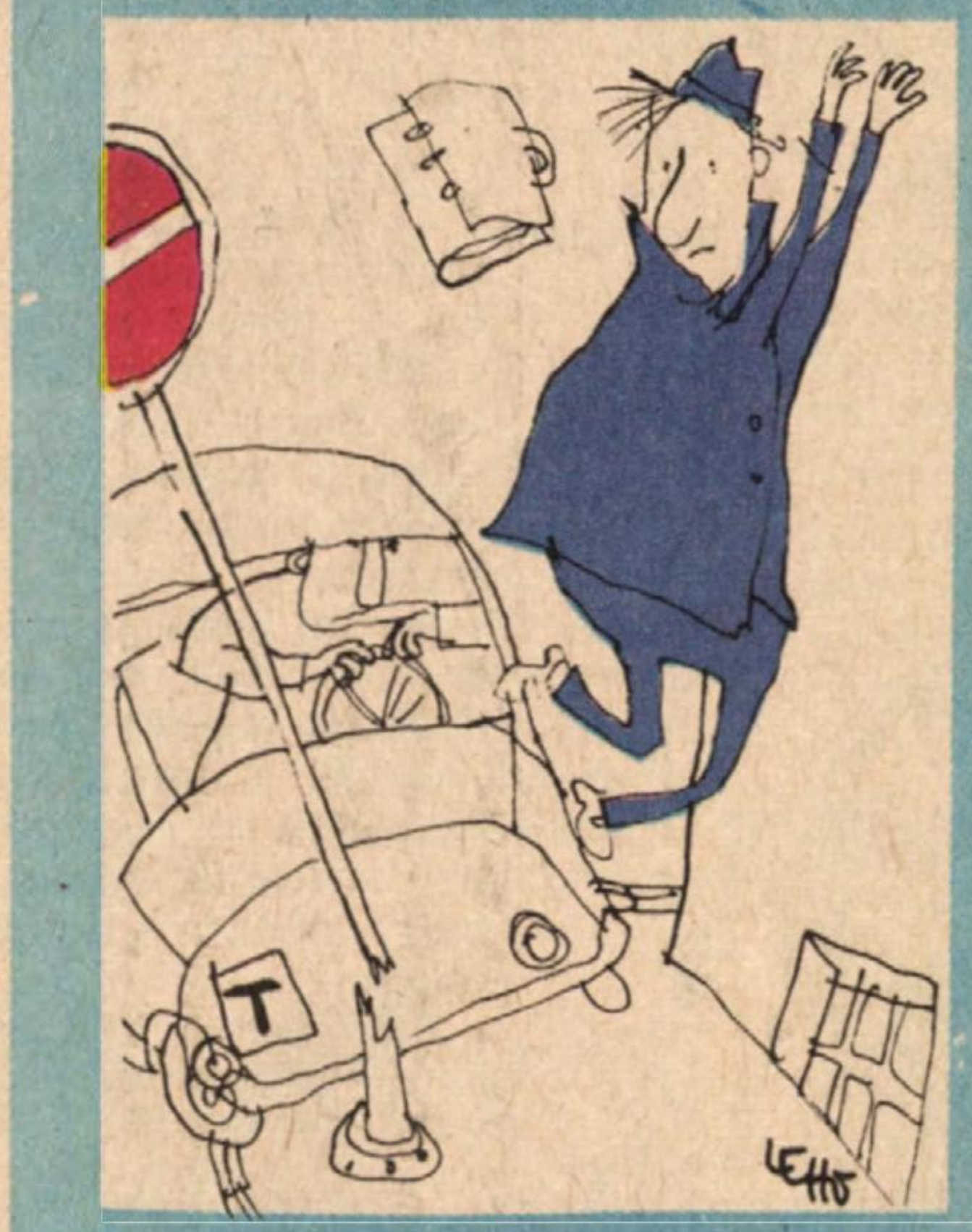

– A tanulóvezetőktől.

Várnai György:

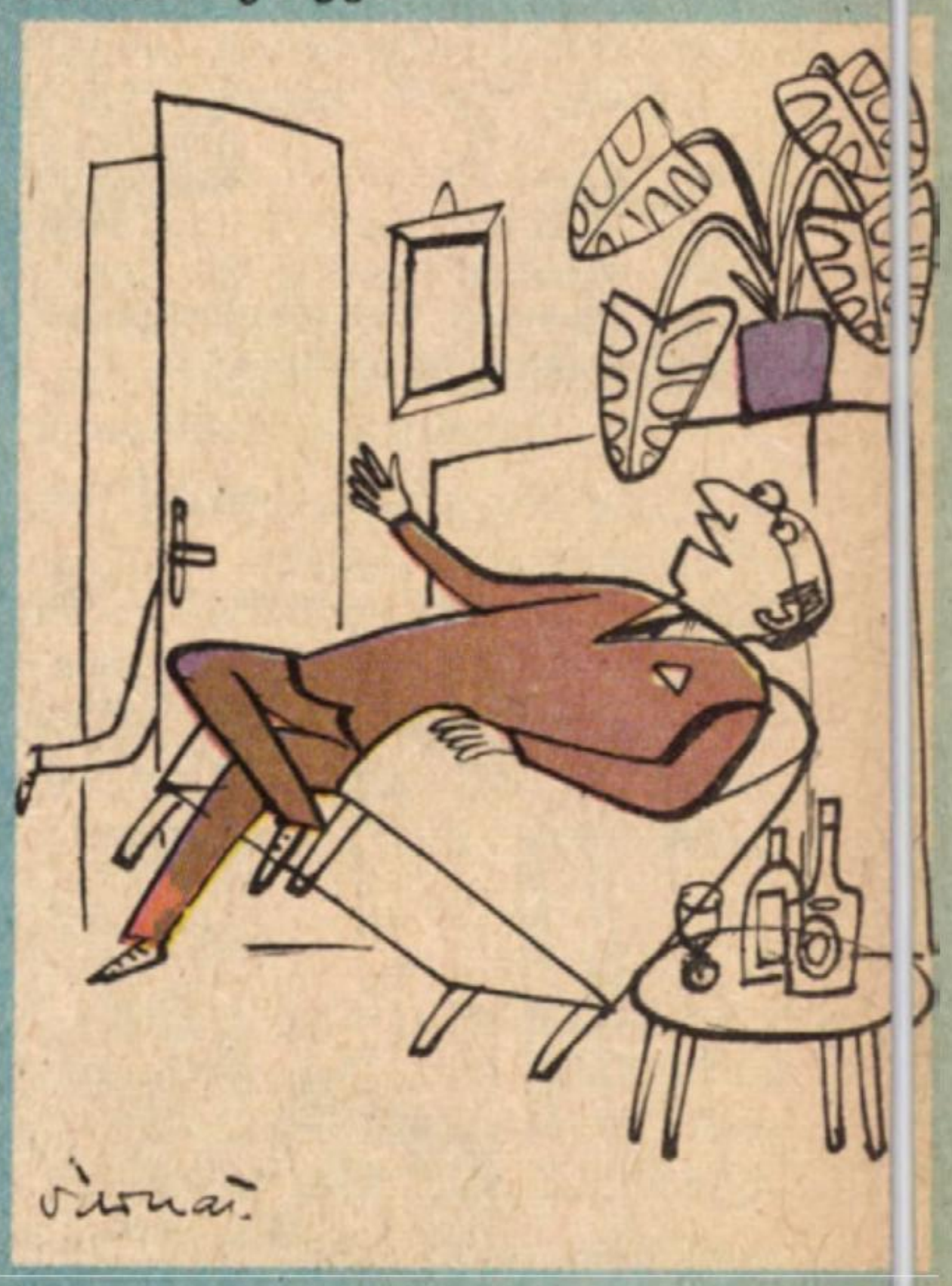

– A széken hintázó vendégtől.

Endrődi István:

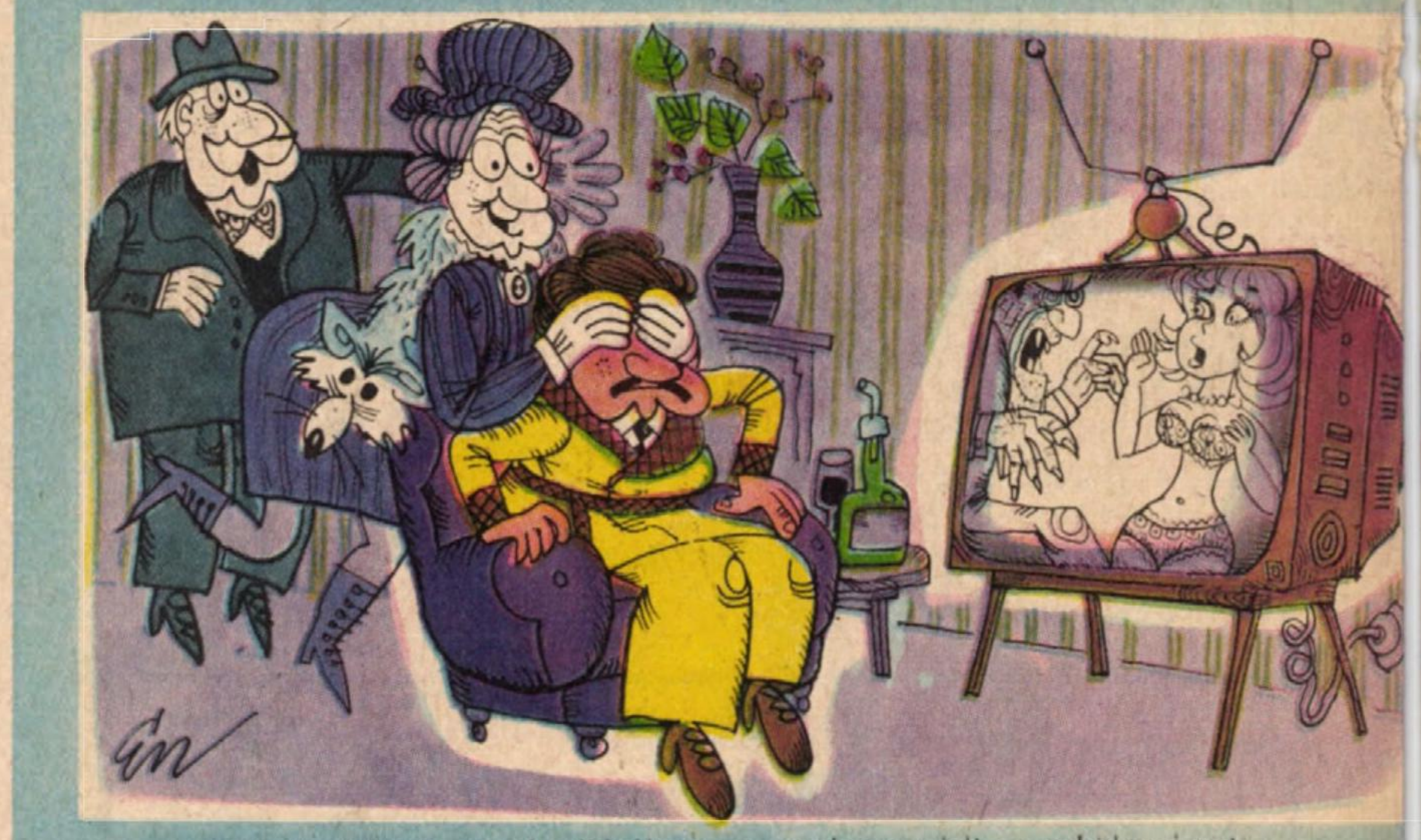

– Ha a feleségem távollétében az anyósom védi az erkölcseimet...

Balázs-Piri Balázs:

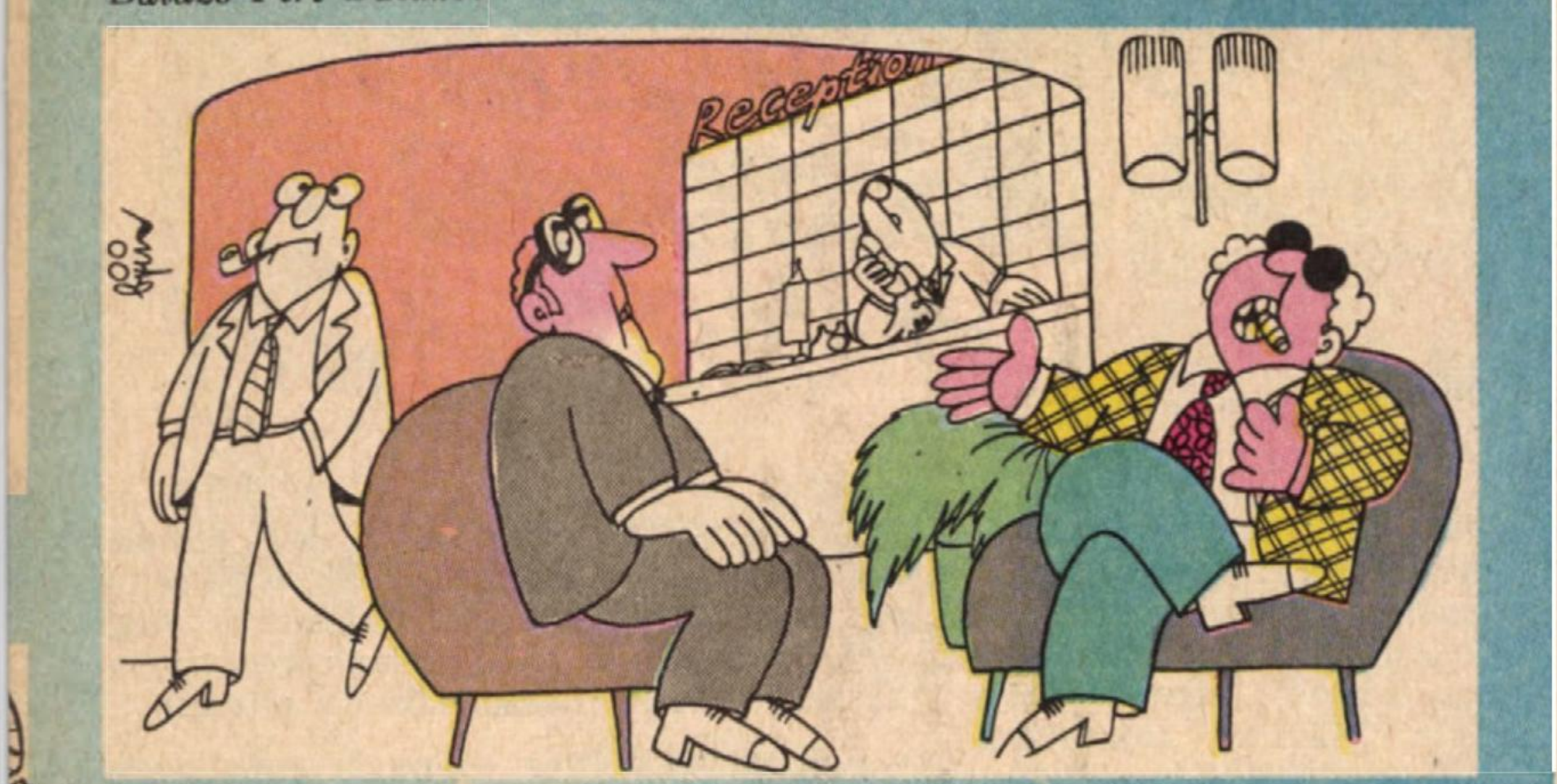

– Attól, ha egy külföldre szakadt hazánkfia így kezdi: „Nálunk, az USA-ban..."

Brenner György:

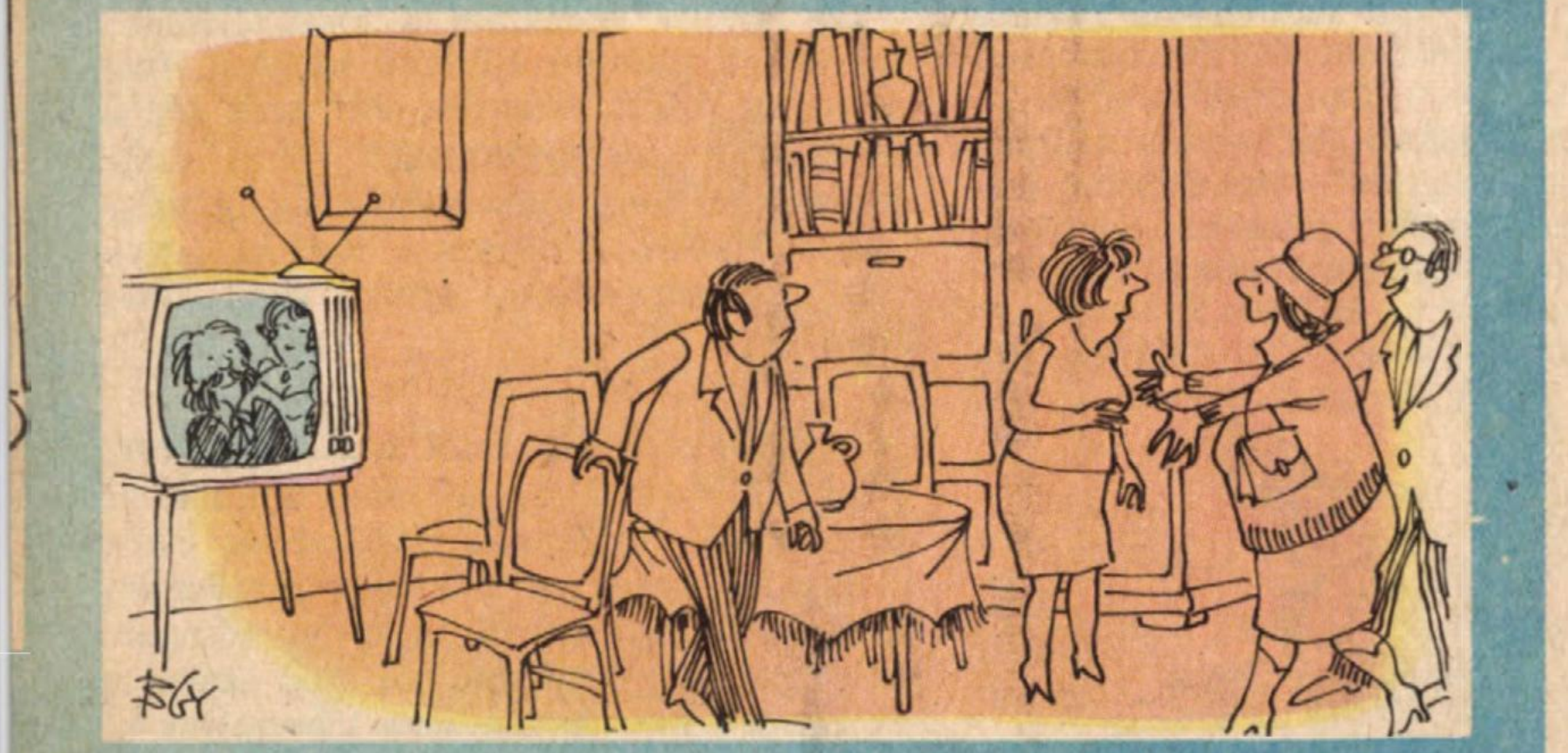

– Ha a nyolcadik, egyben befejező résznél beállítanak a rokonok...

Dallos Jenő:

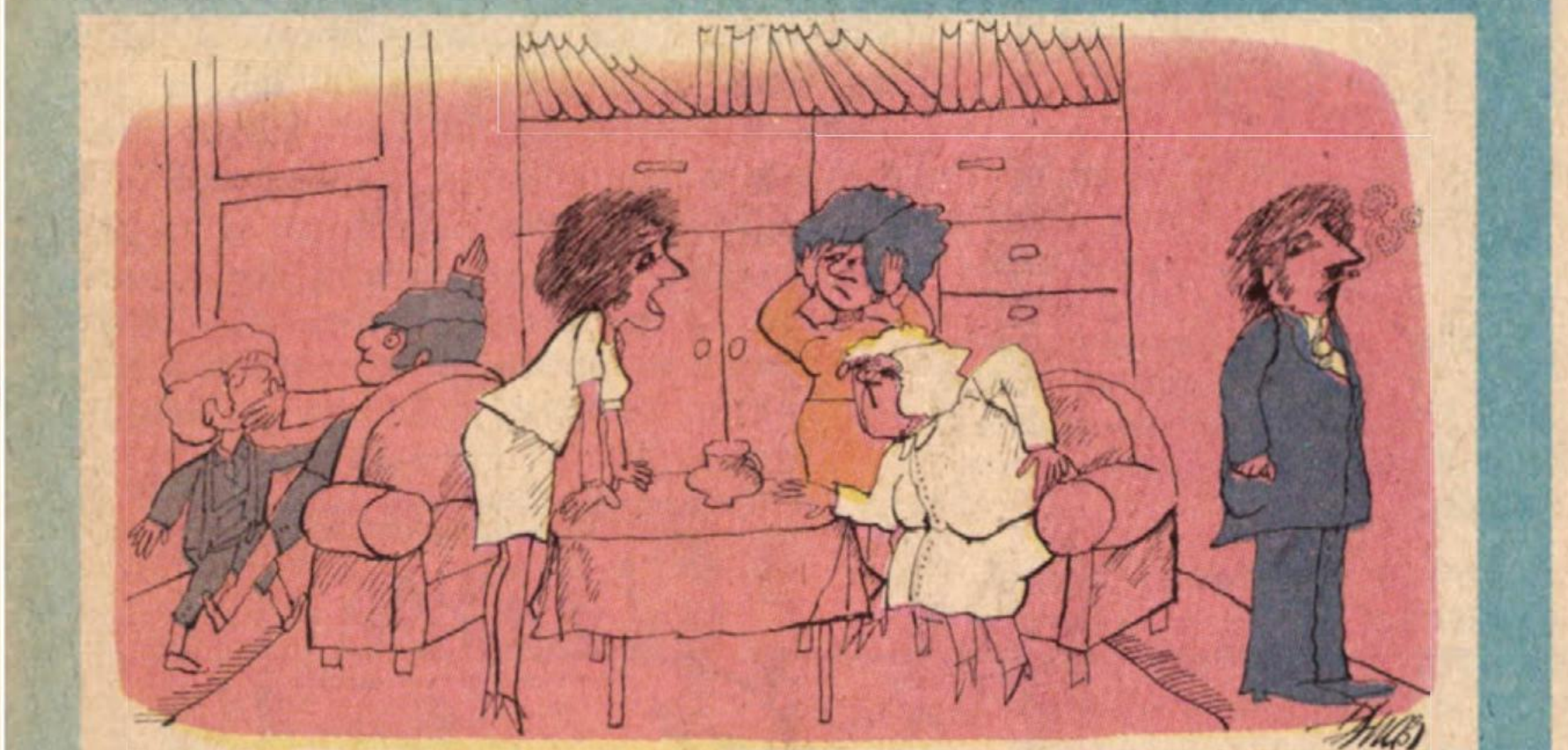

– Van, aki a frontátvonulástól, én ettől...,

Vasvári Anna:

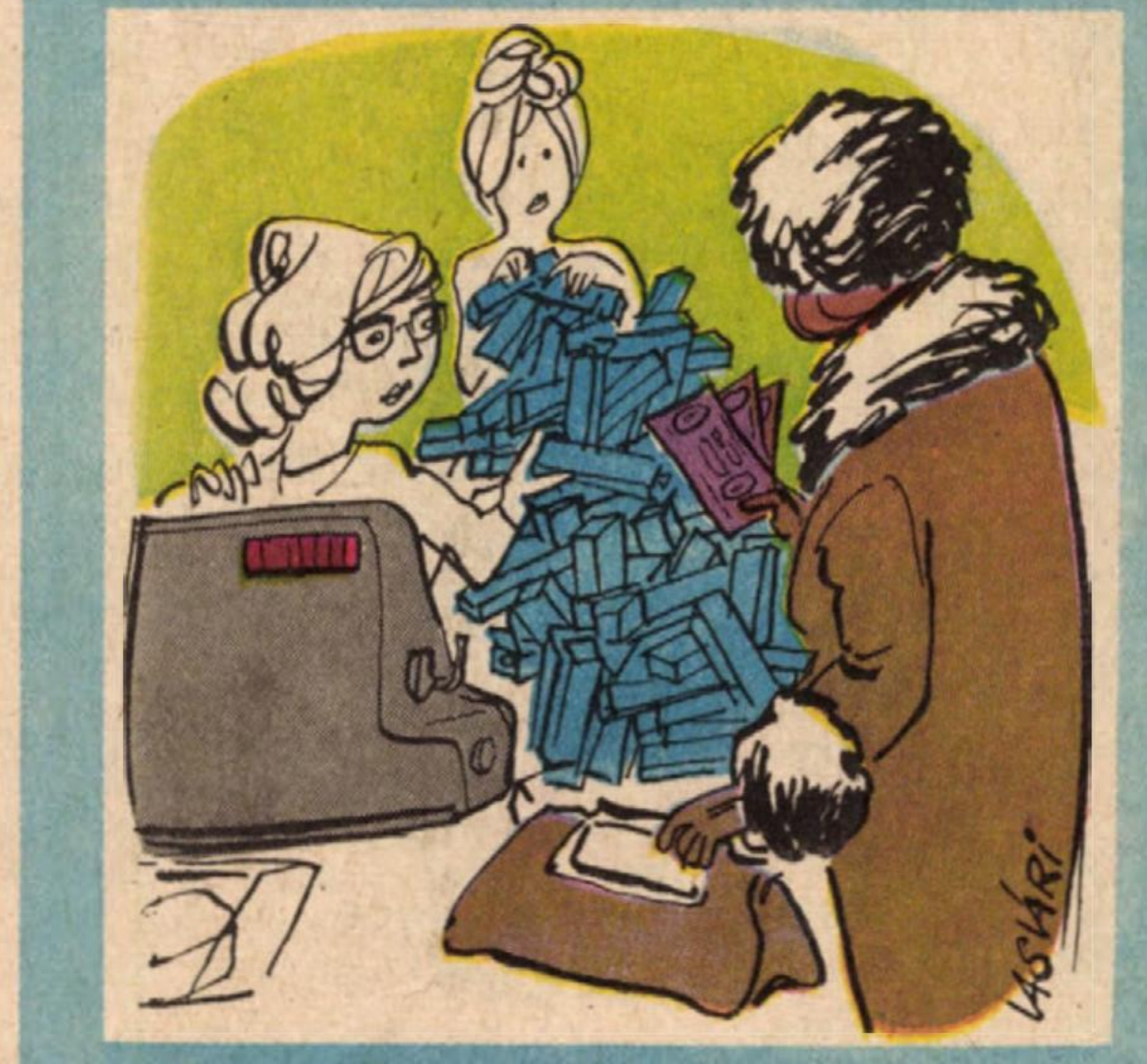

– Ha egyszerre ötven tubus fogkrémet kell vásárolnom, mert lehet, hogy évekig nem lesz kapható ugyanaz a fogkrém.

Barát József:

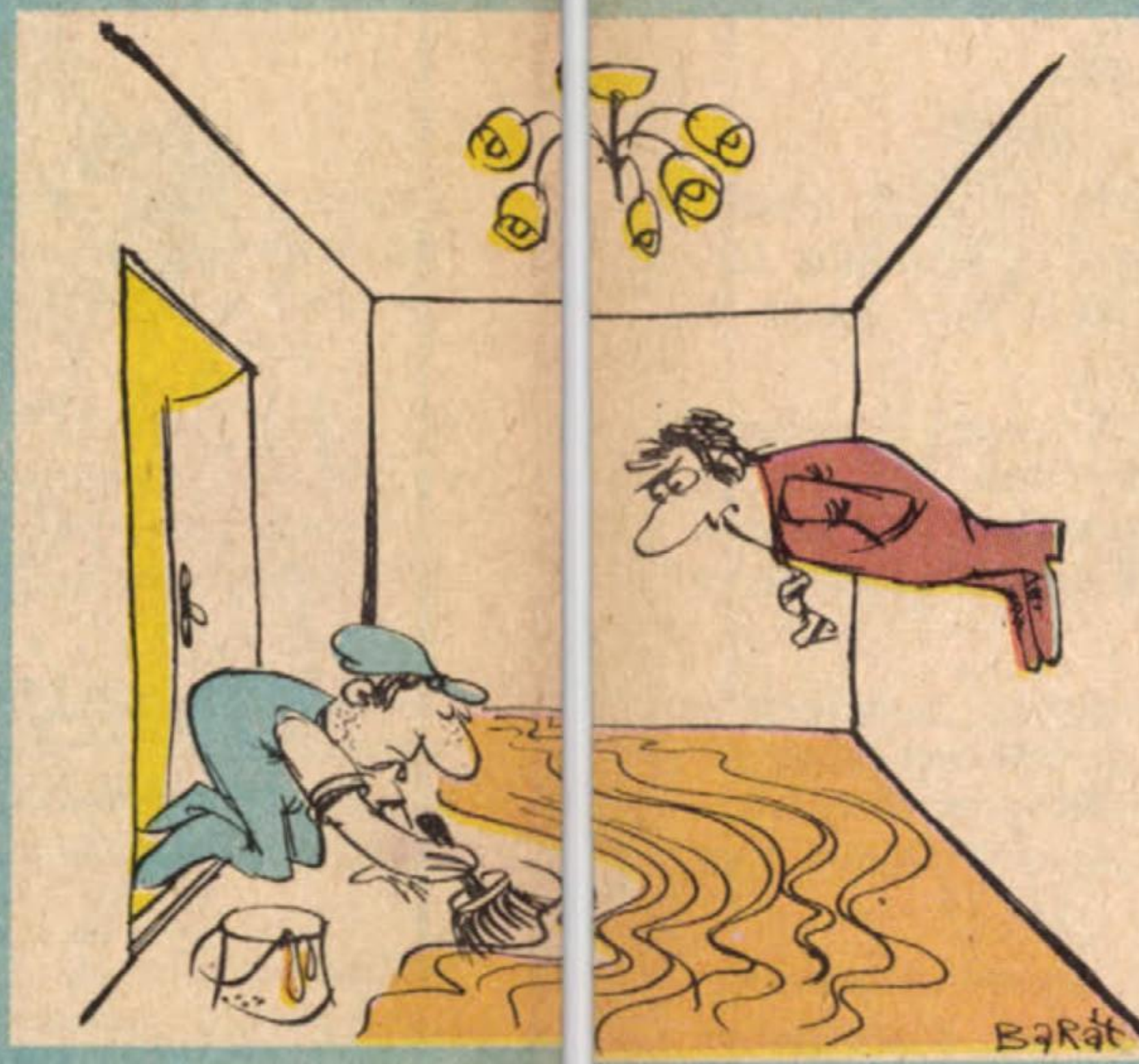

– A parkettalakkozástól.

Hegedűs István:

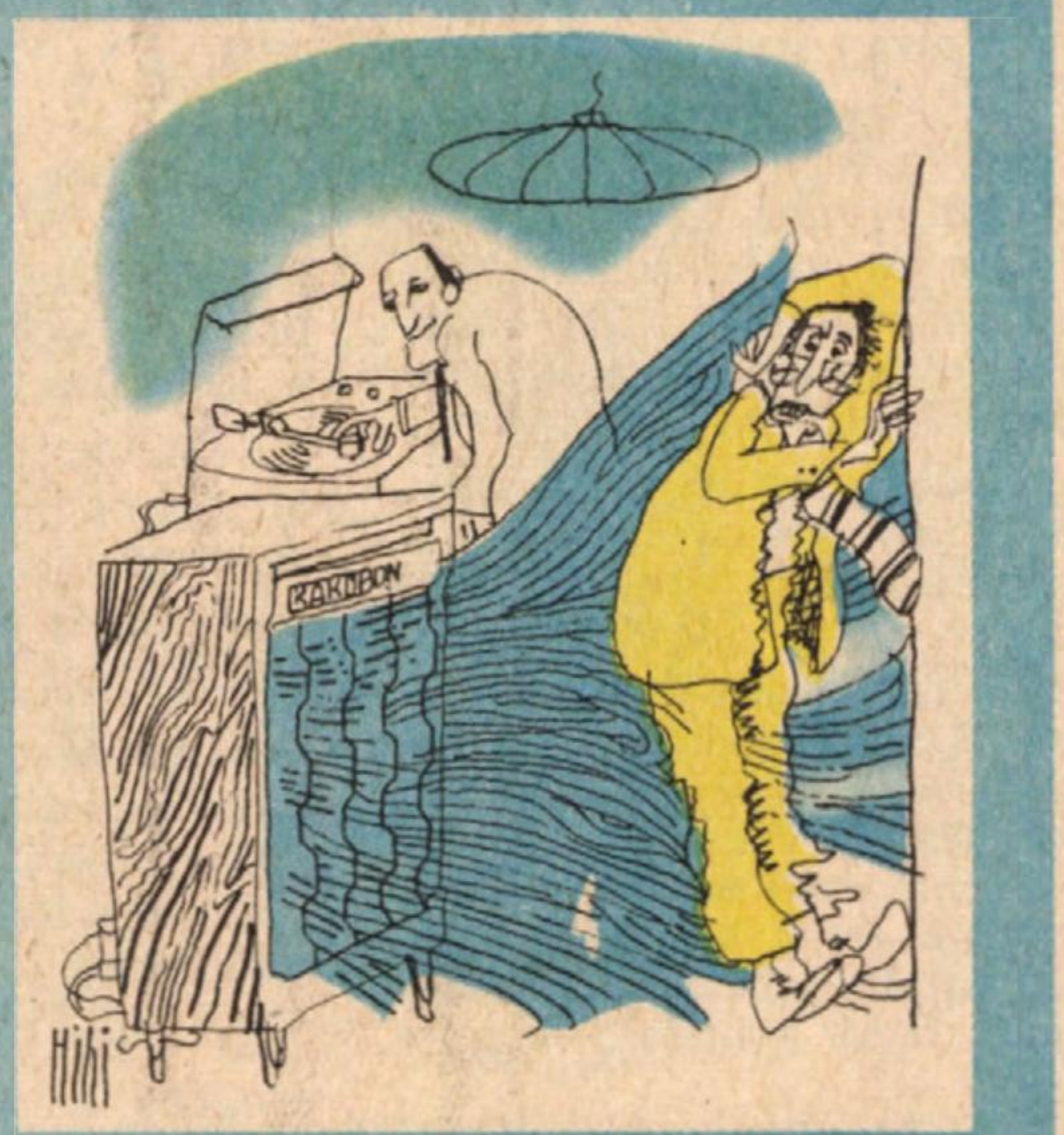

– Ha a vendéglátóm rajtam próbálja ki Hi-Fi hangdobozait...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA XLVII.

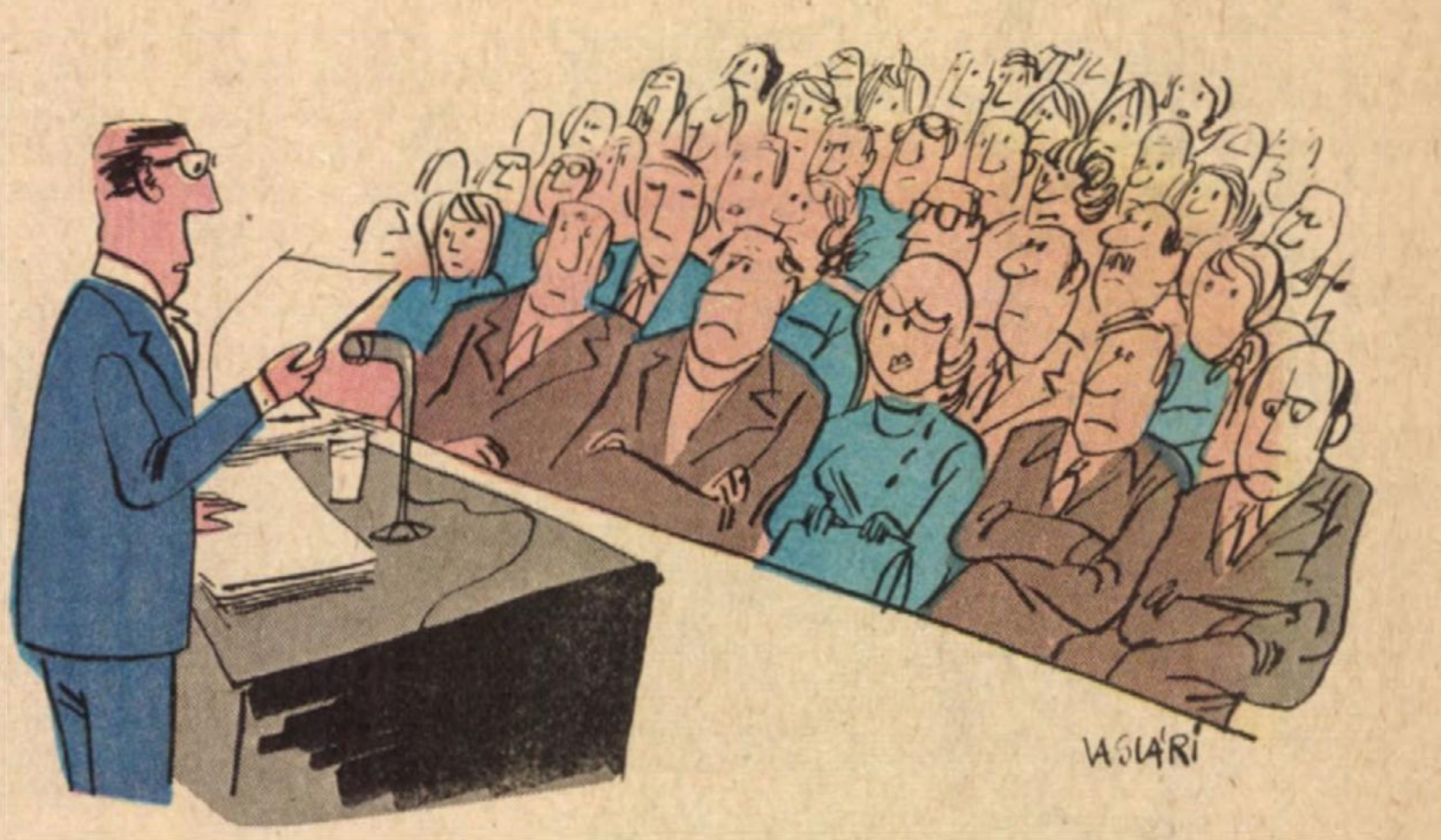

„S aztán ki lenne vakmerő eléggé, ítélni a közélet emberéről?"

(Madách)

TETTENÉRÉS

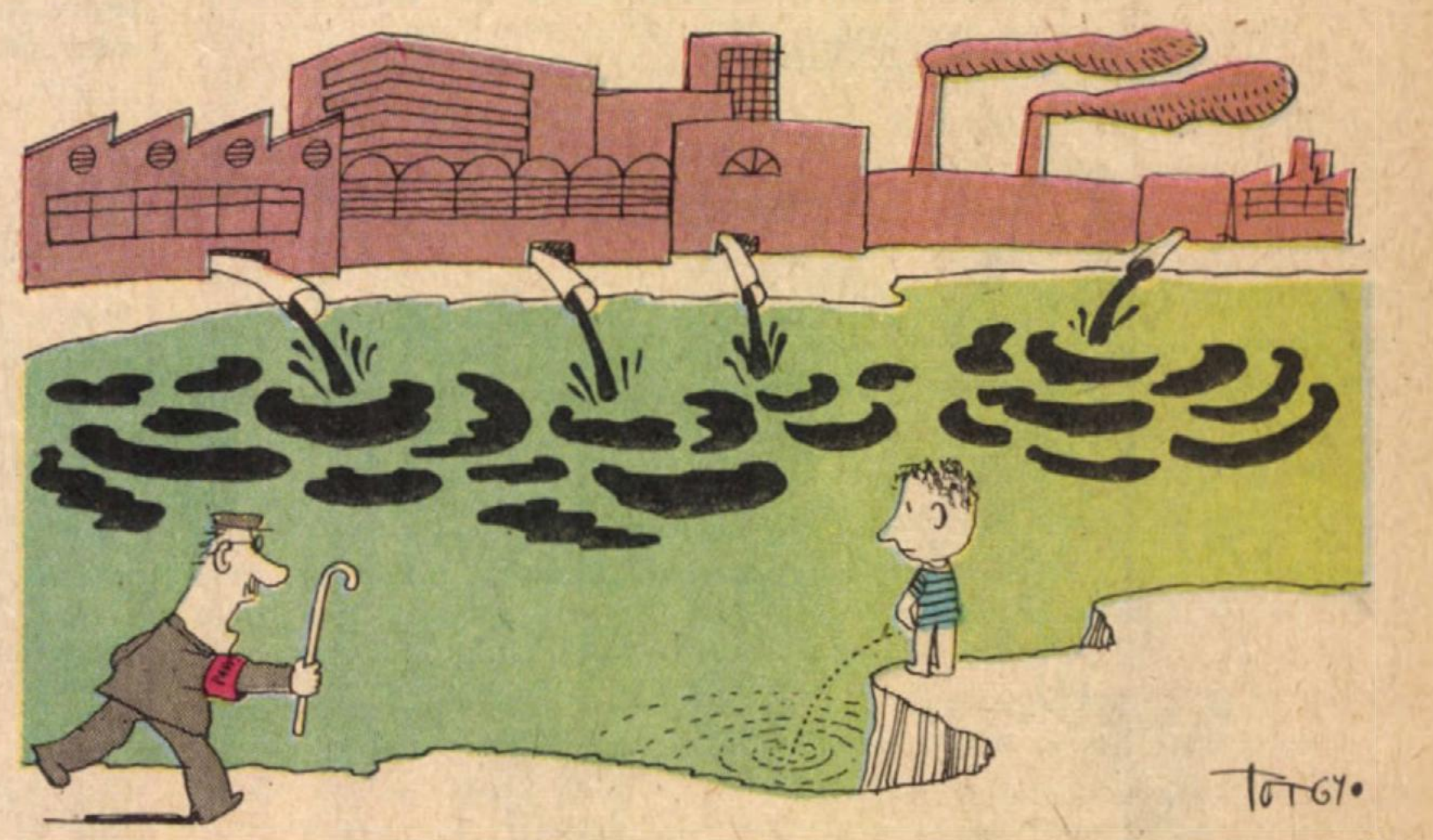

– Mi az, fiacskám, te is szennyezed a vizet?!...

SZILÁNKOK

ESTI ISKOLA

— Holnapra küldje be hozzám a kisfiát. El fogom mondani neki, milyen haszontalan, rossz tanuló az apja!

SZORGALOM

X. napi nyolc órán keresztül hallatlan szorgalommal, intenzitással munkálkodik azon, hogy észre ne vegyék, mennyit lóg.

VÉDEKEZÉS

— Maga miért nem megy el soha egy múzeumba?

— Azt mondanák rólam, hogy visszasírom a múltat.

GYOMOREMBER

Y., a költő azért vágyik babérkoszorúra, hogy megízesíthesse a babfőzelékét.

KENYÉRKERESŐ

— Én vagyok a családban a kenyérkereső. Naponta több kerületet is bejárok Pesten, míg elfogadható minőségű kenyeret találok.

GONOSZSÁG

— Higgye el, nem minden a szépség — mondták a szépségkirálynőnek.

HANYAG MEÓZÁS

— Ugye izgalmas az új krimi? Minden második oldalon egy gyilkosság.

— Sajnos, végigunatkoztam a könyvet, mert az én könyvemből minden második oldal hiányzik.

ELFOGULATLAN NŐ

— Ha választanom kell egy külföldi vagy egy magyar férfi között, habozás nélkül mind a kettőt választom.

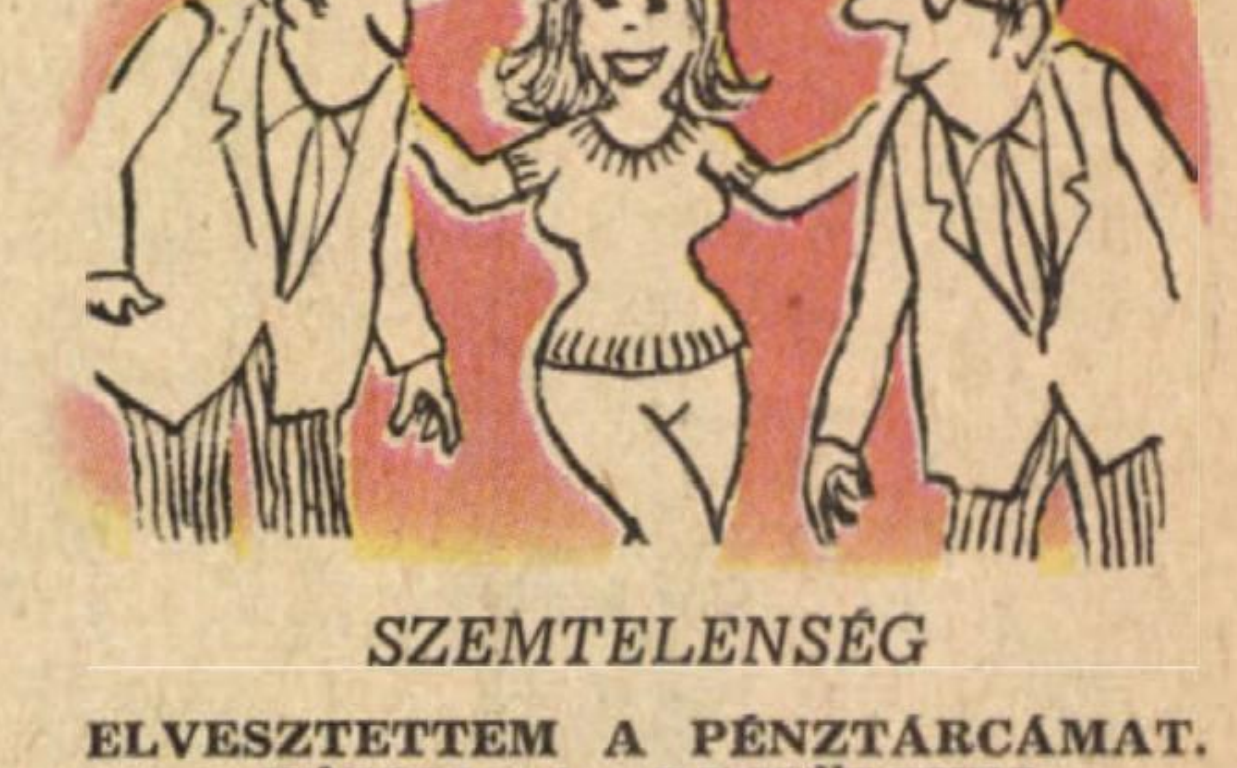

SZEMTELENSÉG

ELVESZTETTEM A PÉNZTÁRCÁMAT. KÉREM A BECSÜLETES MEGTALÁLÓT, TEGYEN BELE EGY SZÁZAST ÉS JUTTASSA VISSZA HOZZÁM!

SZÍNHÁZI VACSORA

A színpadon olyan jóízűen ettek, hogy egy néző a második sorból felkiáltott:

— Adjanak már egy falatot! Úgy megkívántam!...

Galambos Szilveszter

GYEREKEK

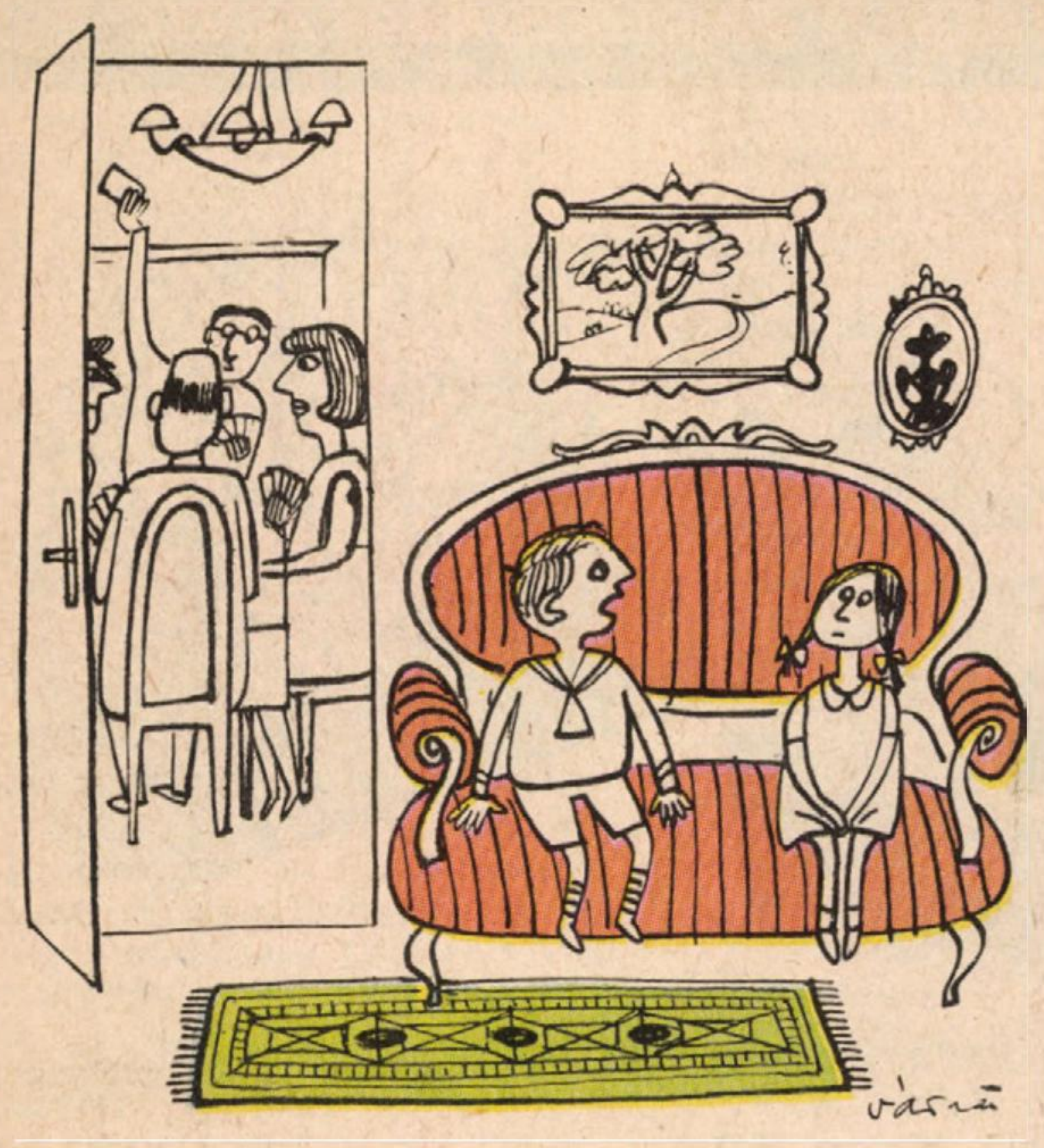

– Téged már felvilágosítottak szexuálisan?

DIPLOMÁCIA

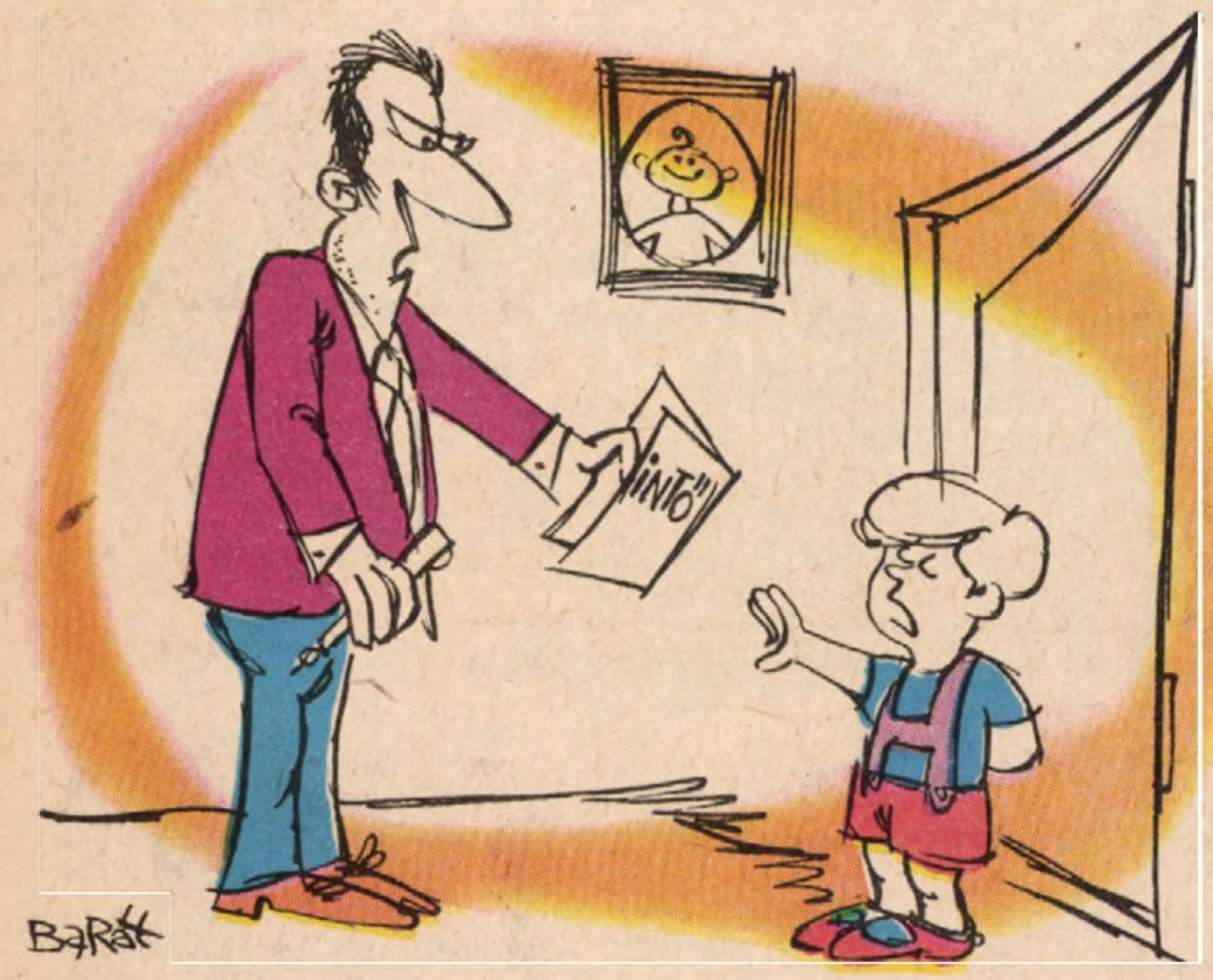

– A mama már parafálta, neked már csak ratifikálnod kell...

SPORTÁLLÁS

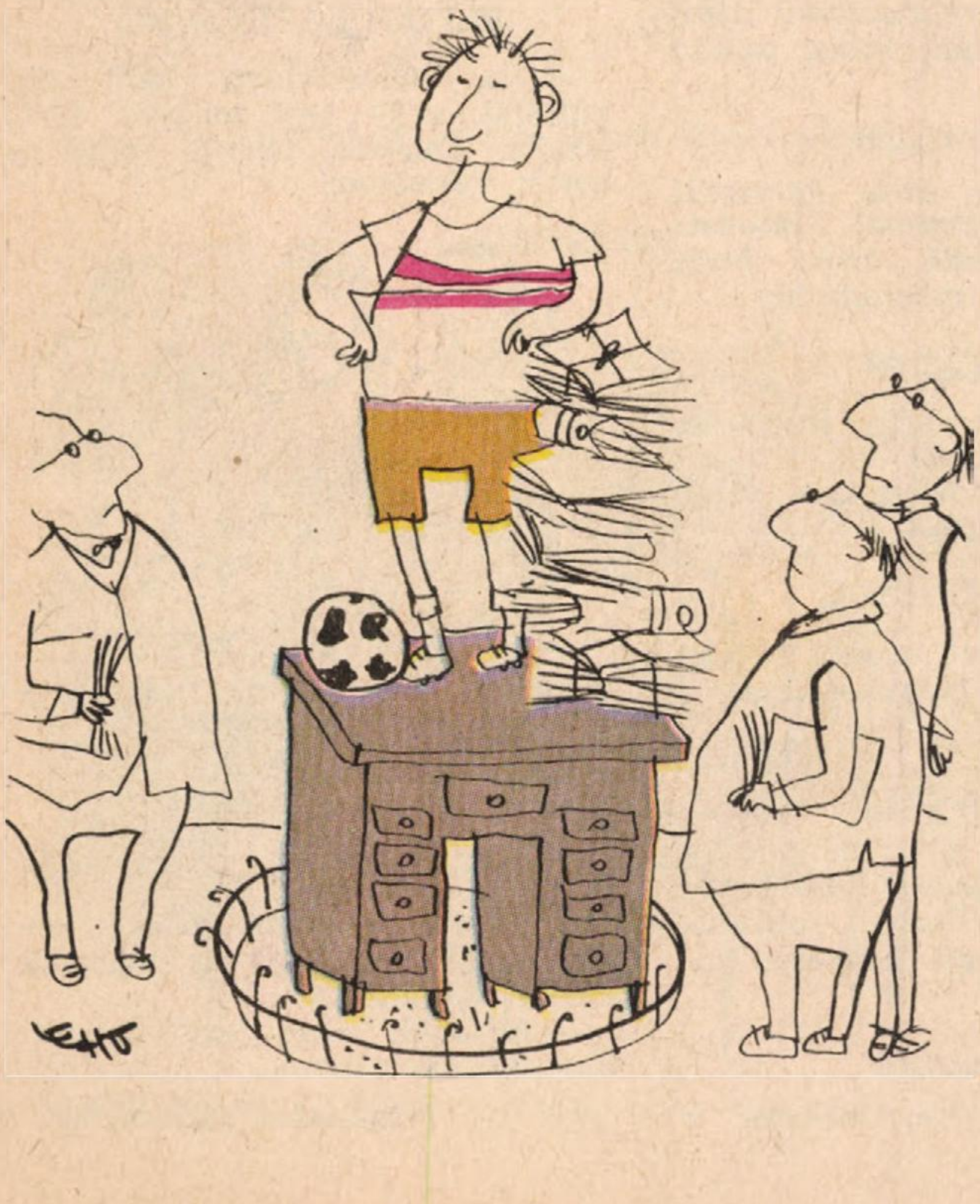

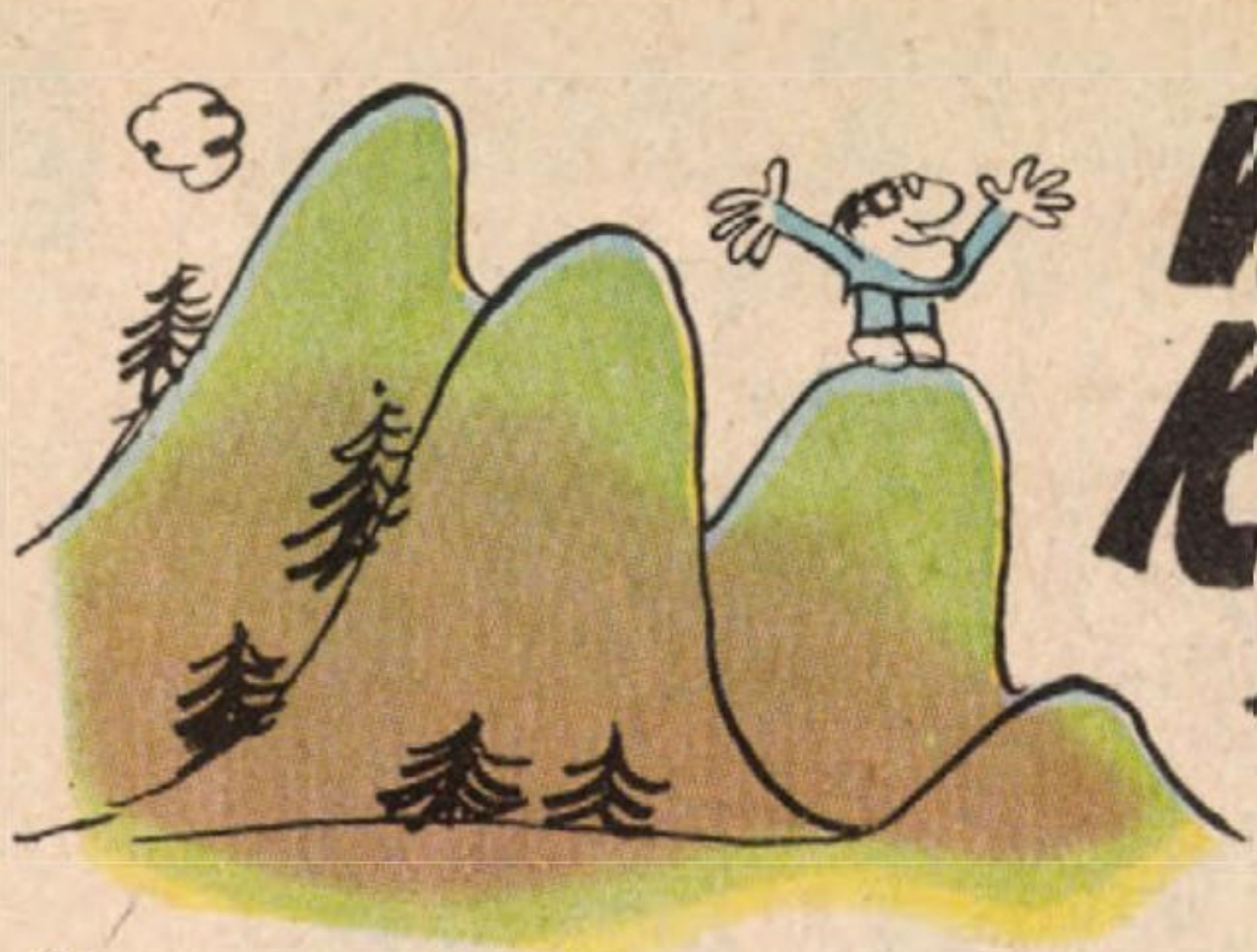

VASÁRNAPI KÓSZÁLÁS A MÁTRA ALJÁN

Őszi vasárnapokon megtelik autókkal a 3-as országút. Az autónyáj Gyöngyösnél vagy Egernél kaptat fel az őszi hegyekbe. A két város közé szorult, a Mátra lábánál guggoló apró falvak — Abasár, Markaz, Domoszló, Kisnána, Verpelét és a többiek — kiesnek az autósok útjából és érdeklődési köréből.

De mit is keresnének ott?

A MÚLT nem volt túlságosan viharos errefelé, szerencsére nemcsak a turistautak, de a hadiutak is elkerülték a tájat. Abasáron, a helyiek állítása szerint, „keresztapjuk", Aba Sámuel halála óta nem történt jelesebb esemény, leszámítva a szüreti bicskázásokat. A történelem és a bor itt teljesen összefolyik: Aba Sámuel állítólagos kriptájában ma borpalackozó van, és a szövetkezeti borozó is Aba Sámuel nevét viseli. (Szegény király, ő se vitte sokra, nevét ezen az egy poharazón kívül aligha őrzi más.)

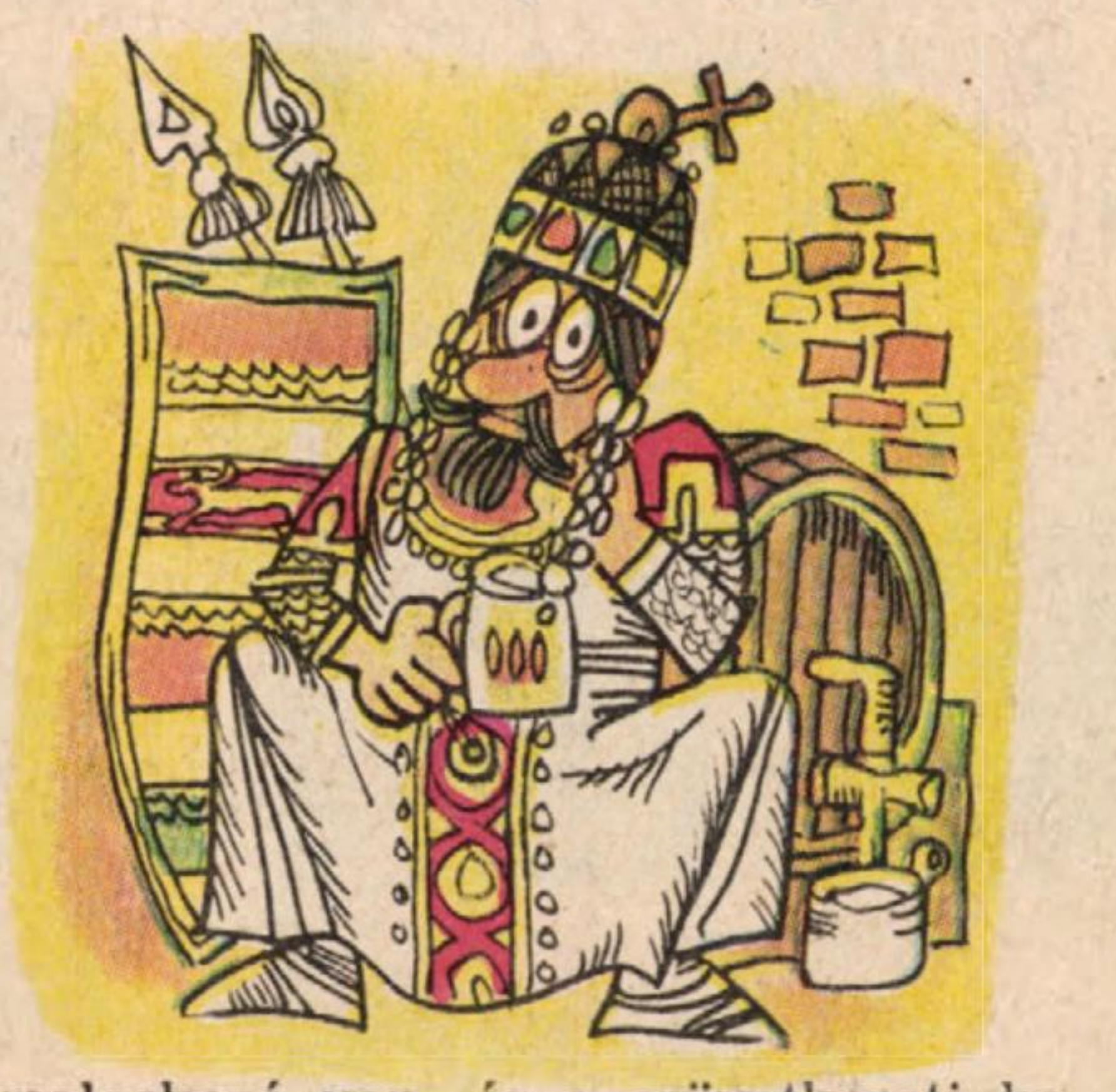

A „Magyarország" című útikönyv szerint Bormúzeum is van a faluban. Keressük mindenfelé, kérdezősködünk utána az abasáriaktól. Értetlenül néznek ránk, ingatják a fejüket.

— Sokat ihatott a jó abasári borból, aki azt a múzeumot abba a könyvbe beleírta — mondja nevetve egy abasári férfi —, mert itt nincs olyan és soha nem is volt...

Kisnána várát eléggé megkímélte az idő. Hadi dicsőség nem fűződik hozzá, legjelesebb ura Móré László volt, a hírhedt rablólovag. Nem is nagyon dicsekszenek vele, róla még egy kocsmát sem neveztek el. Pedig stílszerű lenne. Nem is tudom, miért olyan szemérmes a vendéglátóipar?!

A JELEN látványosabb, mutatósabb. Nem is kell kérdezni, hogyan élnek itt az emberek, elég szemügyre venni a mostanában épült, két-, háromszintes, garázsos családi házakat.

Markazon nagyon sok magánház közintézménynek is beillenék, akkora. A művelődési „közintézmény" viszont már családi háznak se nagyon illik be, hovatovább ez lesz a falu legkisebb, legelhagyottabb háza. Rideg, kopott, szűkös, az ifjúsági klub és a mozi szorong benne. A műsoros előadásokat (túlzás a többesszám, hiszen évente csak egyet tartanak, zárszámadáskor) a téesz hajtatóházában rendezik. A kultúra hajtásaira nem ügyelnek olyan féltő gonddal, mint a szőlőére...

Domoszlón, a boráról ismert szomszéd faluban, szintén egy régi magánház szolgálja a közművelődés céljait. Már amenynyire tudja. Műsoros előadás évek óta nincs a faluban, mert télen csak bundában lehet ülni a nézőtéren. És egy Ofélia, aki nagykabátban megy kolostorba, vagy egy Desdemona, akit melegítőben fojtogatnak, eléggé illúzióromboló látvány...

Sok minden más hiányzik még ezekben a falvakban: óvoda, iskola, tornaterem. Ezeknek az építése előbbre valónak mutatkozik, mint egy új művelődési ház, s bizony ezekhez is sok pénz kellene, nagy társadalmi összefogás.

De ahogy elnéztem a kissé eltúlzott méretű, hivalkodó küllemű házakat, fura gondolat ötlött eszembe. Pár száz téglát nyugodtan „kispórolhattak" volna ezekből a házakból, s átvihették volna valamelyik közintézményhez. Ezt az „átvitelt" természetesen átvitt értelemben mondom...

A JÖVŐ ígéretei felől a KISZ-szervezetekben, ifjúsági klubokban próbáltunk tájékozódni. Kedves, okos, érdeklődő fiatalokat találtunk mindenütt, eléggé szűkös kulturálódási lehetőségekkel. Igaz, hogy sok helyen még ezeket a korlátolt lehetőségeket sem használják ki.

Domoszlón van egy Fórum elnevezésű ifjúsági klub, amely nevéhez híven, gyakran tart fórumszerű vitákat közérdekű kérdésekről. A vitákra gyakran hívnak meg járási és községi vezetőket. Sőt, ami új a módszerükben: a klub legaktívabb tagjai tájékozódnak a tanácsnál, a téeszben, a környékbeli üzemekben a legfontosabb kérdésekről, s a legközelebbi vitán ők „játsszák el" a tanácselnököt, a téeszelnököt, az üzemvezetőt. Ennek az az előnye, hogy tőlük bátrabban, szabadabban kérdeznek a fiatalok, mint az igazi, a felnőtt vezetőktől.

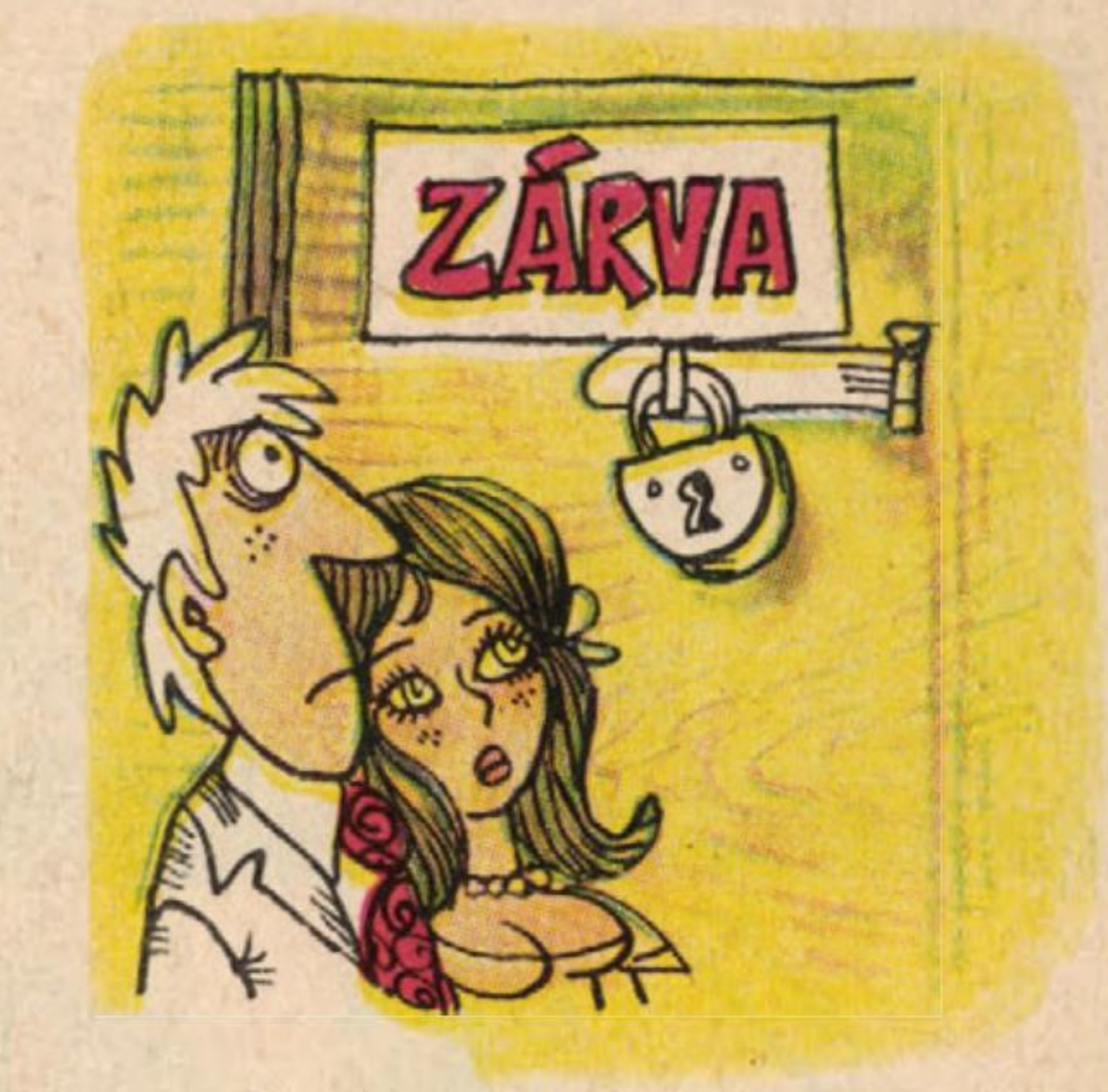

Engem is foglalkoztat néhány kérdés, nem tudom, a domoszlói Fórumhoz forduljak-e vele, vagy akad más fórum is a megválaszolásukra?

Például: miért van az, hogy Abasáron, ahol szép nagy művelődési ház van, a fiatalok mégis szívesebben időznek a bisztróban? Miért van szombat este zárva a kultúrház?

Kisnánán miért hagyják magukra a kedves, jó szándékú, de teljesen tapasztalatlan, tizenhét éves KISZ-vezetőket? Hol vannak a fiatal pedagógusok? Miért nem segítenek?

És végül, és újból, és mindenekelőtt: ezekben a nagyon gazdag községekben miért jut olyan nagyon kevés pénz a közművelődési célokra?

Radványi Barna

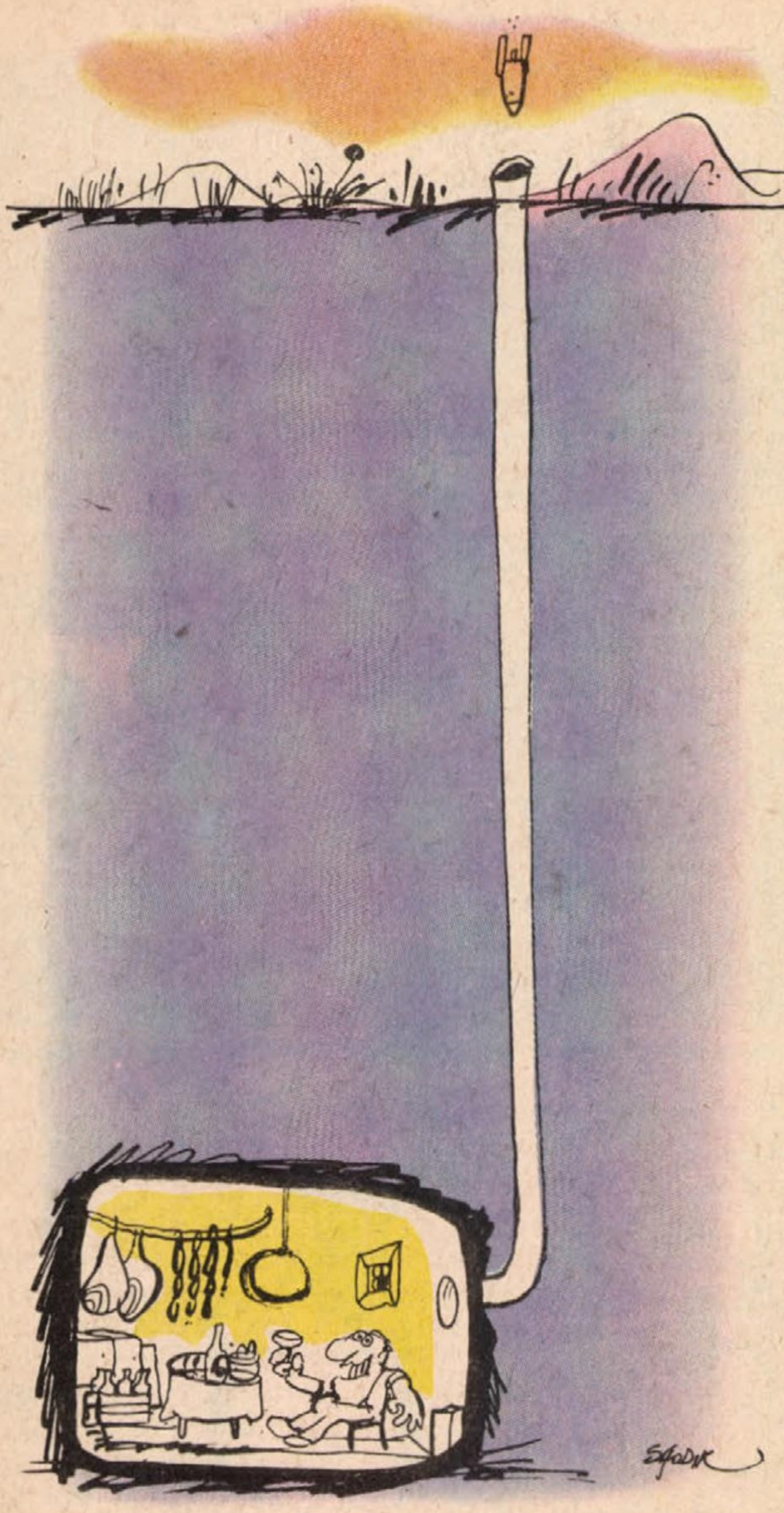

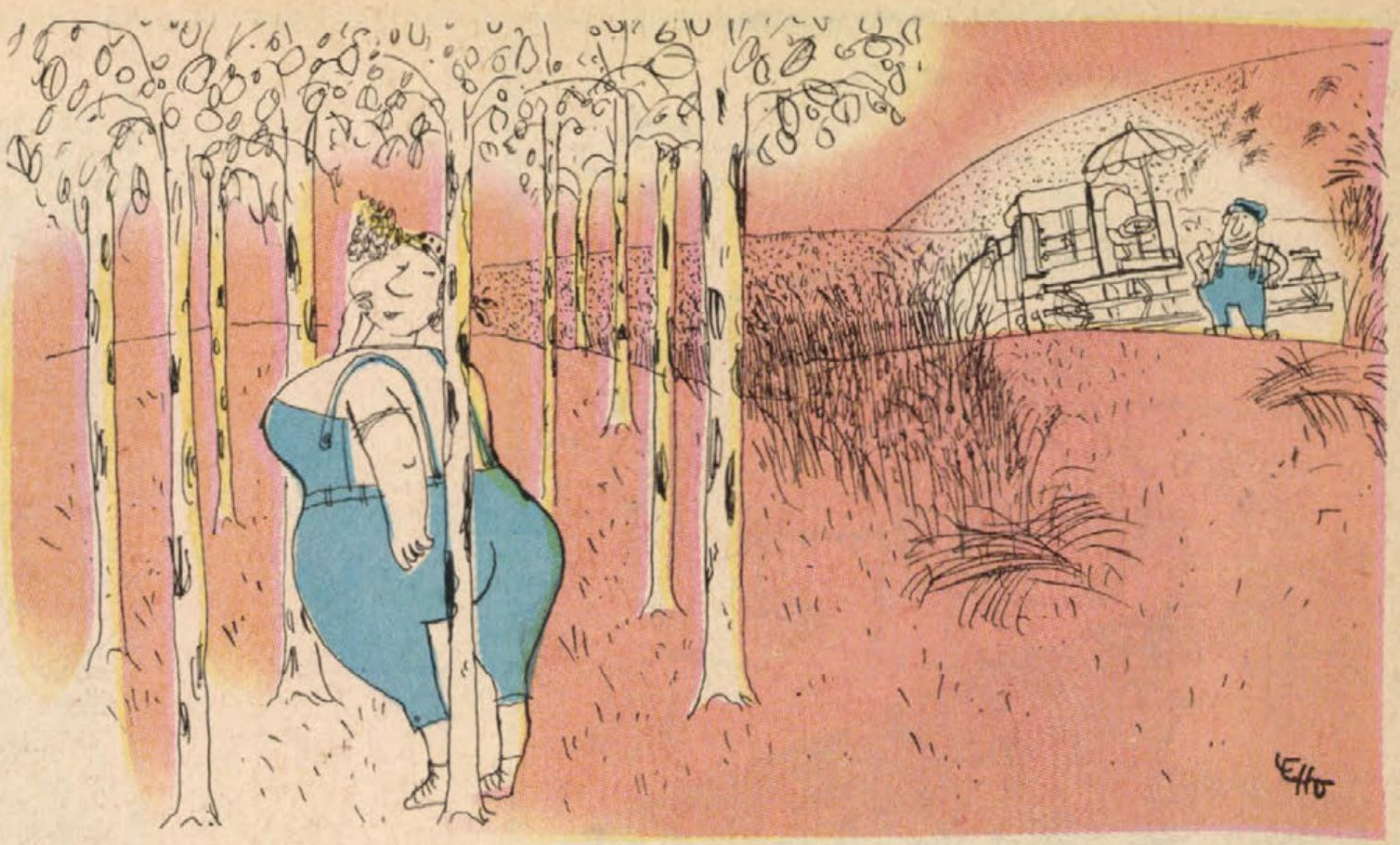

REJ-TEK-HELY

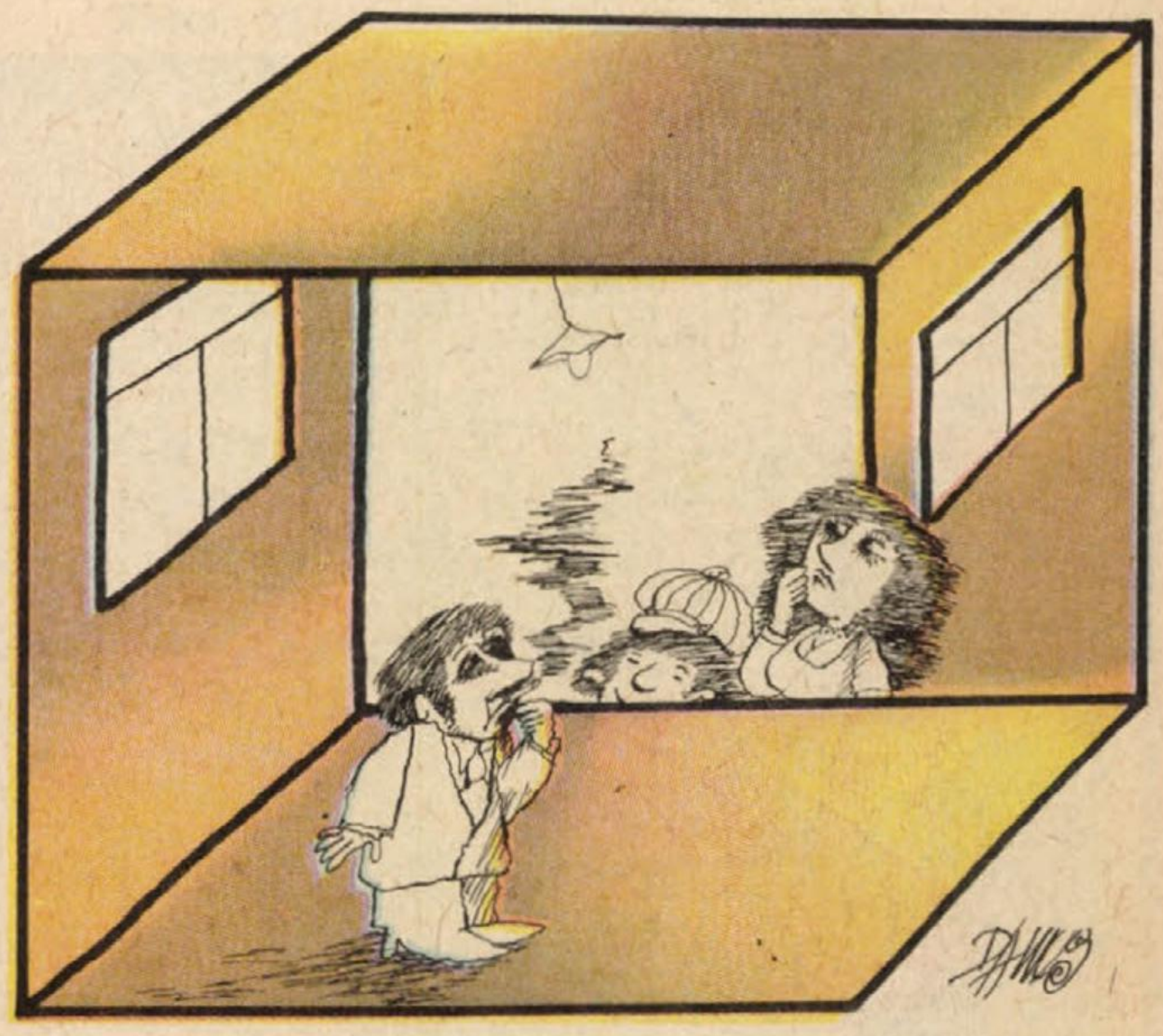

SAJDIK, LEHOCZKI,
DALLOS, BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS, FÜLÖP,
BRENNER

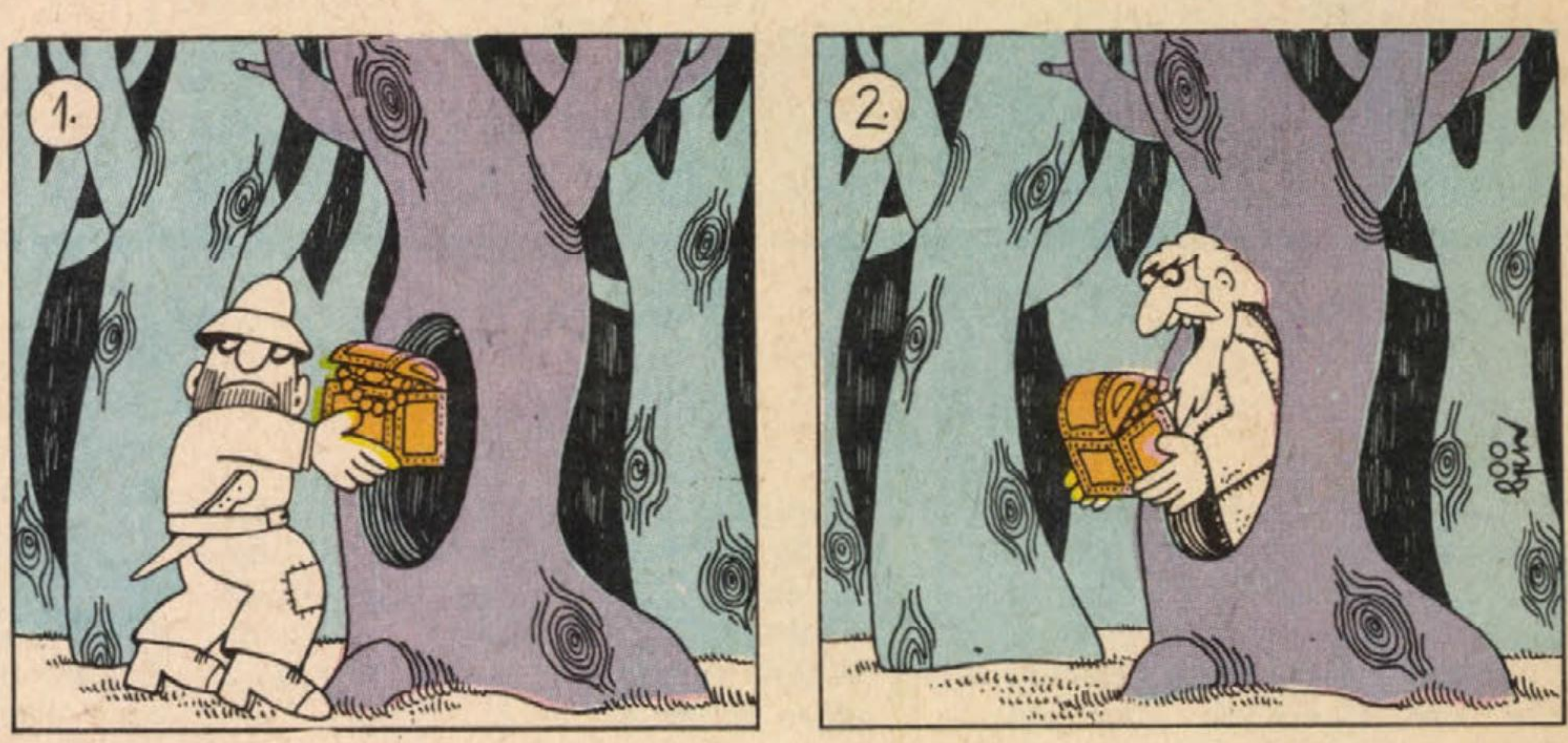

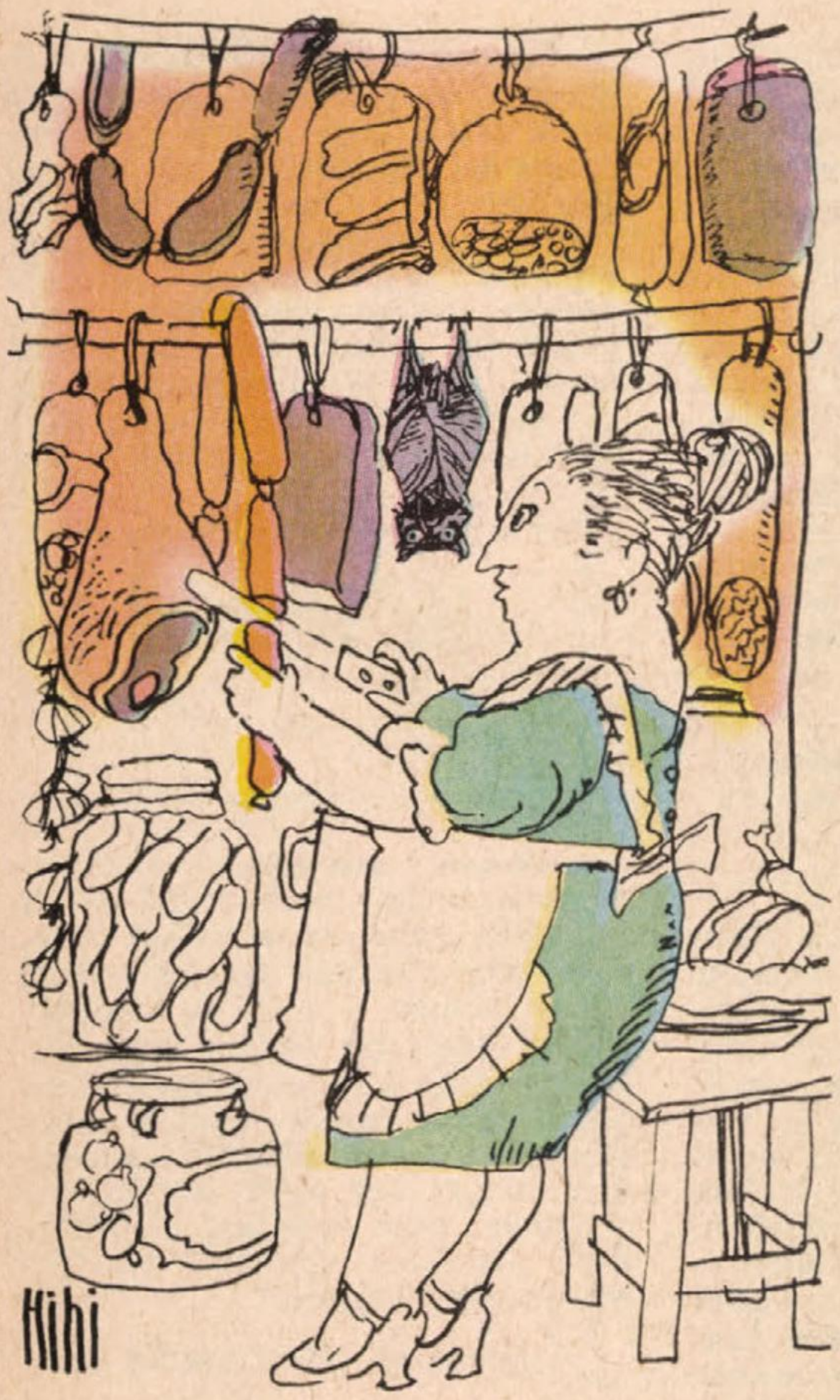

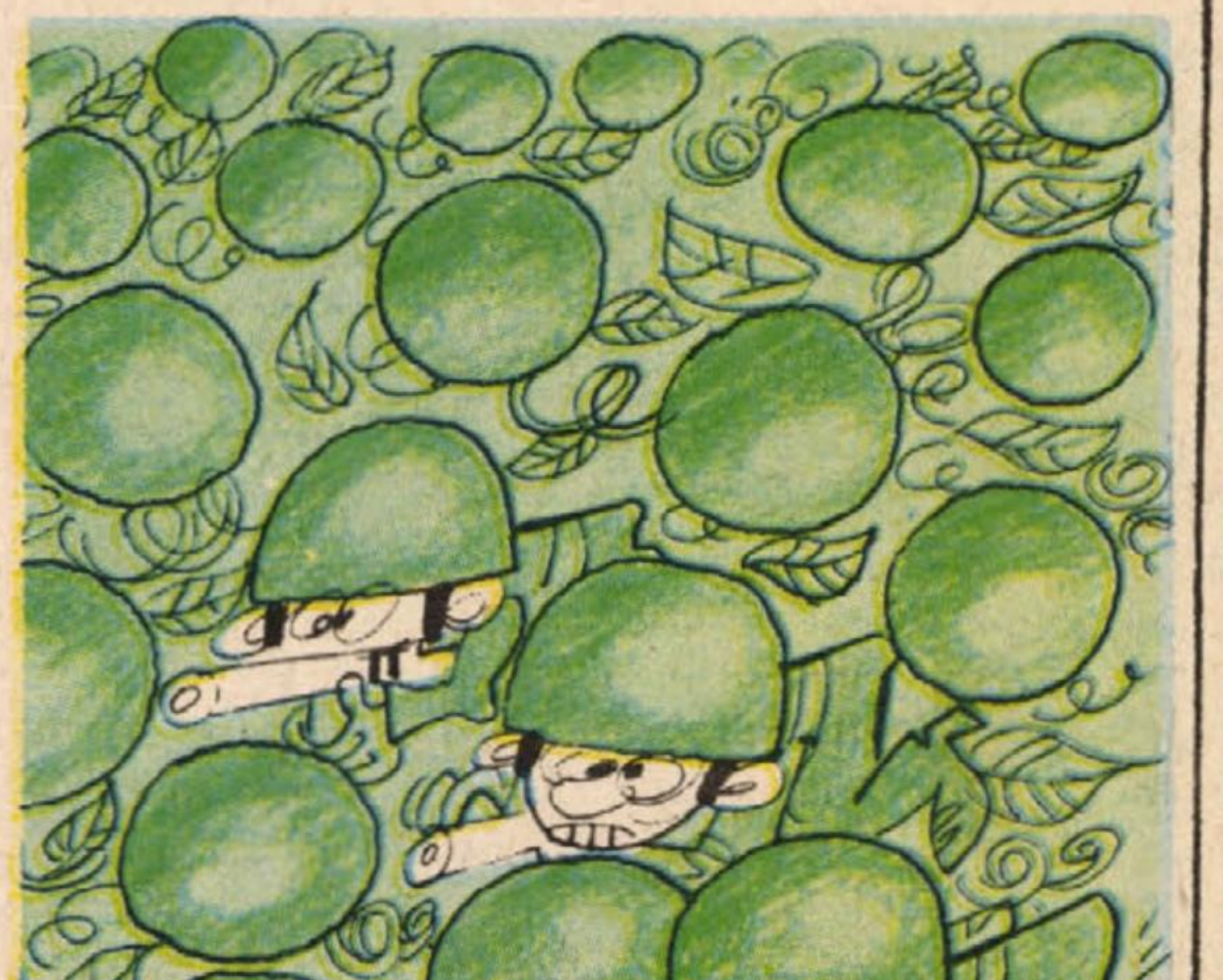

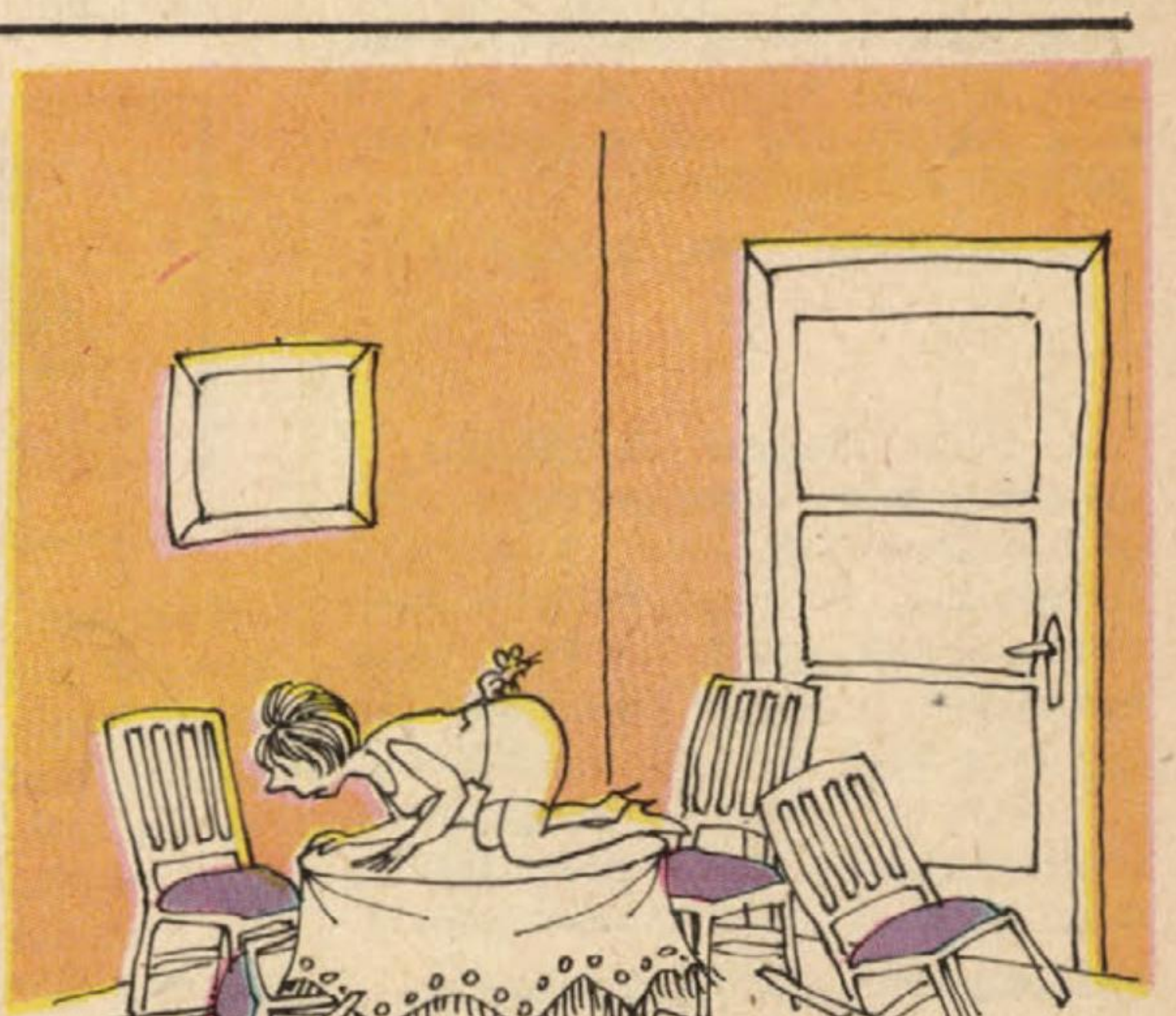

IMPORT HUMOR

ÉLETMENTŐ KUTYA

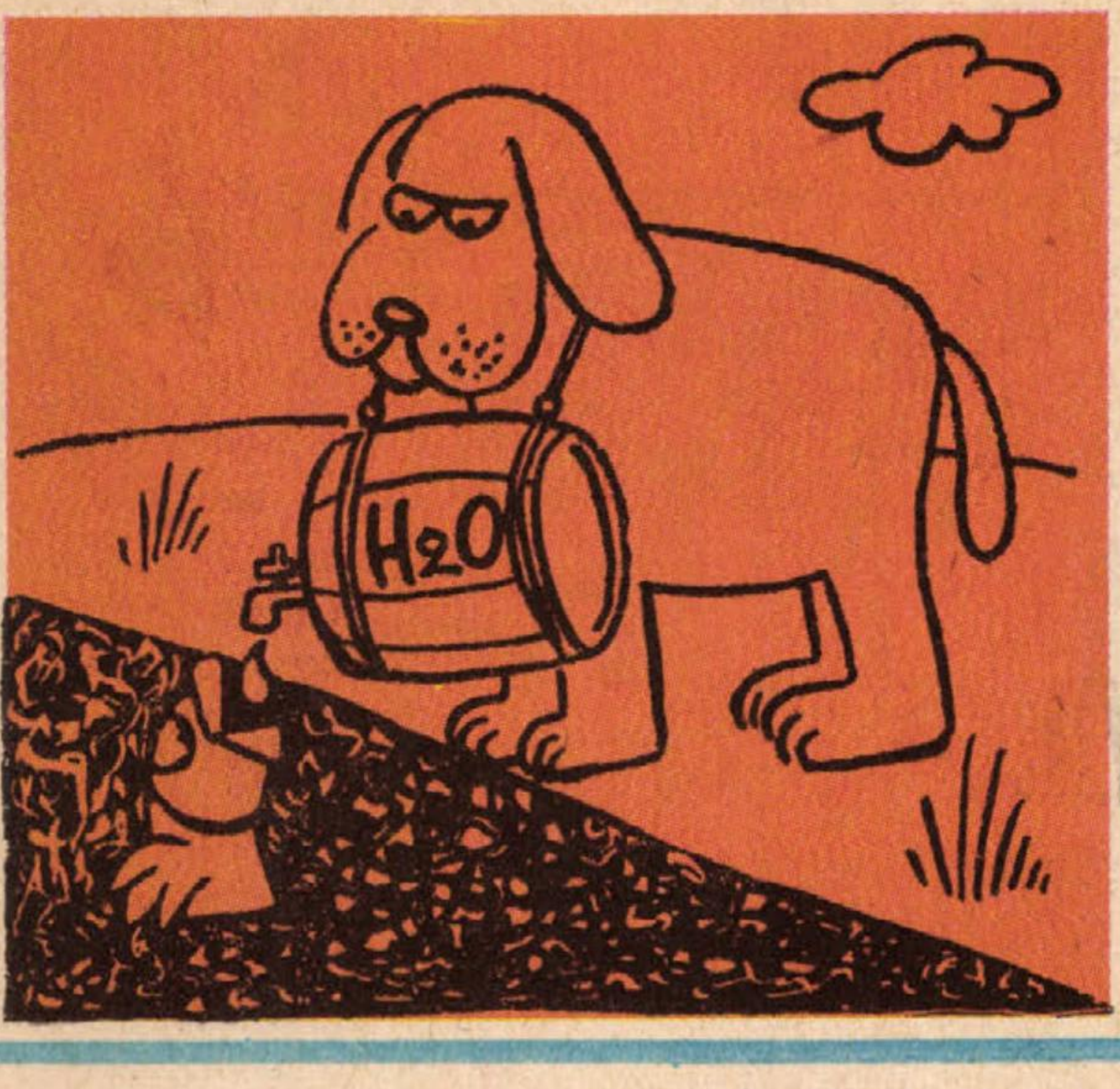

MIRE JÓ A BIZTONSÁGI ÖV?

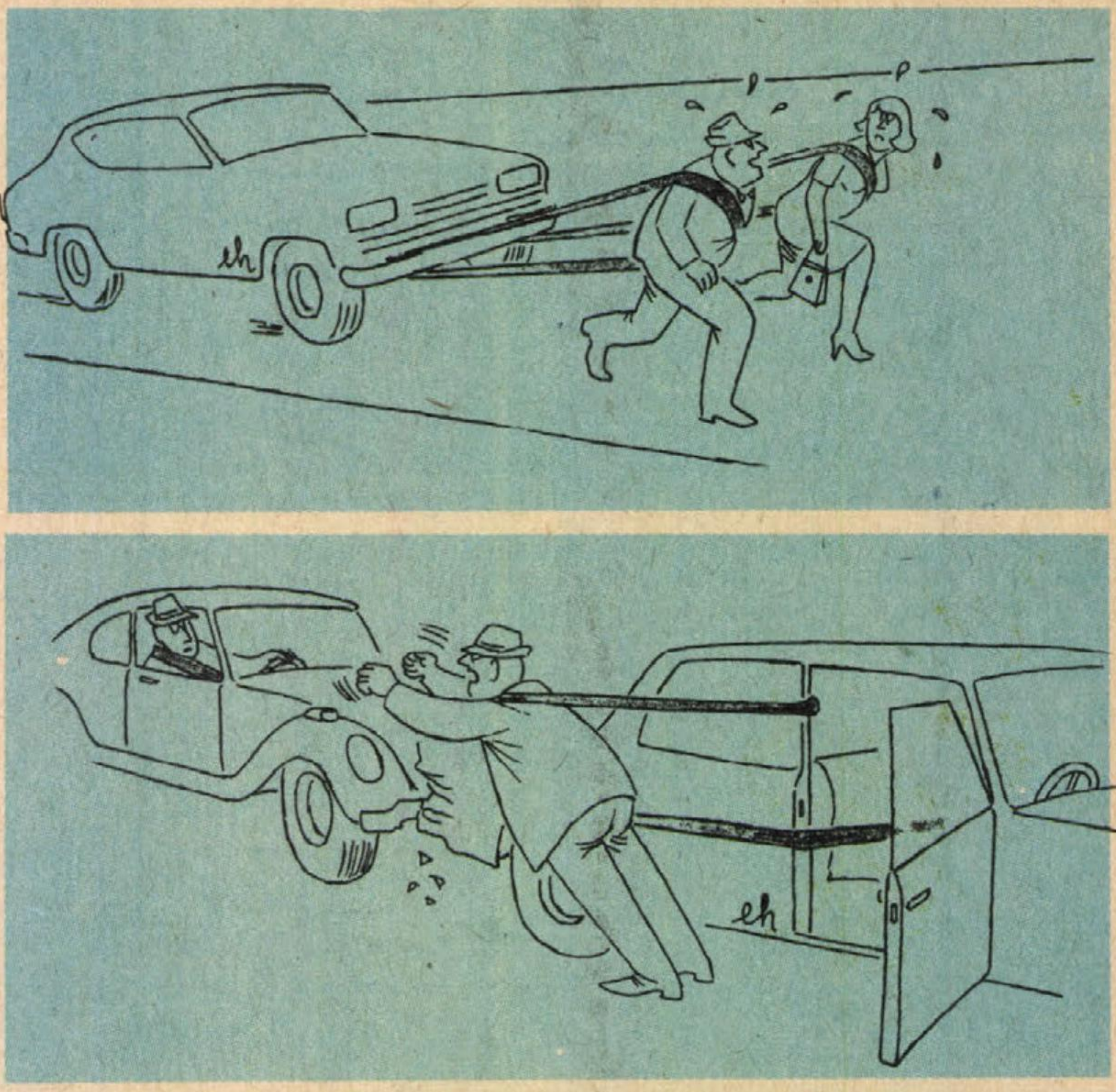

ABSZOLÚT NAGY EMBER

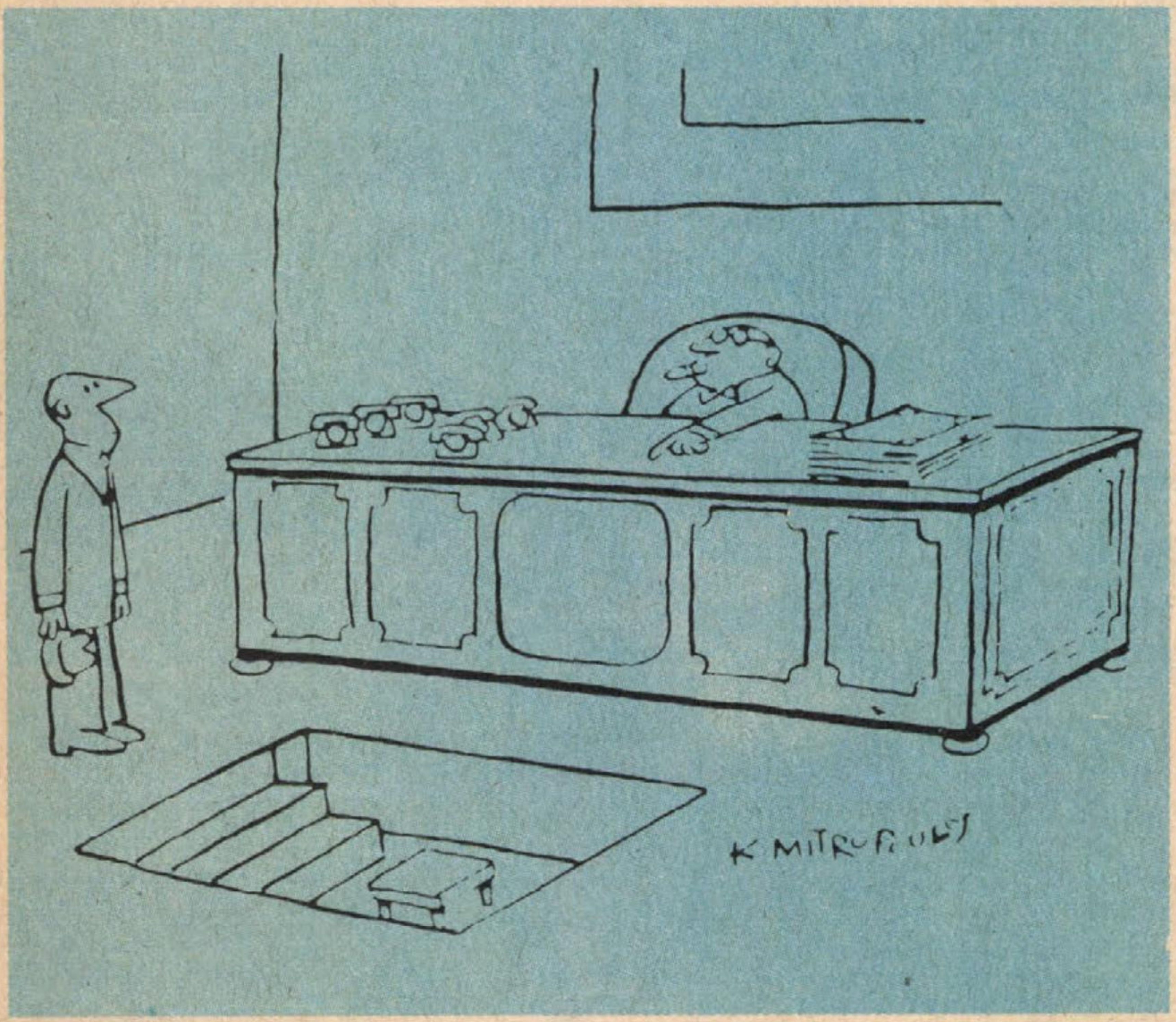

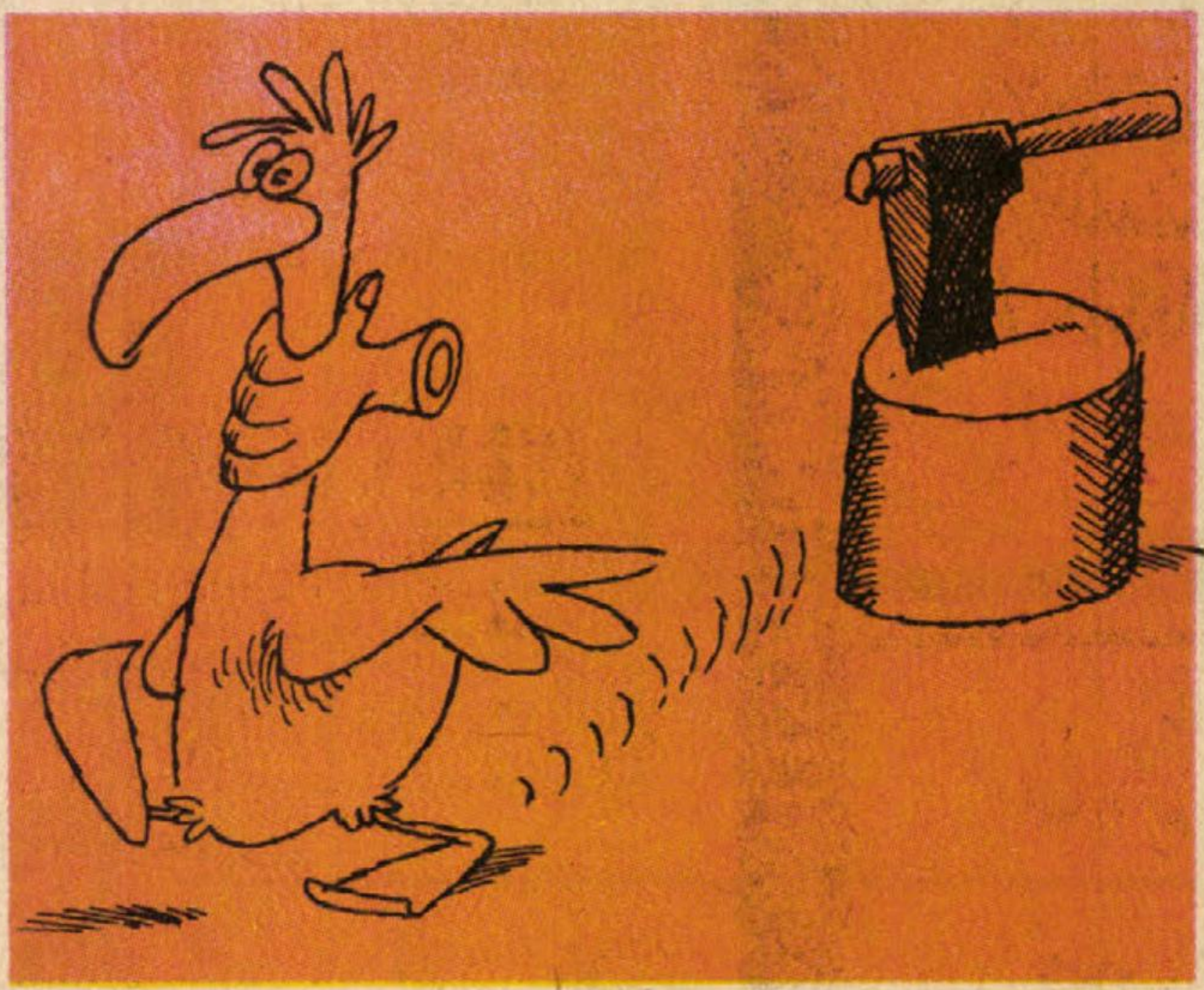

A GYŐZTES

A RÉGI SZÍNIKRITIKA HUMORÁBÓL

1834-ben Miskolcon Szilágyi Pál gazdag földbirtokost játszott: „Ki látott kopott s szakadozott dolmányt? Ilyen vala pedig Édenfyn! Nemcsak eleinte pedig, hanem midőn vadászköntösét kiáltotta is, abban maradt — sőt öt évvel azután, mint haramiavezér szinte abban díszlett, végre abban is halt meg. Aligha örök szövetséget nem esküvék dolmányjának."

(Honművész, 1834. január 26.)

*

A Pesti Magyar Színházban a „Bartholomeo Caramanno, a *tengeri kalózok* fejedelme" c. darabot játszották: „A *lovas kalózok* csak nyargalóztak ma is lovagul világ hahotájára a tenger hullámain. Ma egy más, ezen lovagláshoz hasonló furcsaság is történt, a templomból tudniillik sokkal több rabló jött ki, mint amennyi oda rablani ment."

(Athenaeum, 1838. november 8.)

*

1838-ban Debrecenben ismét a jelmez szegénysége ellen emel óvást a bíráló, amikor az egyik szereplőről ezt írja: „Benne az előérzés oly hatalmas volt, hogy első felléptekor már fátyolos kalappal jelent meg, a második felvonás végén meggyilkolt anyját mintegy előre gyászoló."

(Honművész, 1838. május 13.)

1842-ben Kolozsvárott, a patetikus, színfalhasogató játékáról ismert Pergő Celesztin jutalomjátékán történt az alábbi eset: „Celesztin halottaiból föltámadott, bár nem a közönség tapsai riasztották fel, s előálla hálát szónoklani. Egy szerény kérelmét — miszerint engedje meg neki Kolozsvár, hogy színészete mezején, mint határkő mohosodjon — részünkről pártoljuk."

(Regélő Pesti Divatlap, 1843. január 26.)

Már a Nemzeti Színházban vagyunk, Szigligeti Ede „Zsidó" c. népszínművének előadásán: „Réty amily jól játszik, éppoly rosszul énekel, s miután egy nótácskát a zenekarral egészen ellenkező hangból eldúdolt, a közönség e komikus diszharmóniát újrázta. A mi Rétynk most már hihetőleg a valódi hangot akarván eltalálni, ugyancsak nekigyürkőzött, hogy belejöjjön. De addig-addig keresé [illegible]zdulatival a hangot, míg végre bizony csak nem meré rákezdeni, s anélkül, hogy egy hangot adott volna, visszafordult. Ez természetesen nagy kacajra ingerlé a közönséget, s e tréfa többet ért bármely jeles rögtönzésnél."

(Pesti Divatlap, 1844. november 10.)

*

1846-ban nagy siker volt a Nemzeti Színházban Donizetti operája, a „Lammermoori Lucia". Első előadásain azonban nem ment minden rendben: „Különös természeti tüneményt vettünk észre, a vízzuhatag (a kerti jelenetben) tudniillik nem le, hanem fölfelé ömlött. Mi eddig mindig azt gondoltuk, hogy ez lefelé szokott történni, s ha a Nemzeti Színház masinisztája is ugyanolyan véleményen van: akkor tessék a zuhatagot szabályozni vagy a játékból kihagyni."

(Életképek, 1846. augusztus 22.)

1847-ben a Nemzeti Színház közönsége két pártra szakadt. A vita arról folyt, hogy a két operaprimadonna, Schodelné és Hollósy Kornélia közül melyik a nagyobb művész. A vetélkedés nem maradt azonban operai téren, eszközül szolgált például a színház fehér cicája is: „mely este Schodelné énekel, akkor Hollósy Kornélia hívei bérelik föl; mikor pedig Hollósy Kornélia szerepel, akkor természetesen Schodelné tisztelőit fogja szolgálni, mely pedig abból áll, hogy valamely érzékeny áriának vagy duettnek legtragikusabb percét ellesse, s azon pillanatban, midőn például okáért örök hűségről, véres áldozatról vagy kínos halálról van szó — rögtön megjelenjék nagy ártatlanul a színpadon, magát egy kissé körülnézze, s néhány perc múltával az ellenkező színfalon komoly, kandúri méltósággal lelépjen."

(Honderű, 1847. január 5.)

(Kerényi Ferenc színháztörténész gyűjtéséből!)

KAKUKK!
KAKUKK!

AZ IDŐ GYORSAN SZALAD...

védjegy

...MINDJÁRT ITT A KARÁCSONY!
IDEJÉBEN GONDOSKODJÉK AJÁNDÉKRÓL AZ
ARANYPÓK SZAKÜZLETEKBŐL!

MENNEM KELL GIZIKE...
A FELESÉGEM FINOM MARHAHÚSSAL VÁR VACSORÁRA!

JÓ ÉTVÁGYAT
ÁHT BUDAPEST

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

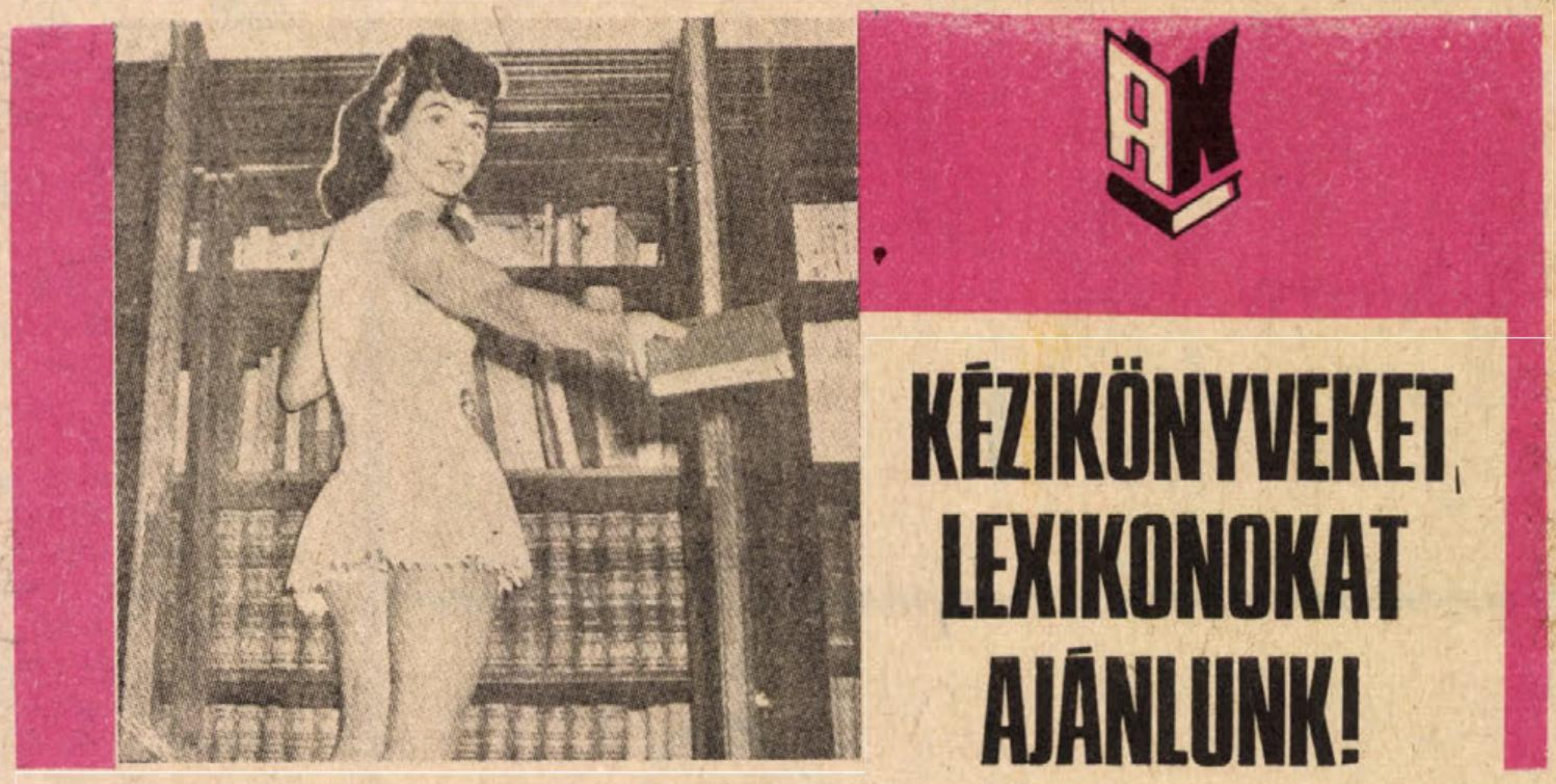

KÉZIKÖNYVEKET, LEXIKONOKAT AJÁNLUNK!

Betekintésre?

(A lapok hirdetései között észlelte Majdán Antal győri olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

jelentős az a társadalmi munka, amelyet az óvodás korú szülők, sőt nagyszülők is végeznek az óvoda építése so-

Nagyon helyes! Így lehet elkerülni a generációs válságot!

(A Dolgozók Lapjában fedezte fel Fenyvesi András tatabányai olvasónk)

Ivan Carlos a spanyol államfő

Attól, mert Juant Ivannak becézzük, még nem válik haladóbbá Carlos!

(A Kisalföld c. lapban fedezte fel Könye Vilmos győri olvasónk)

Marék Veronika–Richly Zsolt: A kockásfülű nyúl

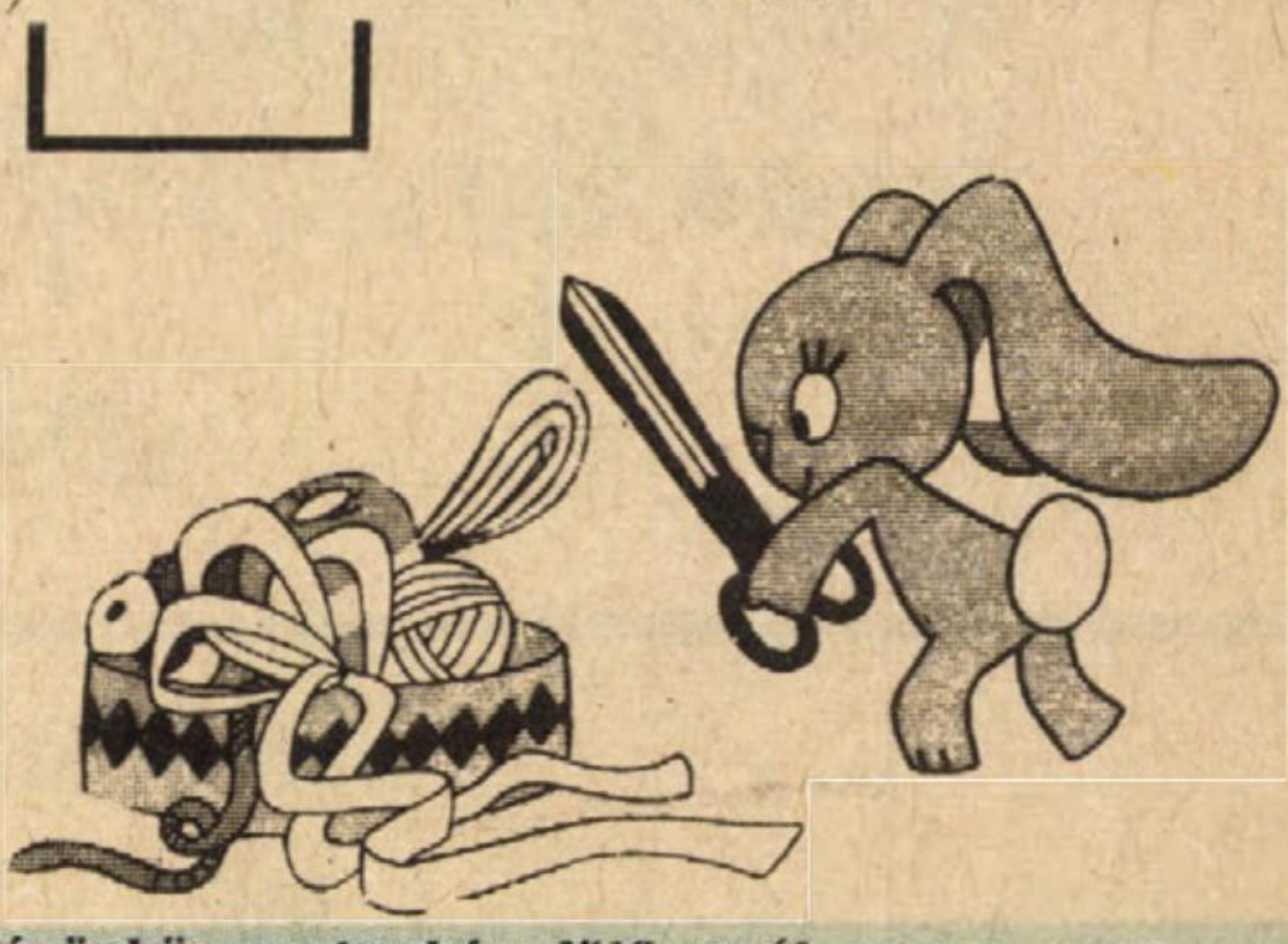

Képünkön a kockás fülű nyúl eppen rangrejtve látható!

(A Rádióújságból ollózta Seregi Katalin)

SZAKÉRTŐI VÉLEMÉNY

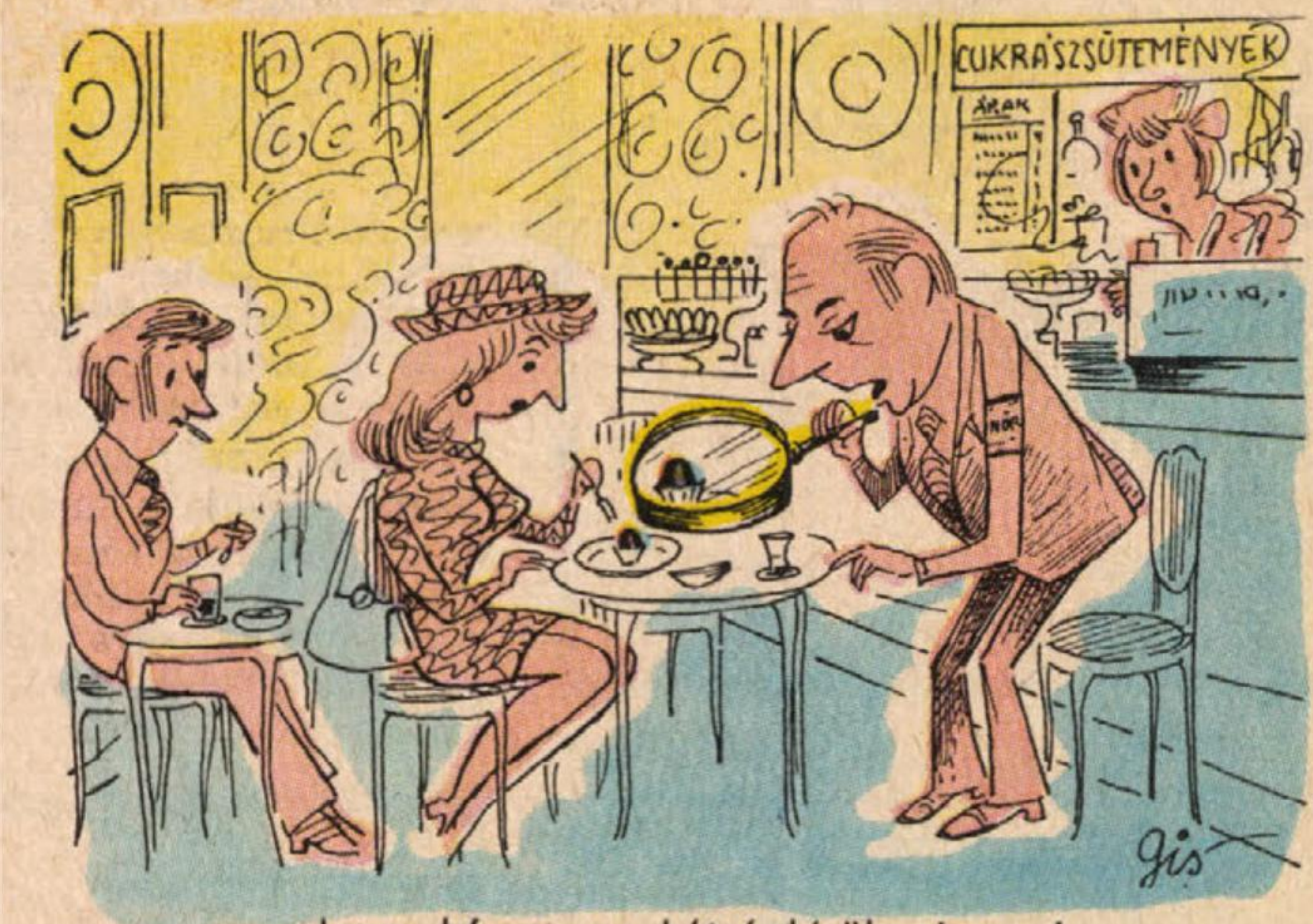
CUKRÁSZSÜTEMÉNYEK
ÁRAK
gis

– Igen, kérem, ez kétségkívül mignon!

IHLET

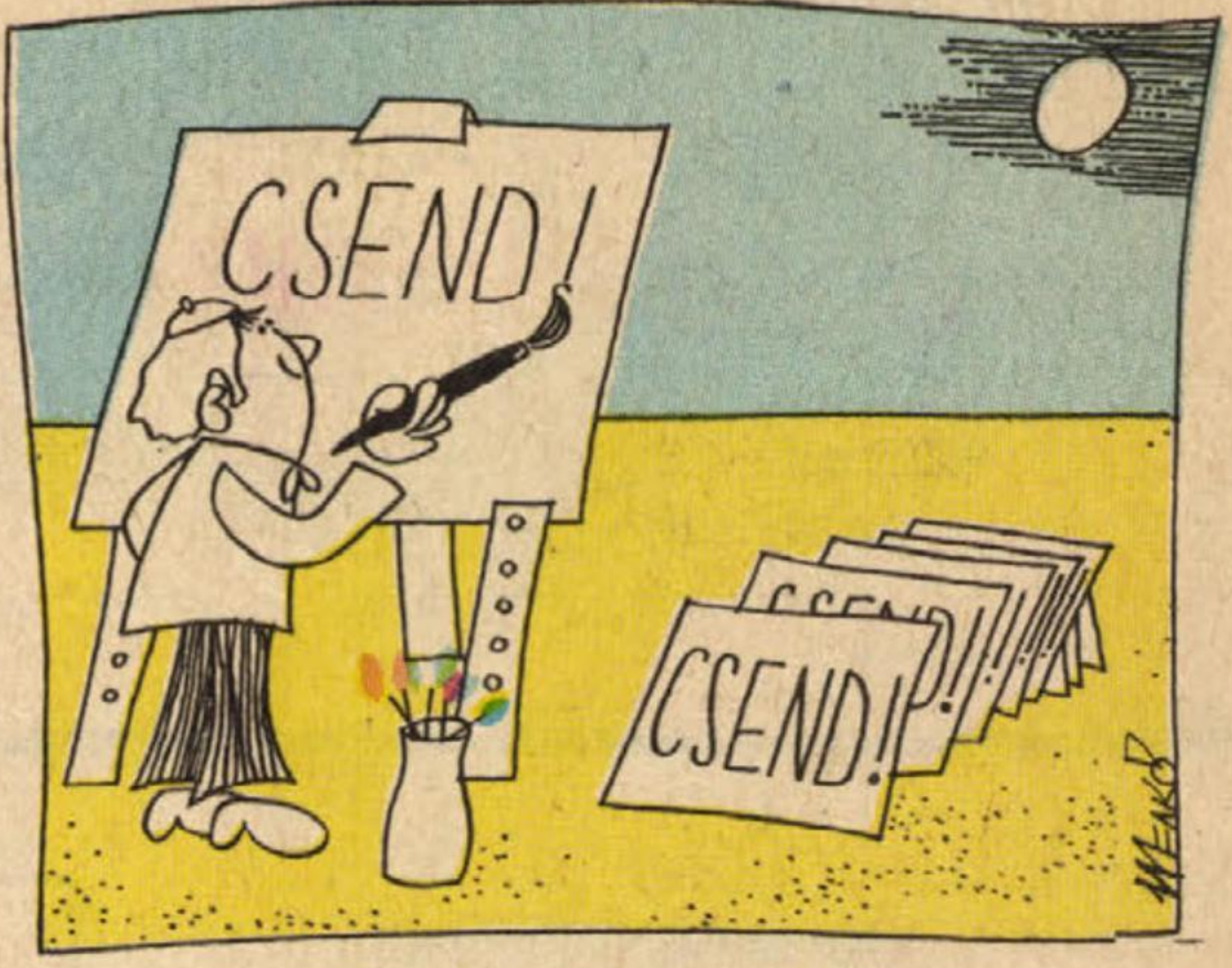
CSEND!
CSEND!
MENKÓ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Professzor úr — mondja az asszisztens —, az operálásra váró beteg még nincs itt . . .

— Ez az ő baja — vonja meg a vállát az orvos. — Akkor majd nélküle kezdjük meg a műtétet.

MAI ÓSZERES

– Használt ruhát, telket, autót, mindent veszek.

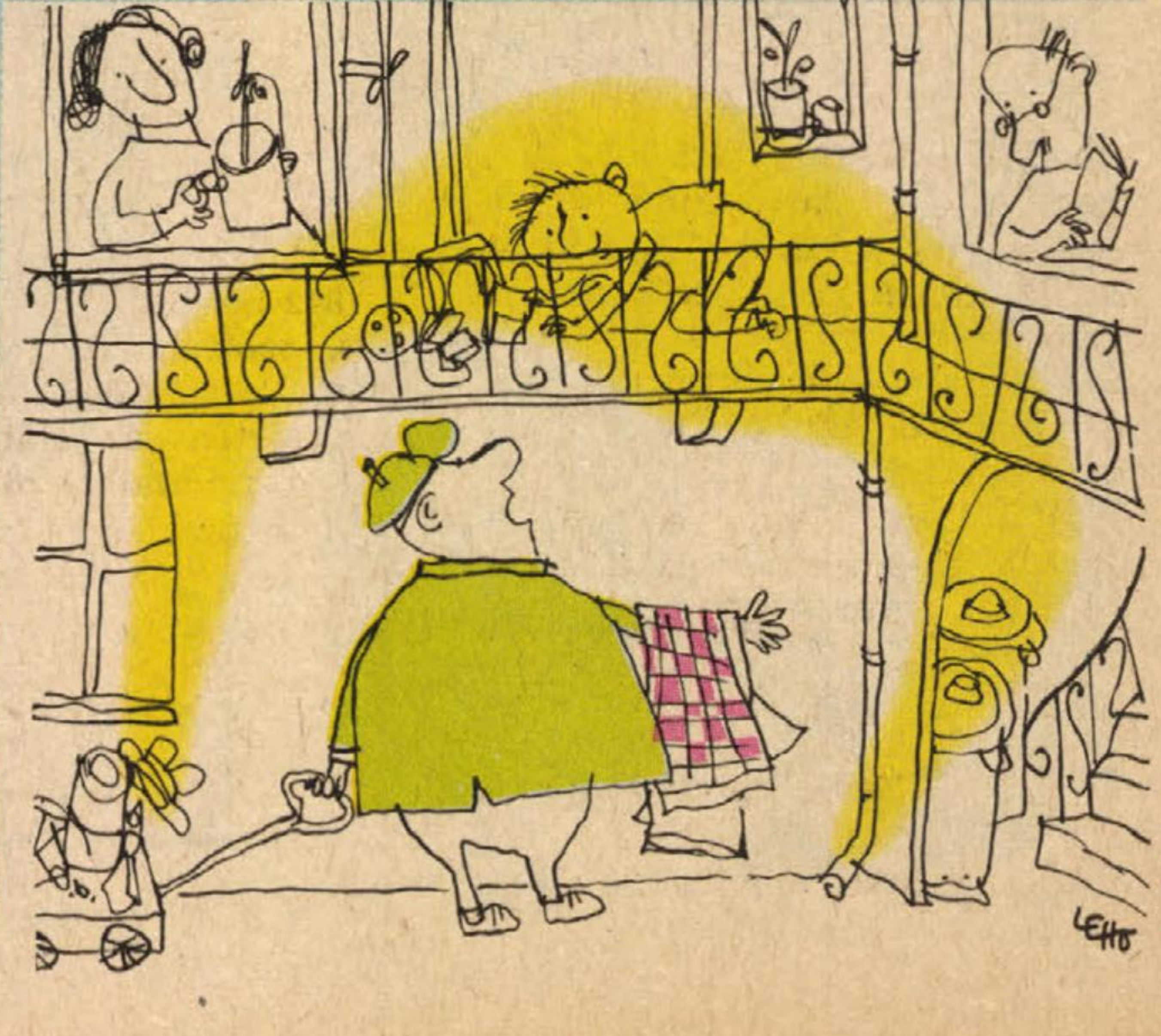

A TÖRZS-
VENDÉG

– Ibike, csak egy kávéra ugrottam le.

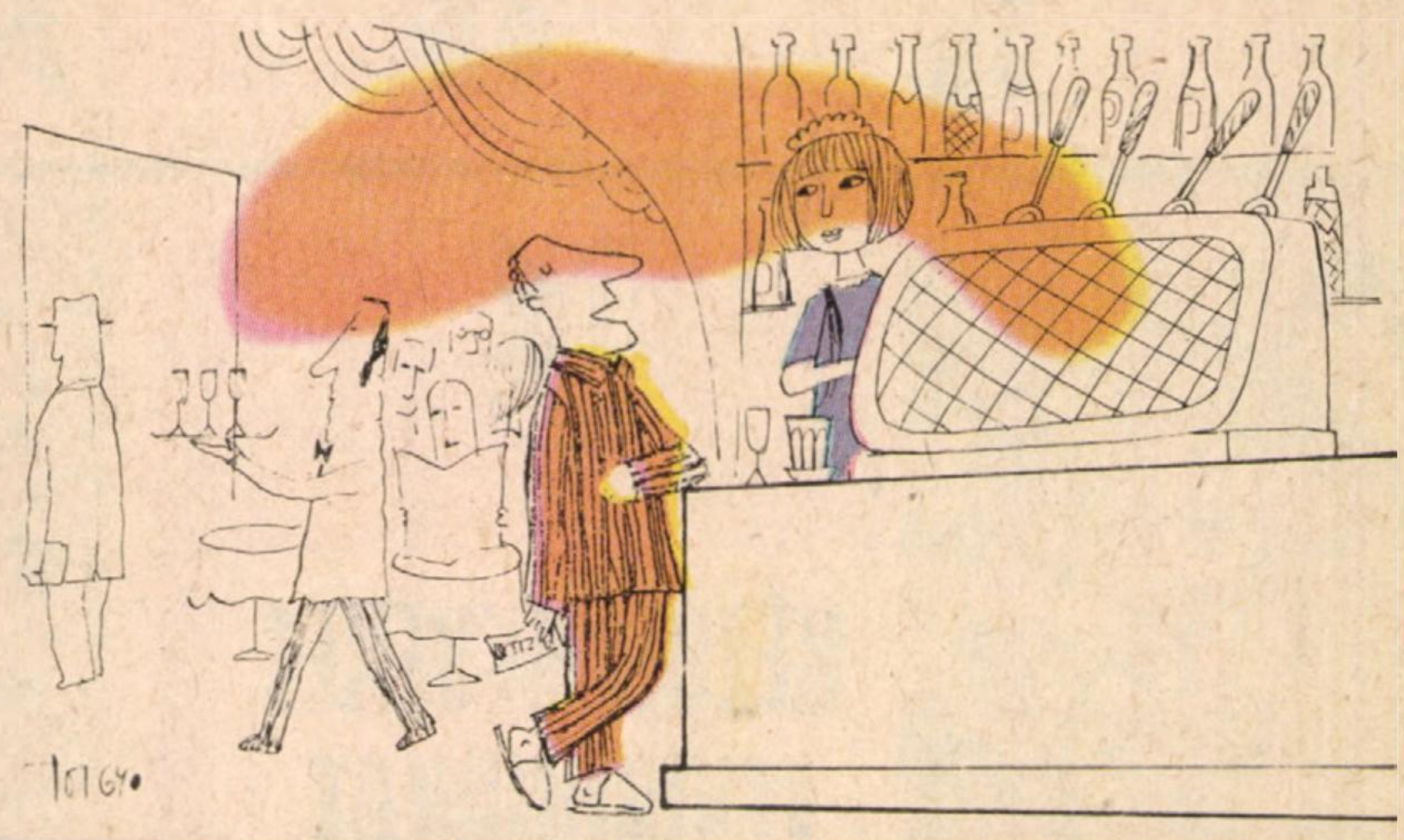

CSÖNDES ÉJ

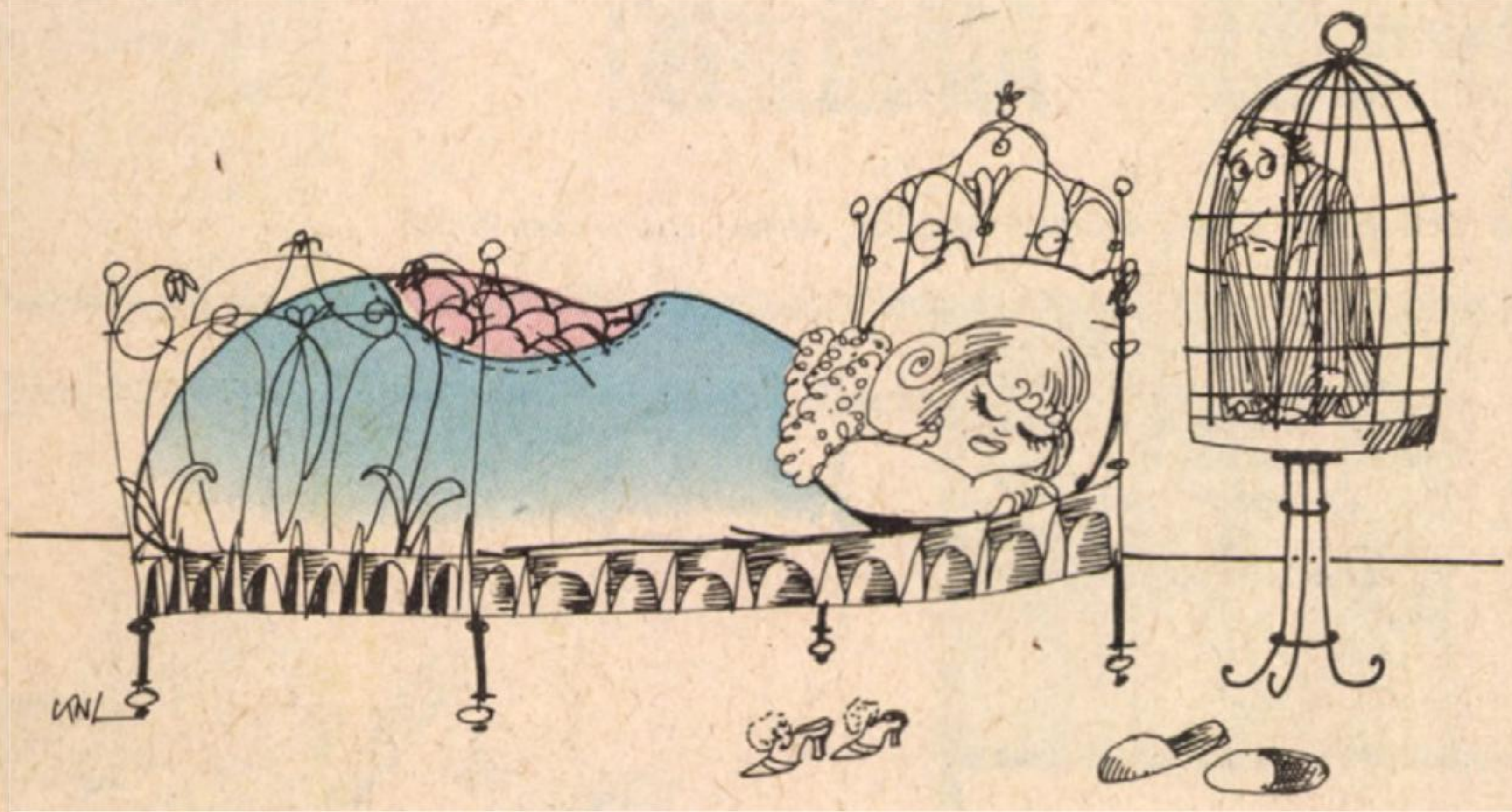

MENTSÜK, AMI MENTHETŐ!

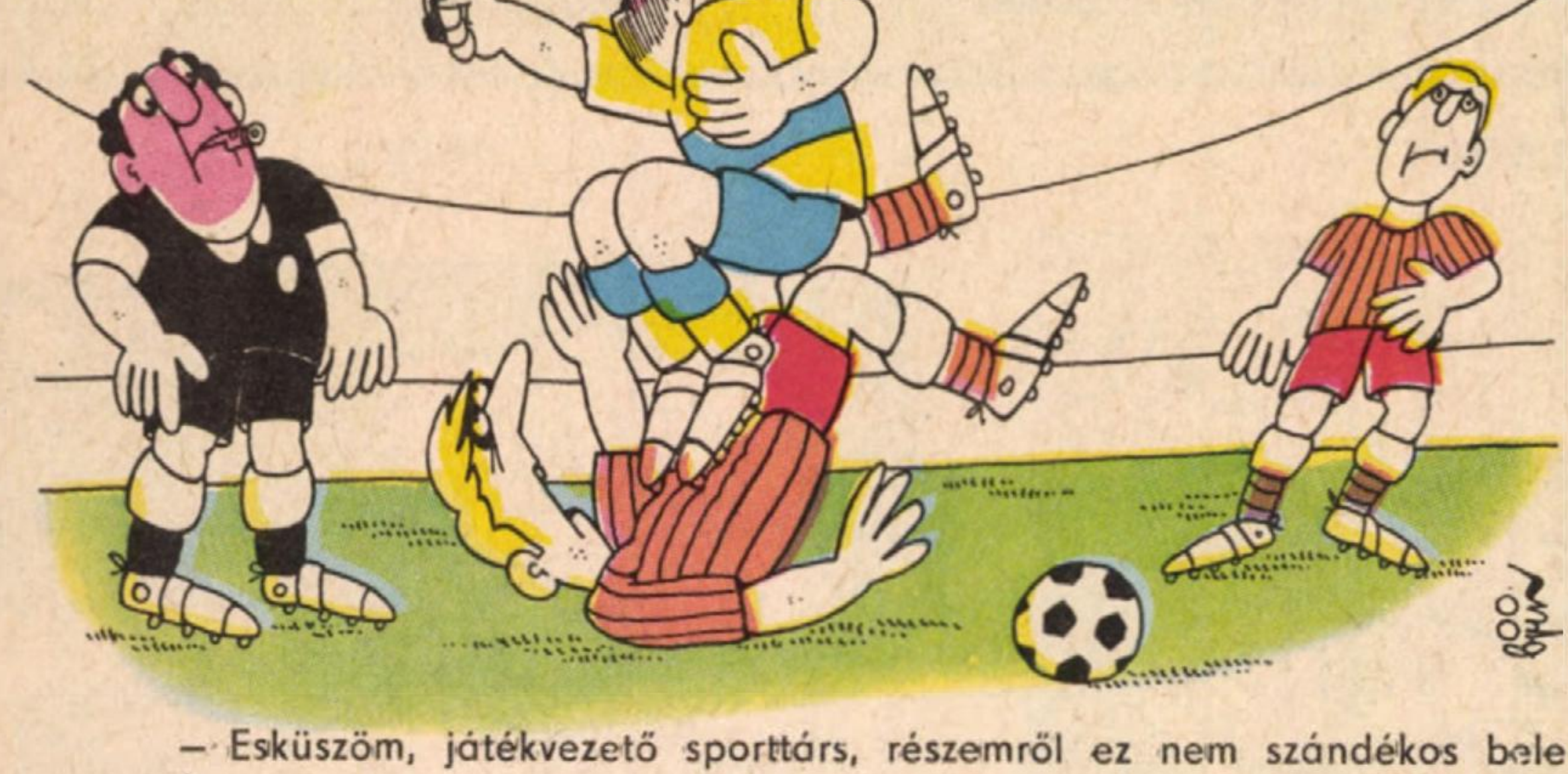

– Esküszöm, játékvezető sporttárs, részemről ez nem szándékos belemenés.

VÁNDORAJÁNDÉK

Nem tudni, ki kísérletezte ki, ki találta fel, ki vezette be, de tény, hogy itt van a vándorajándék, él, létezik, igen sokfelé jut szerephez. Lehet elegáns palackba rejtett külföldi ital, persze ha valamelyik megajándékozott nem túlzottan italkedvelő. Lehet szépen csomagolt díszdobozos desszert, ha valahol nincs a családban édességkedvelő gyermek a vándorlás elején, mert később már úgyis megavasodik a doboz tartalma. Lehet művészi értékű kerámia és lehet kevéssé értékes, vagy éppen giccses porcelánkészítmény. Persze, ha vándorlás közben össze nem törik. És lehet még nagyon sok minden. Akármi, amivel születésnapra, névnapra kollégát, barátot, ajándékozni szoktak, vagy amit hálapénz helyett, „figyelmességből” oda lehet adni valakinek.

Ismétlem, nem tudom, ki találta ki a vándorajándékot. Velem elnyűhetetlen örök barátom, Mindig Alajos közölte észrevételeit:

— A névnapomra, mint ez szokásos, sok ajándékot hoztak a kollegák. Különféle italokat, apró, igazán csak figyelmességnek tekinthető ajándéktárgyakat, egyebeket. Az italok között volt egy elegánsan csomagolt üveg külföldi likőr is. Aki hozta, a boltban gondosan becsomagoltatta, egyik kereskedelmi vállalatunk cégnyomásos csomagolópapírja feszült rajta, a hajtásoknál reklámcímkével leragasztva. Nézegettem, forgattam, s egyszerre majd leejtettem a kezemből. A csomag alján levő egyik címke ugyanis más volt, mint a többi. És akkor jutott eszembe, hogy nem egészen két évvel korábban már kaptam egy üveg hasonló italt, hasonló csomagolással. Sokáig tartogattam otthon a polcon, s mert nem vagyok különösebben italkedvelő, fel sem bontottam. Aztán jött egy névnap, vagy születésnap, már nem is tudom kié, de nem is lényeges. Az ünnepeltet meg kellett ajándékoznom valamivel, mert korábban ő is megajándékozott engem. Ekkor jutott eszembe az éléskamrában levő elegáns csomagolású ital. Na, ez jó lesz ajándéknak. Igen ám, de az alján levő elegáns nyomatú címke a polc szélén valamibe beleakadt, megsérült, s így nem lehetett odaadni, át kellett ragasztani. Nekem otthon nem volt olyan reklámcímkém, mint ami elszakadt, és mint amilyen a csomagon máshol volt. Viszont valahonnan hozzám került egy azóta már megszűnt intézmény levélzáró címkéje. Azzal ragasztottam le a csomagot. Ez a palack, illetve ez a csomag jutott vissza hozzám. Akinek én adtam annak idején, az is továbbadta egy következő névnapon, aztán egy másikhoz, harmadikhoz, ésetleg tizedikhez jutott ez a vándorajándék, míg végül visszakerült hozzám.

Azóta én is figyelem a névnapi ajándékokat. És valóban sok a vándorajándék. Vándorolnak a palackok, dísztárgyak, kerámiák, porcelánok, egyebek. S ahol megisszák az italokat, legalábbis a kevésbé elegans csomagolásúakat, ott sincs tulajdonképpen igazi ajándékozás, hiszen ma nekem, holnap másnak adódik nevenapja és a „ma én iszom azt az italt, amivel te kínálsz és holnap esetleg te iszod máshol az általam ajándékozott bort, pálinkát, egyebet” gyakorlata alapján italban is olyan körforgás képződik, hogy a vándorajándék itt is fennáll, még ha maga az ital el is fogy.

Mindig Alajos már tudományos dolgozatot készül írni a vándorajándékozásról, s evégett az ajándékba kapott golyóstollakat újabban betét nélkül adja tovább. A betétek kellenek a tanulmány megírásához.

Benedek Miklós

UDVARIAS VEREBEK

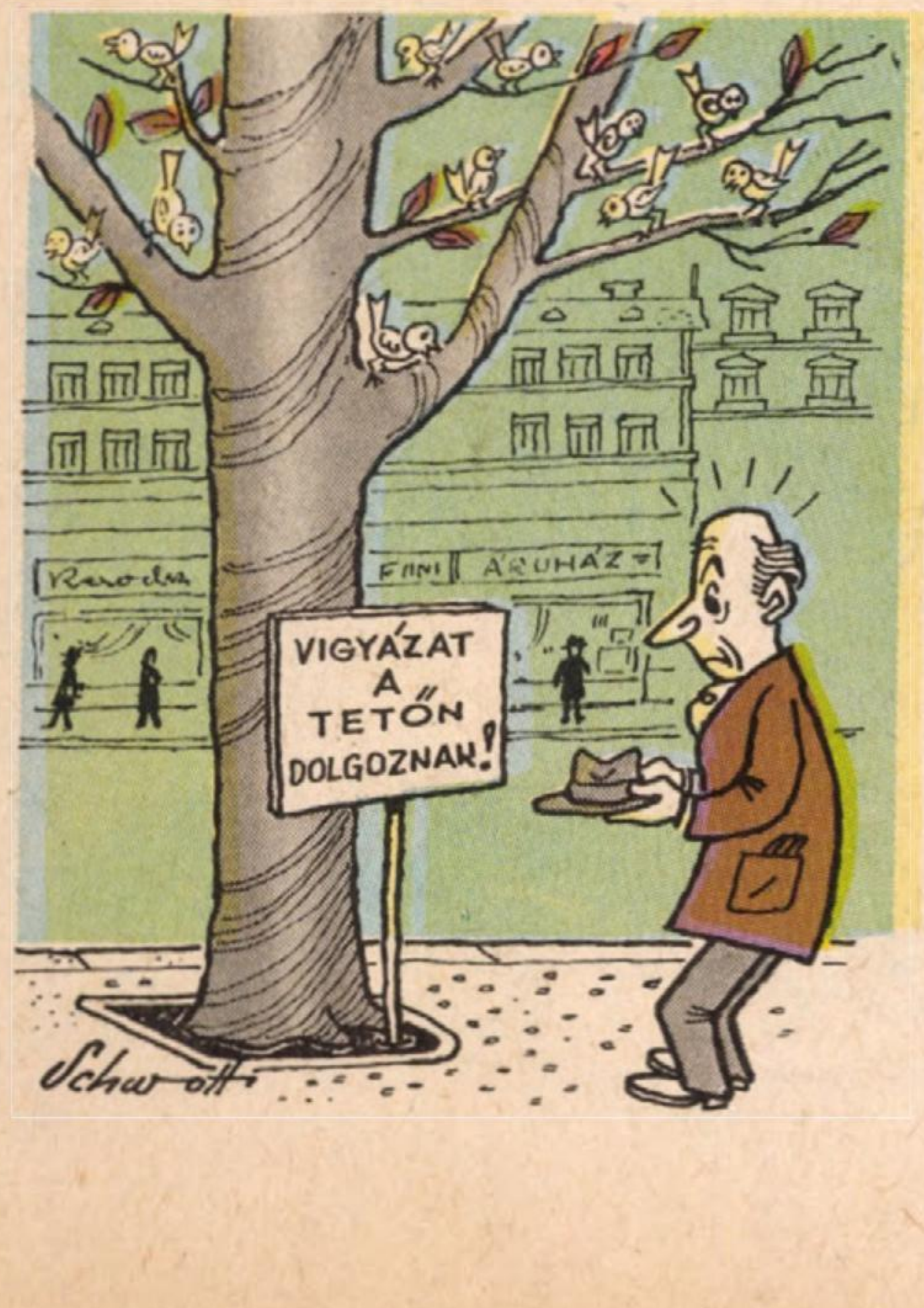

CSŐD

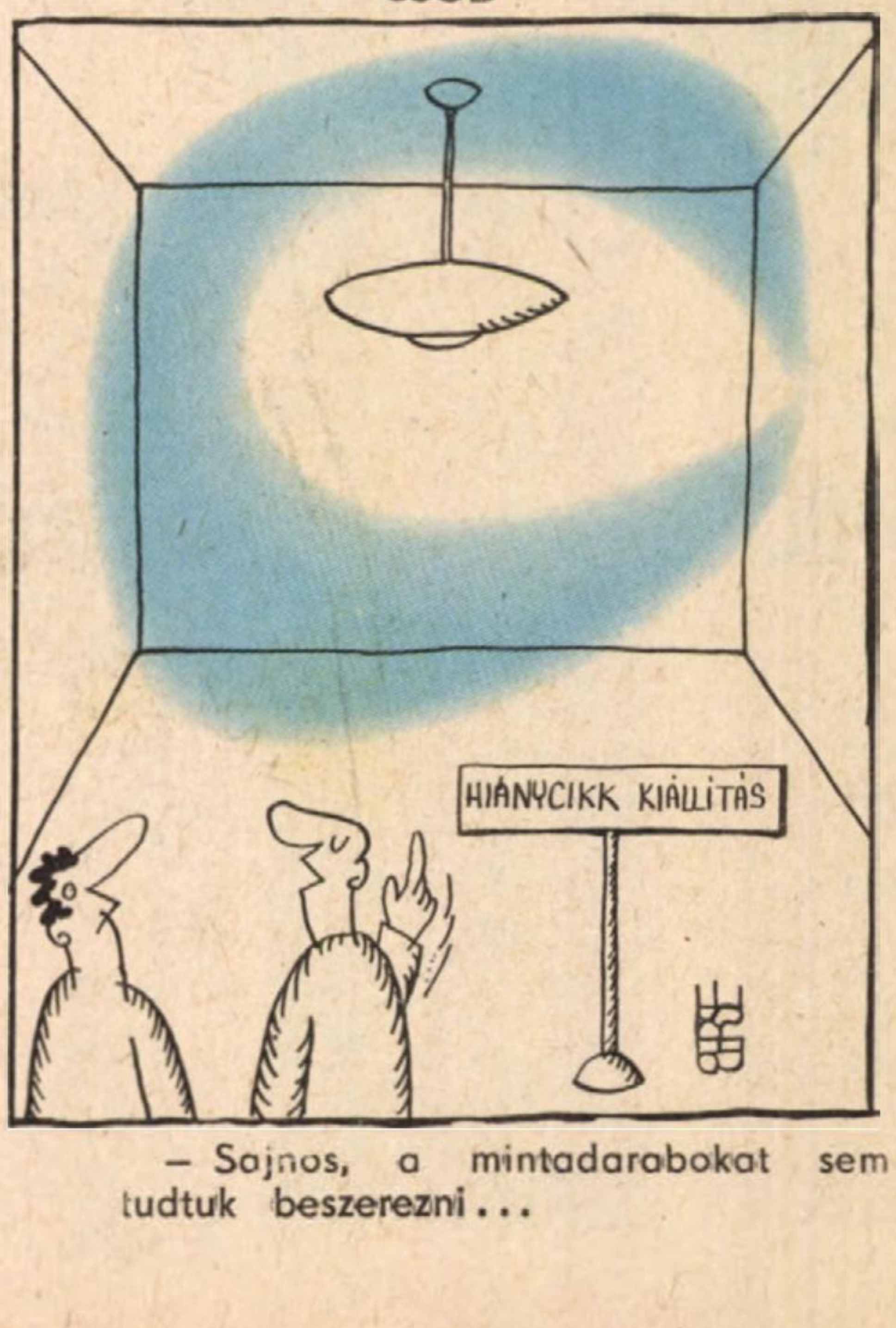

– Sajnos, a mintadarabokat sem tudtuk beszerezni...

VALAHOL ANGLIÁBAN

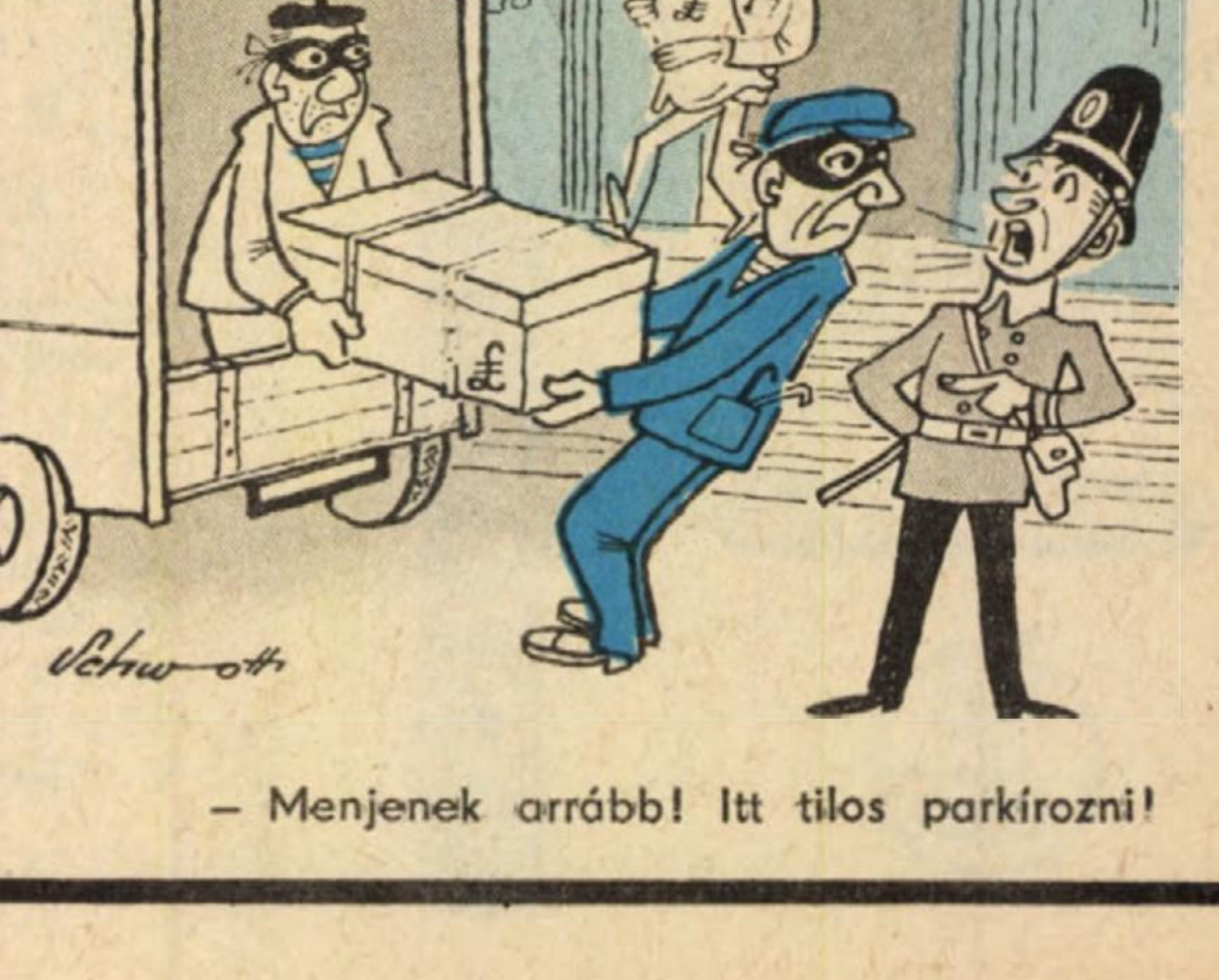

– Menjenek arrább! Itt tilos parkírozni!

BIOLÓGIAÓRA

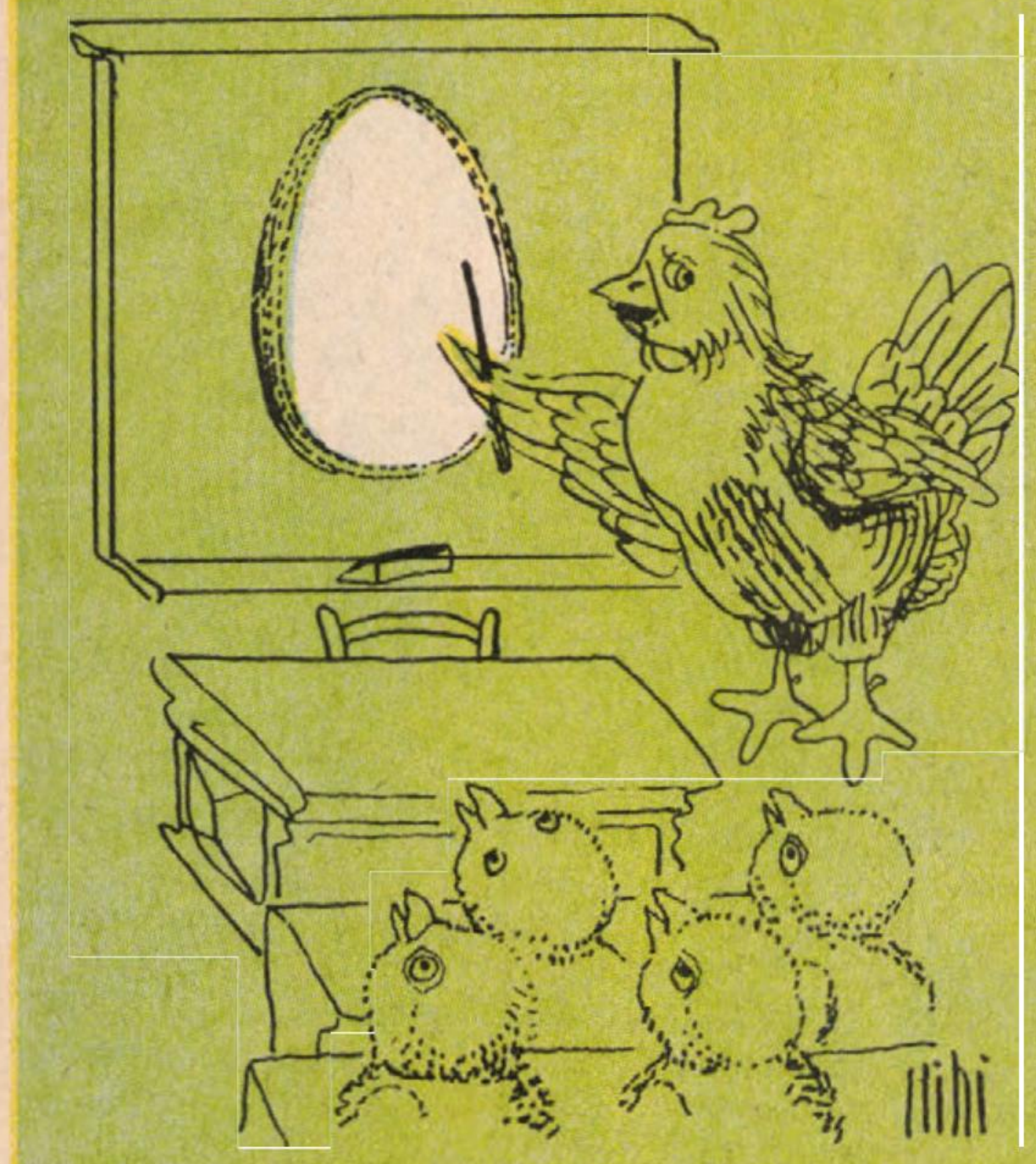

NŐI DOLGOK

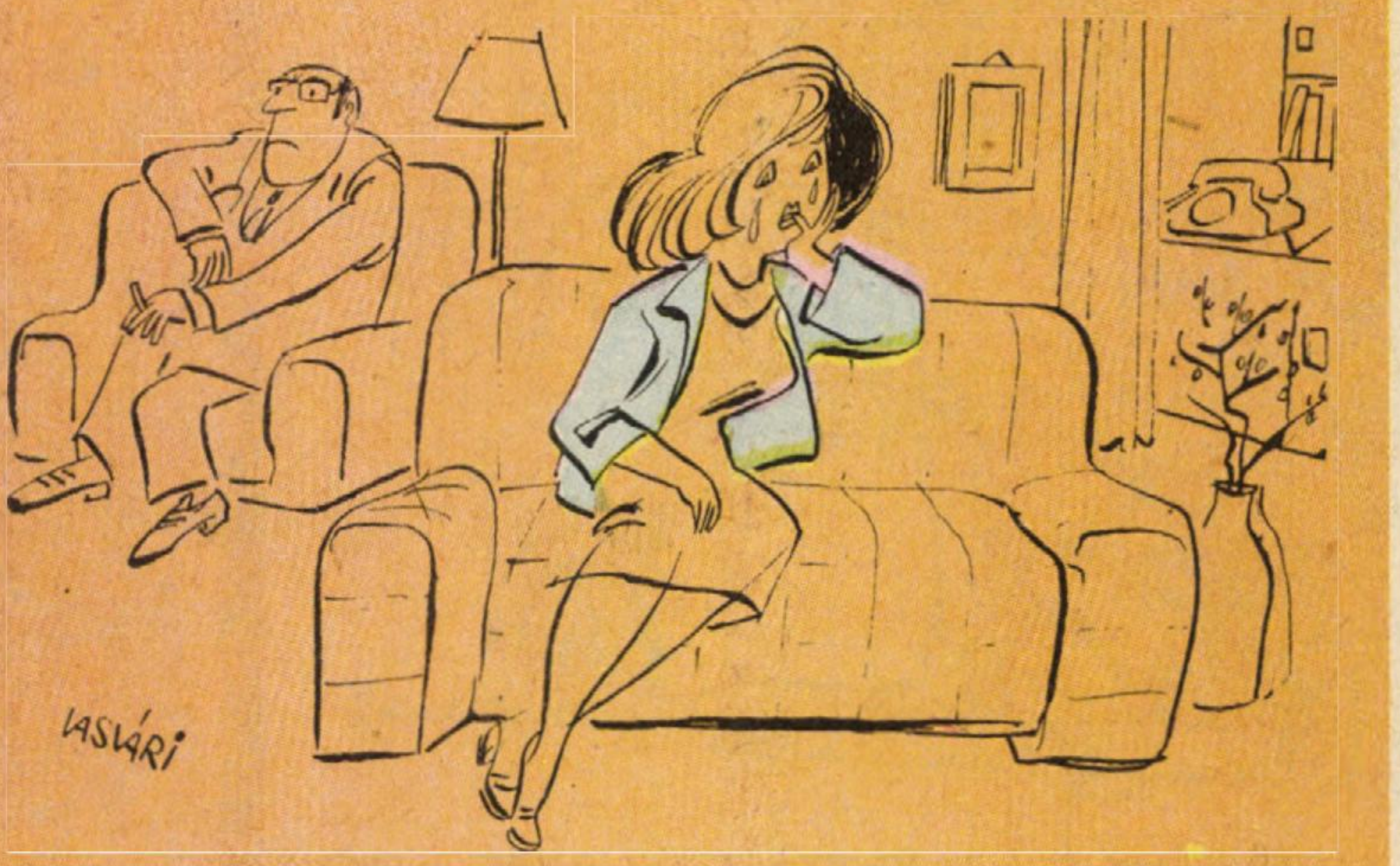

– Nem érdemli meg, hogy elváljak tőle...

— Doktor úr, mit tud nekem mondani?

— Nyugodjon meg, nem olyan veszélyes a helyzet.

— No, ennek örülök.

— Egy folytatásos tévéfilmbe azonban már ne fogjon bele.

*

Színház. A jegyszedő rászól egy késönjövőre:

— Az előadás már tíz perce megkezdődött. Legyen szíves csendben bemenni...

— Miért? Már mindenki alszik?

Egy vadásztól megkérdik: mi szükséges ahhoz, hogy valaki nagyvadra menjen?

— Három dolog — mondja a vadász. — Jó szem, nyugodt kéz és erős hang.

— Az erős hang miért kell?

— Hogy meghallják, ha egy fa tetején ülök és segítségért kiáltok!.

A vonat a nyílt pályán megáll. Egy utas izgatottan megkérdi a kalauztól:

— Mi történt?

— Valaki meghúzta a vészféket, egy kocsi kiugrott a sínekről és emiatt négy órát késünk.

— Az lehetetlen! Nekem egy óra múlva lesz az esküvőm!

— Aha — feleli a kalauz. — Ezek szerint maga volt a tettes!

STOP

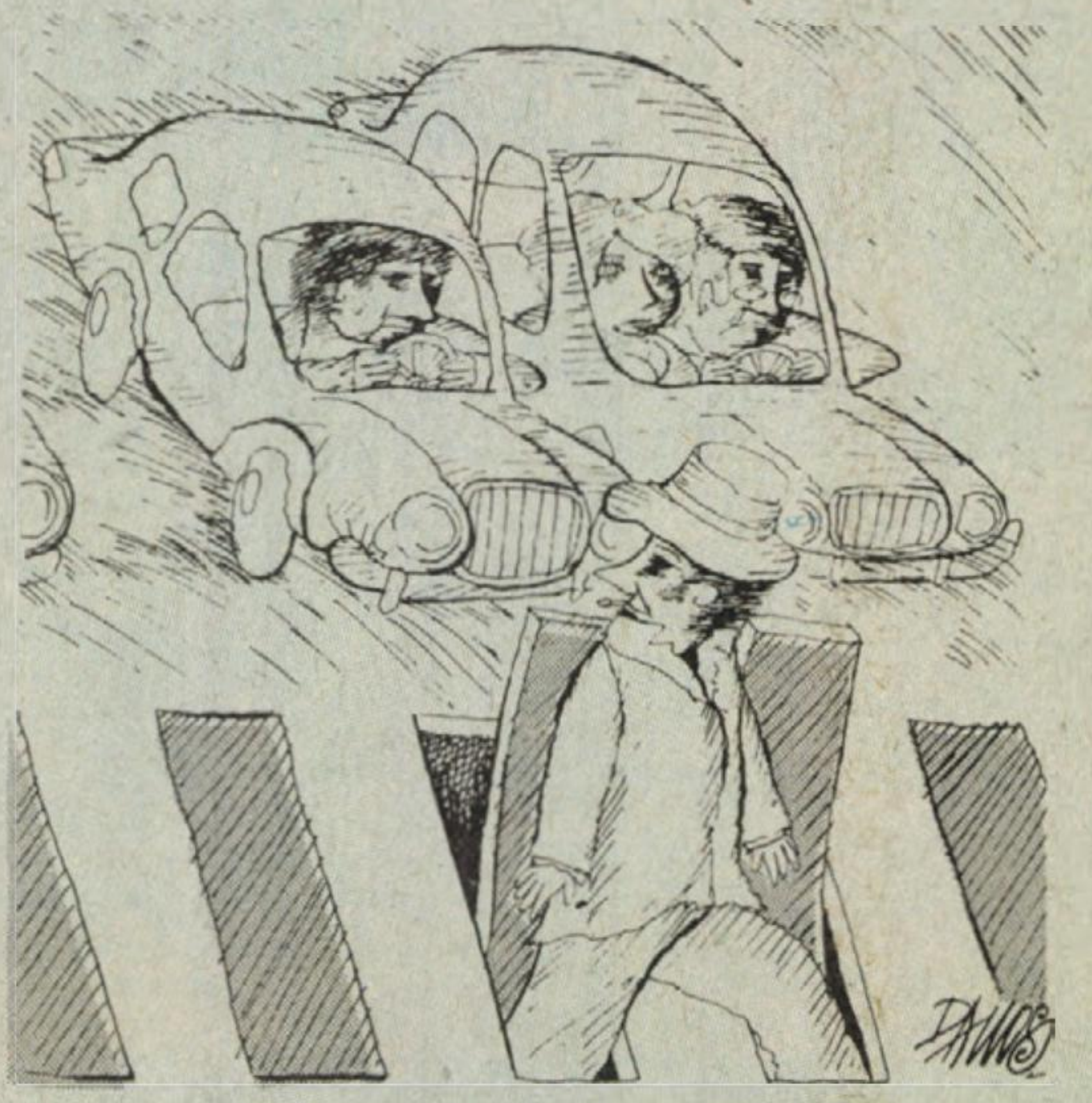

MAXISZOKNYA

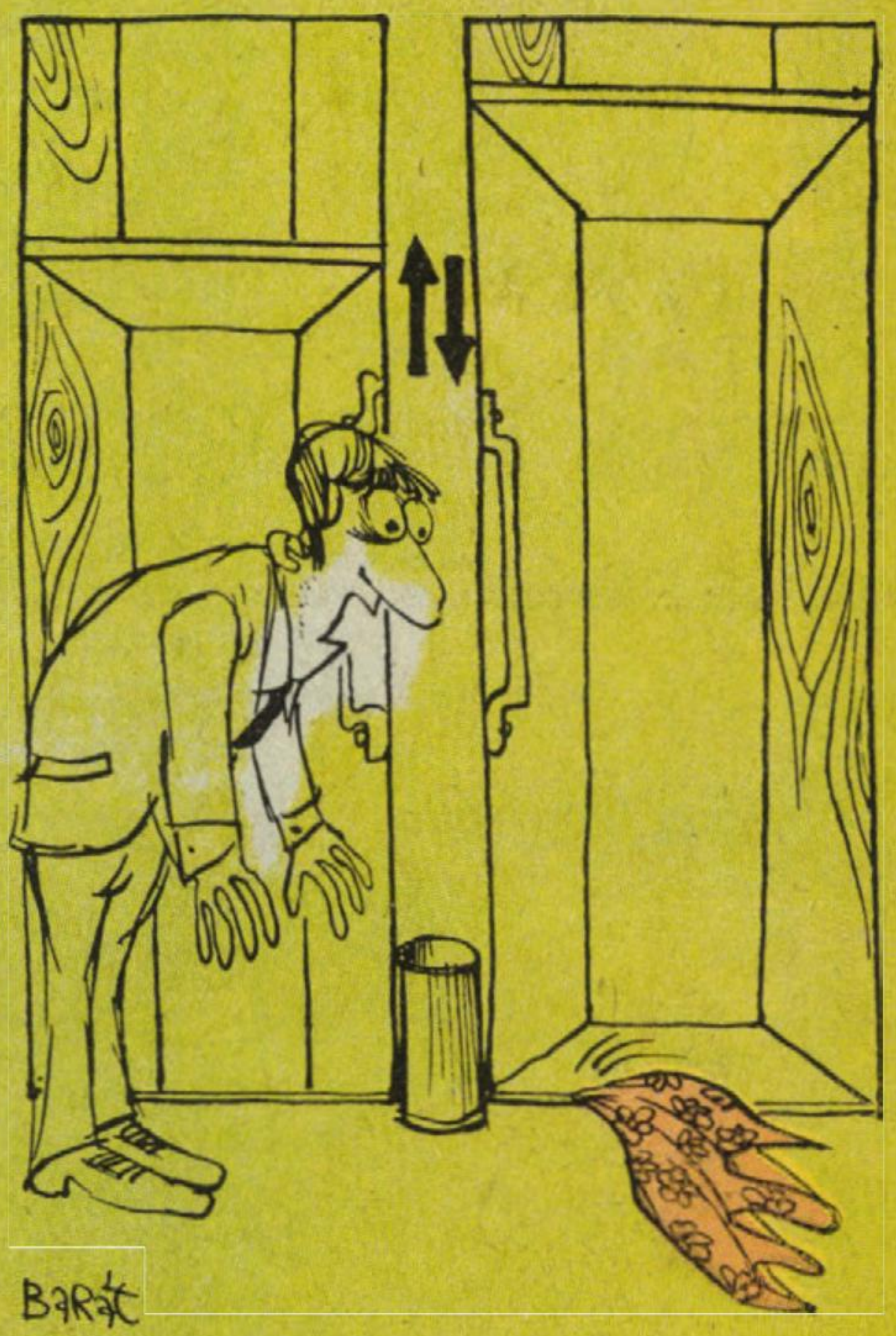

ELSŐSEGÉLY

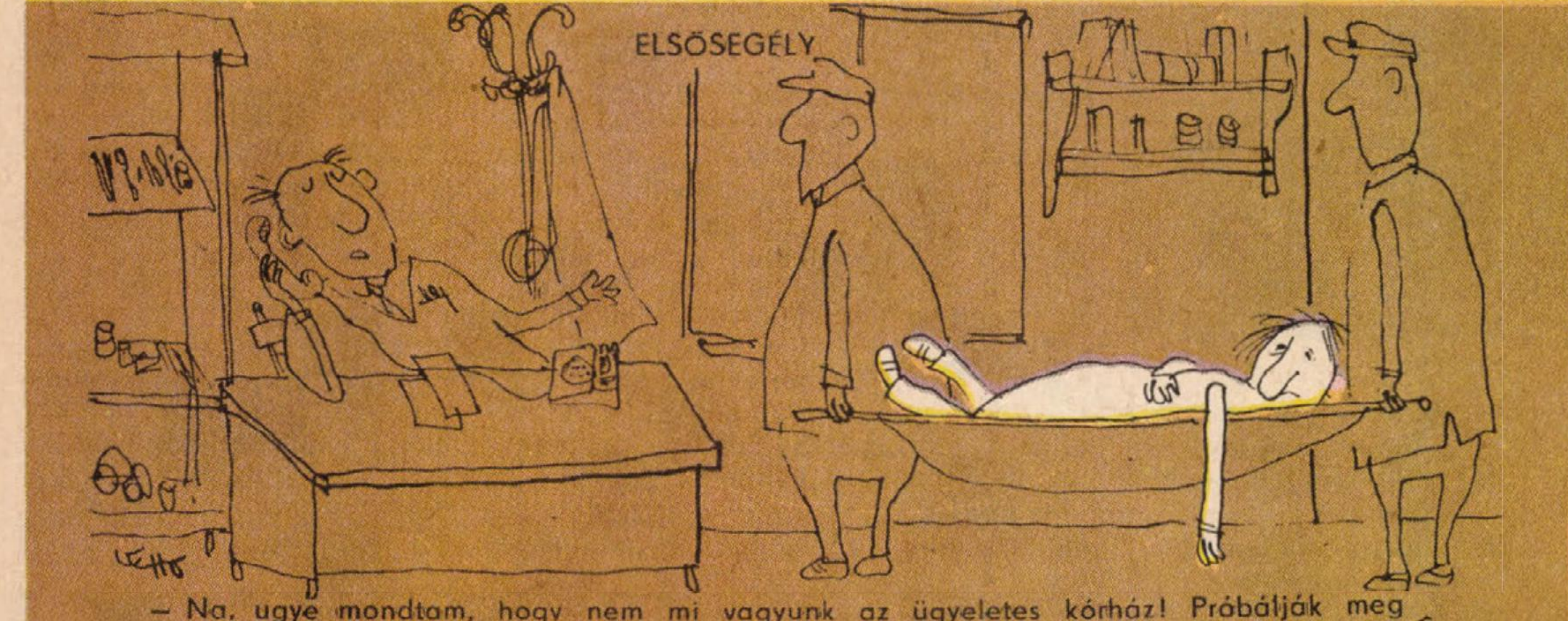

– Na, ugye mondtam, hogy nem mi vagyunk az ügyeletes kórház! Próbálják meg Cinkotán vagy Miskolcon!

— Az anyósom csak egyszer jött el hozzánk az esküvő után.

— Szerencsés ember vagy.

— De aztán nem is ment el többé.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2306/2-47 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

KALODA

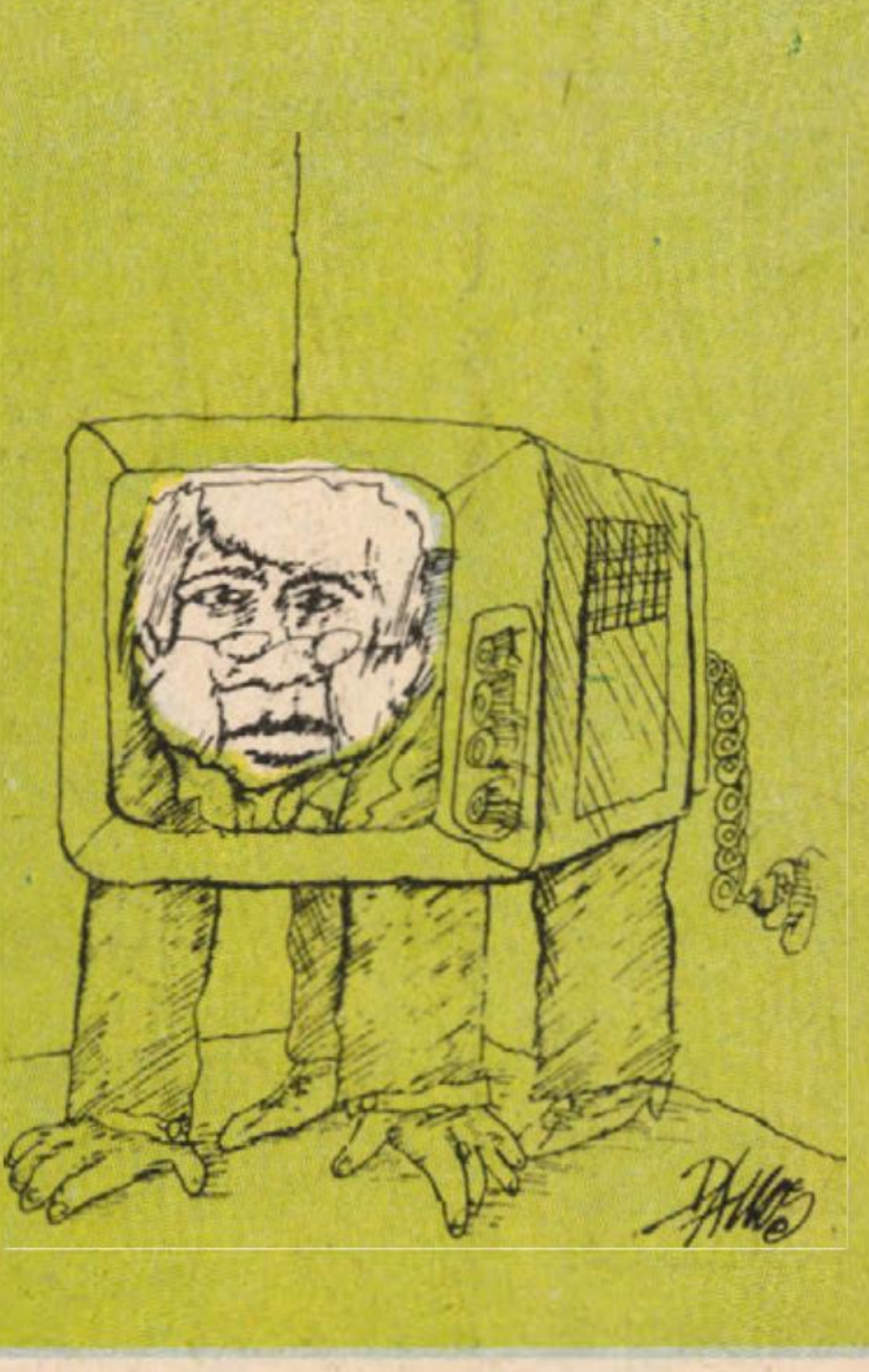

ÖNFELÁLDOZÁS

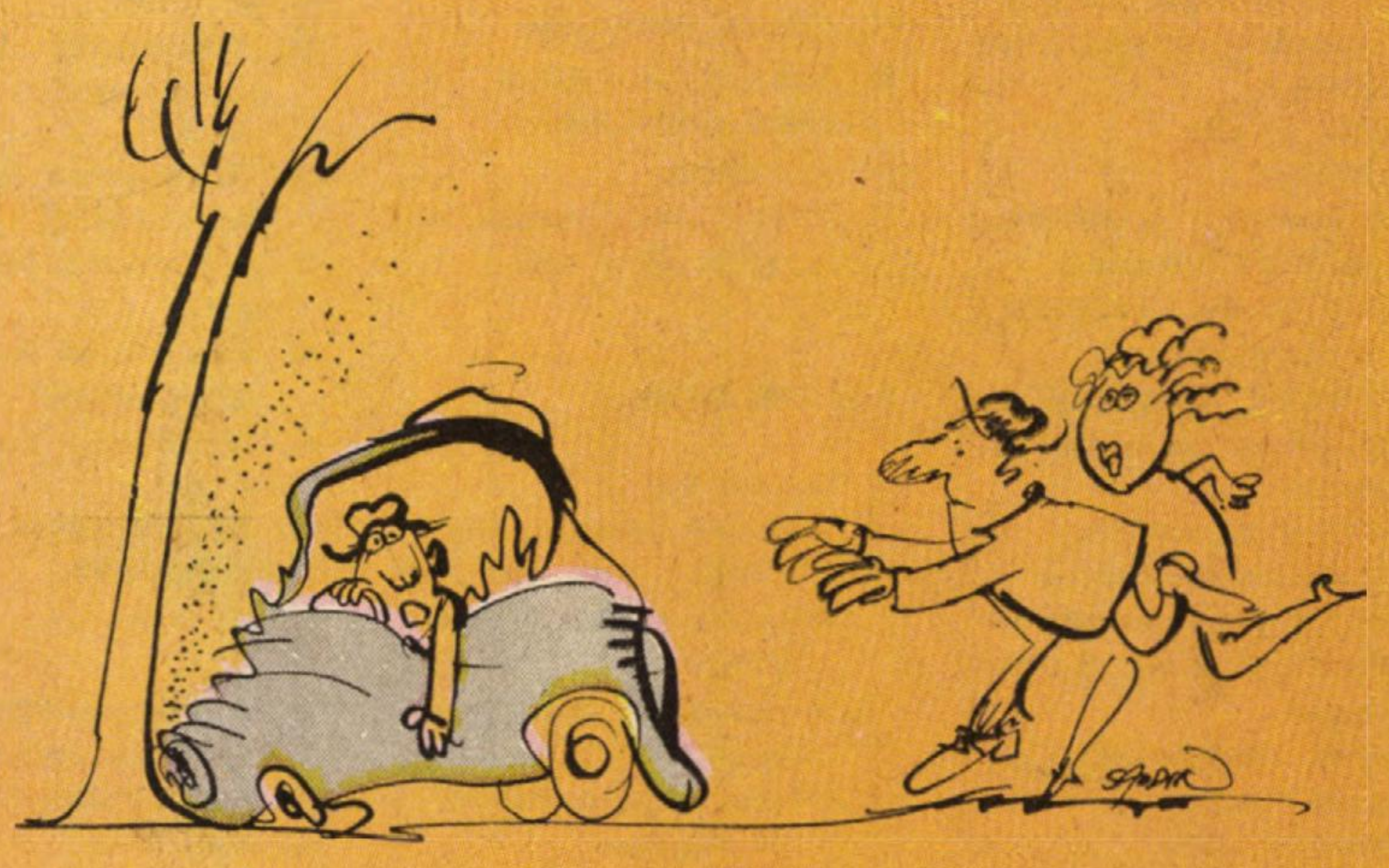

– Szándékosan mentem neki, hogy az illetékesek felfigyeljenek erre a csúszós útra.

JÓ TANÁCS

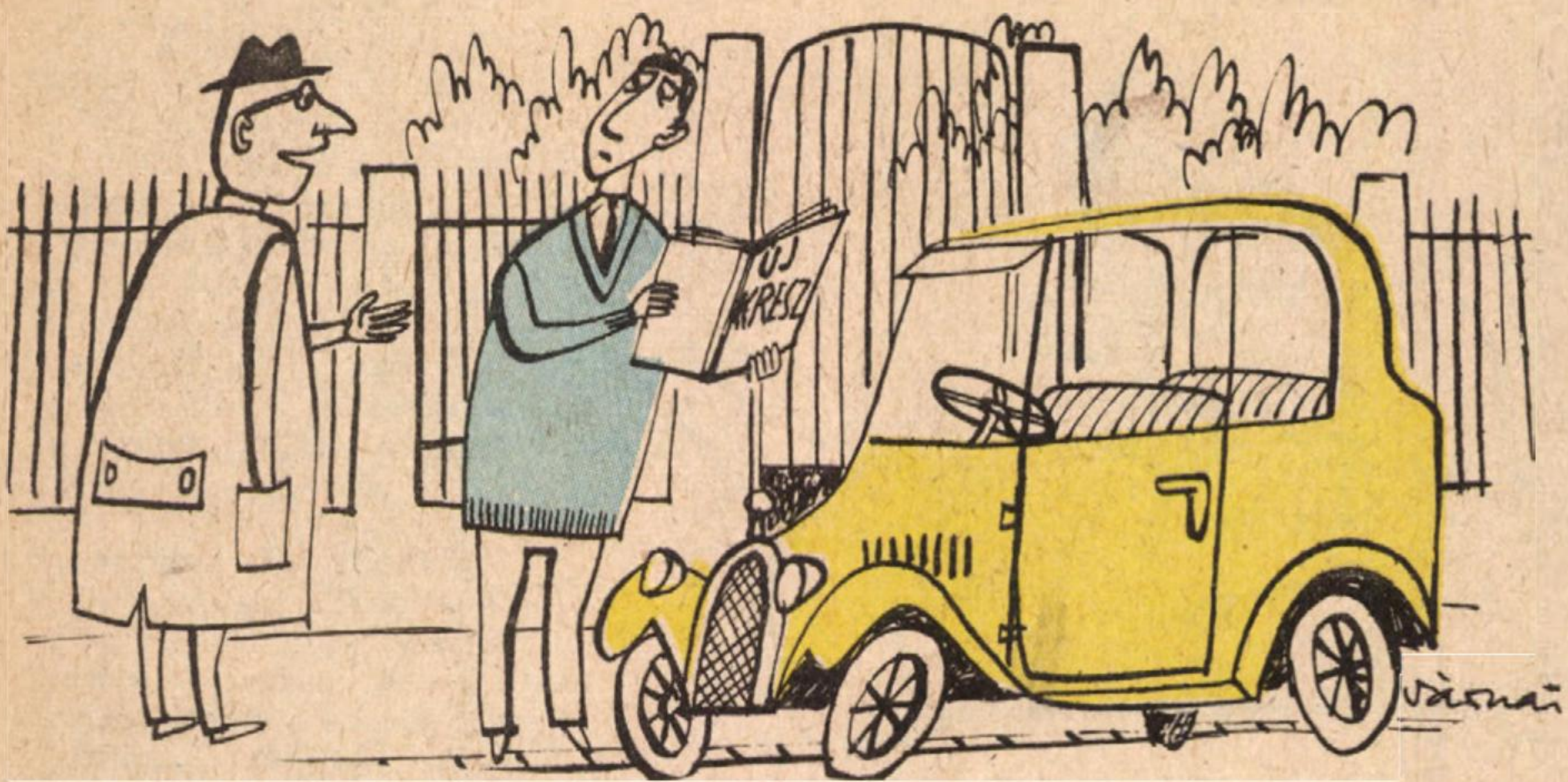

– Minek strapálja magát, mire megtanulja az új KRESZ-t, úgyis szétesik a kocsija!

ABSZOLÚT BIZALMATLANSÁG

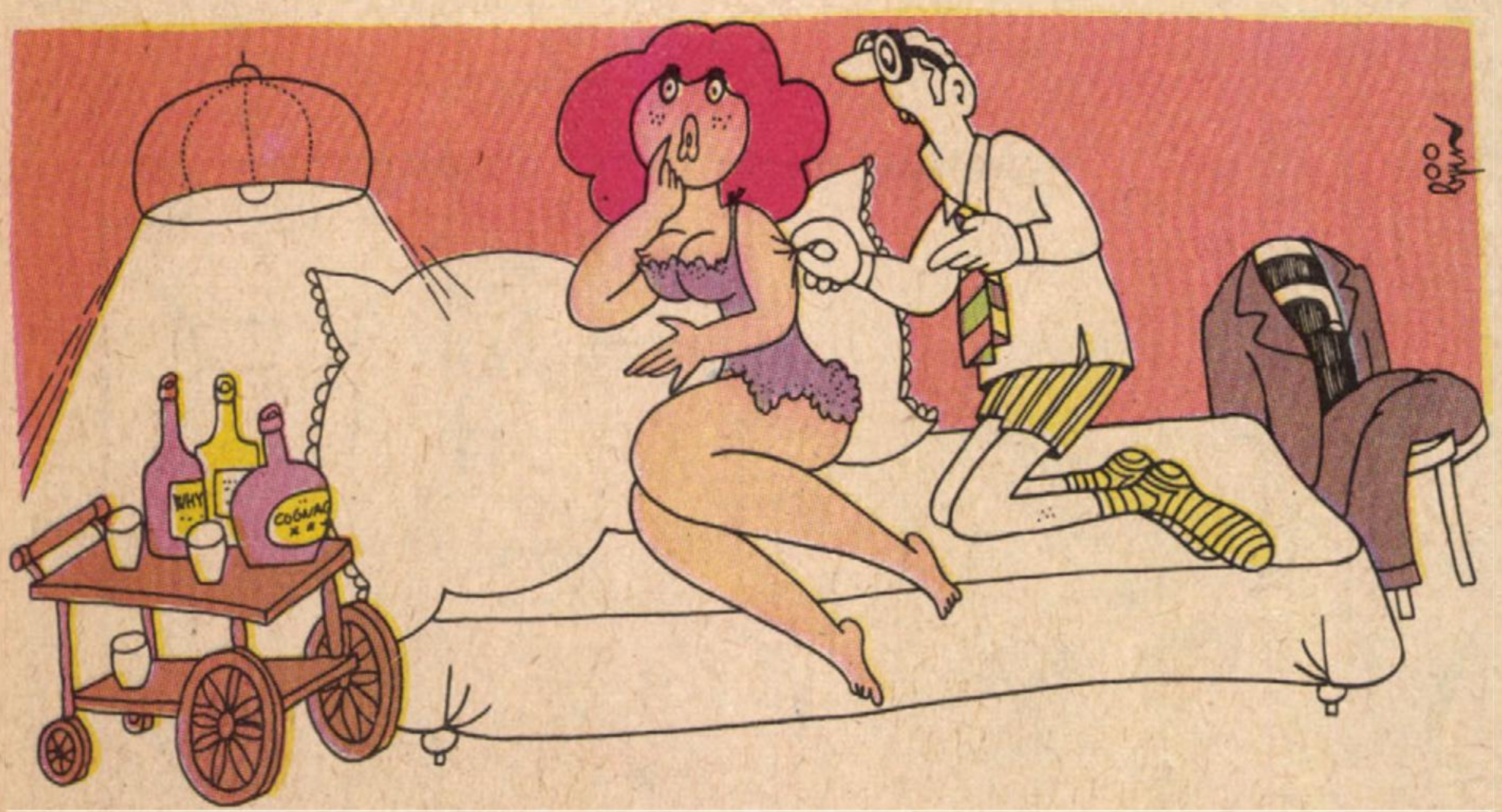

– Monaja, biztos abban, hogy ez valódi? Mert én nem szeretem a műbőrt...

MUNKAERŐCSÁBÍTÁS

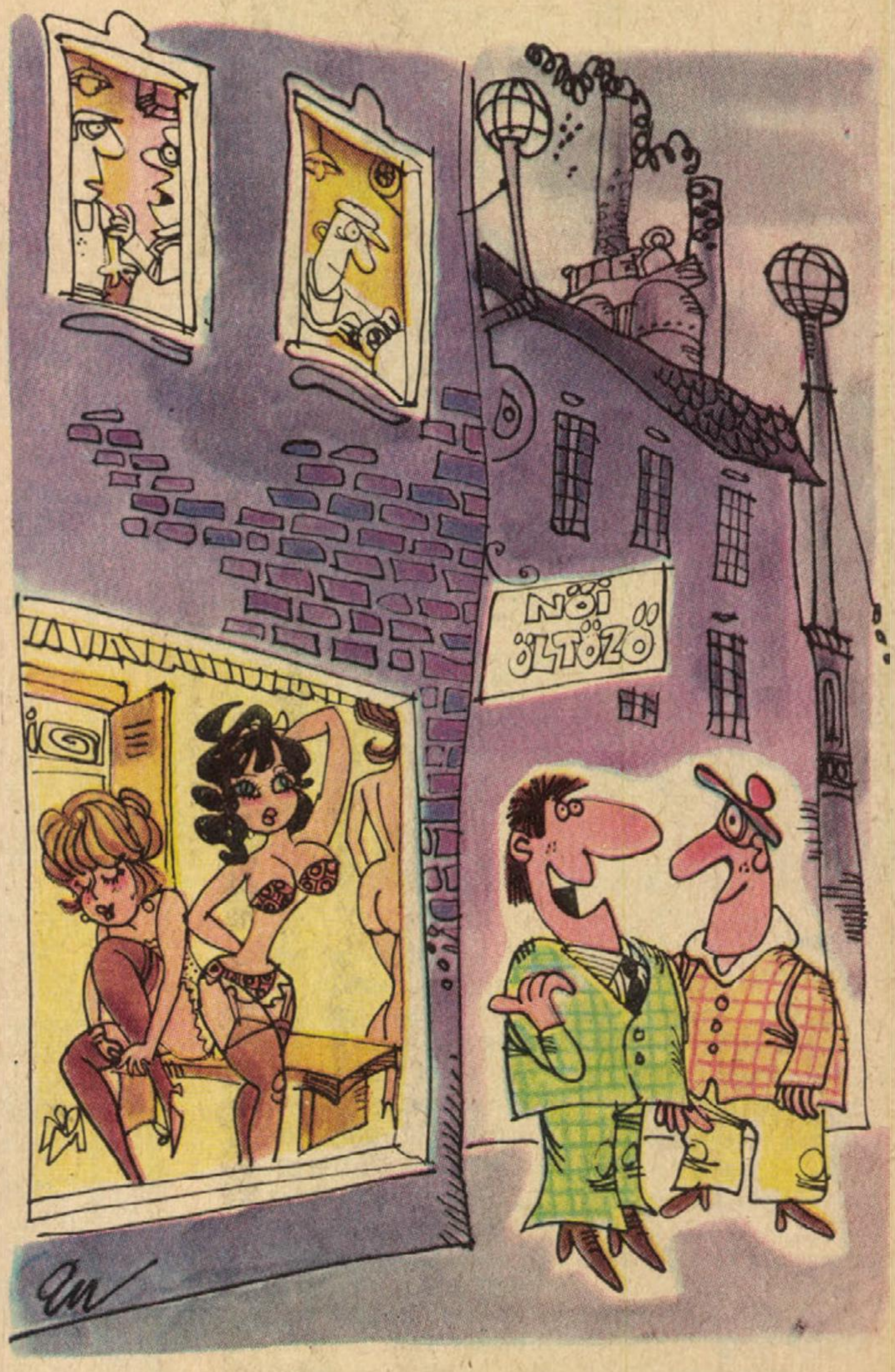

– Amióta az utcai frontra tettük a női öltözőt, megszűnt a munkaerőhiányunk...

Figyelmeztetés szívügyben

A címbe foglalt figyelmeztetés H. A. Taine francia filozófustól (1828—1893) származik és rejtvényünk vízszintes 1 és függőleges 1 soraiban található. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb november 24-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

1 H	2 O	3 G	4 Y	5 S	6 Z	E	7 R	8 E	L	M	9 E	10 S	11 V	A
12 O	P	O	R	T	O	■	13 O	L	■	■	14 S	Z	A	G
15 G	I	T	Á	R	M	16 Ü	V	É	17 S	18 Z	■	19 I	D	Y
20 Y	T	■	21 H	A	B	Z	O	B	O	R	■	22 G	O	A
23 S	Z	24 Ő	■	25 D	O	B	■	26 B	R	E	27 G	E	N	Z
Z	■	28 S	29 Z	I	R	É	30 N	■	S	■	31 S	T	A	N
32 E	L	H	I	V	■	33 G	Y	34 U	F	35 A	■	■	36 T	E
R	■	37 A	Z	A	38 Z	■	39 O	P	O	S	40 S	41 Z	U	M
42 E	L	Z	E	R	U	43 M	■	44 I	R	■	45 T	A	J	O
S	■	46 A	G	I	T	Á	47 L	■	48 D	49 Ö	N	G	■	K
50 S	51 I	■	É	■	52 T	R	O	53 P	U	S	■	54 Y	55 S	A
56 E	V	57 É	S	■	58 Y	C	■	59 E	L	Z	A	V	I	R
60 N	O	D	■	61 B	■	62 I	63 U	■	64 O	U	■	65 Á	P	R
E	■	66 U	67 N	A	68 M	U	N	69 O	■	70 T	71 Á	L	K	A
72 K	A	R	I	K	Á	S	O	S	T	O	R	■	A	■

VÍZSZINTES

12. Vörös bort adó szőlőfajta
13. Disznólakás
14. Egyik érzékszervünket foglalkoztatja
15. Egy bizonyos hangszer mestere
19. I. D. Y.
20. Y. T.
21. Ital, a pezsgőt pótolja
22. Portugál gyarmat volt Indiában
23. Hálót a pók
25. Hangszer
26. Az ausztriai Vorarlberg tartomány fővárosa
28. Félig madár, félig nő a mitológiában
31. Világhírű filmkomikuspár egyik tagja volt
32. Elszólít
33. Dohányzók eszköze
36. Személyes névmás
37. Vagyis — más szóval
39. Fán lakó állat, prémje értékes
42. Város Törökországban
44. Európai nép
45. Spanyol folyó
46. Politikai felvilágosító munkát végez
48. A futball-labda, ha nagyot rúgtak belé
50. Sporteszköz
52. A forró égöv világa
54. Y. S. A.
56. A létfenntartás egyik feltétele
58. Y. C.
59. Világhírű holland nyomdászcsalád
60. Fordítva: orosz folyó
62. I. U.
64. Francia kettős magánhangzó
65. Hónap rövidítése
66. Spanyol író, költő, filozófus (1864—1936)
70. Kis edény
72. Csikós munkaeszköze is lehet (két szó)

FÜGGŐLEGES

2. Német író
3. Hajdani germán nép
4. Fordítva: nem az igazmondás bajnoka volt (János)
5. Cremonai hegedűkészítő család
6. Város a jugoszláviai Vajdaságban
7. Szigorú figyelmeztetés a rossz diáknak
8. Előbbre
9. S
10. Víz veszi körül
11. Az olyan áru, amit még senki sem használt
16. A Szovjetunió egyik népe
17. Életünk valamelyik döntő eseménye
18. Z. R. E.
24. Valamely nép első ismert lakóhelye
27. G. S.
29. Jellegzetes hang
30. ...mor
34. Nemzetközi hírügynökség betűjele
35. A. S.
38. Hangutánzó szó (a puffanó esésre)
40. A 31. vízsz. mássalhangzói
41. Összevissza beszél mindenfélét
43. Közkedvelt hónap
47. Állat
49. Az év egyik szakának régies neve
51. Bodega
53. P. E.
55. A Balkán-hegység egyik híres szorosának neve
57. Zenei hangnem
61. Hím állat
63. Az ENSZ — angolul
67. Mutatószó
68. A 43. függ. kezdete
69. Csont — latinul
71. Hegyes szerszám

AZ EGYETLEN LEHETŐSÉG

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„— Ön hogyan került át erre az oldalra?

— Sehogy, én már itt születtem."

100—100 forintot nyertek:

Dunai János, 6323 Dunaegyháza, Táncsics u. 63.

Lajcs Ildikó, 1183 Bp., Ságvári E. 49.

Kőhalmi Kálmánné, 2890 Tata, Fürdő utca 1.

A díjakat postán küldjük el.

onhogyankerültá
raul csöcsere t
spéci zf evetke
l szotarto air
sokoldalu láger
epe argos u lte
horány n caola
o indák yai zez
gent ragados no
y gi pro o so l
élö másnapos td
ne edzett sára
müvel triál lel
átesik i labour
rittszülettem a